

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

21 juni 2019

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1011 av den 13 december 2018 om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 vad gäller vissa registreringsvillkor för att främja användningen av tillväxtmarknader för små och medelstora företag vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1012 av den 12 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 genom undantag från bestämmelserna om utseende av kontrollställen och från minimikraven för gränskontrollstationer ⁽¹⁾ 4**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1013 av den 16 april 2019 om förhandsanmälan av sändningar av vissa kategorier av djur och varor som förs in i unionen ⁽¹⁾ 8**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1014 av den 12 juni 2019 om fastställande av närmare bestämmelser om minimikrav för gränskontrollstationer, inklusive kontrollcentrum, och om det format, de kategorier och de förkortningar som ska användas för att förteckna gränskontrollstationer och kontrollställen ⁽¹⁾ 10**
- ★ **Kommissionens förordning (EU) 2019/1015 av den 20 juni 2019 om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för aminopyralid, kaptan, cyazofamid, flutianil, kresoximmetyl, lambda-cyhalotrin, mandipropamid, pyraklostrobin, spiromesifen, spirotetramat, teflubenzuron och tetrakonazol i eller på vissa produkter ⁽¹⁾ 23**
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1016 av den 20 juni 2019 om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver för den trettiosjunde delanbudsinfordran inom ramen för det anbudsförfarande som inleddes genom genomförandeförordning (EU) 2016/2080 65

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2019/1017 av den 14 juni 2019 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella olivoljerådets medlemsråd med avseende på villkoren för anslutning av Georgiens regering till 2015 års internationella avtal om olivolja och bordsoliver 66
- ★ Rådets beslut (Gusp) 2019/1018 av den 20 juni 2019 om ändring av beslut 2014/386/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol 69

REKOMMENDATIONER

- ★ Kommissionens rekommendation (EU) 2019/1019 av den 7 juni 2019 om modernisering av byggnader ⁽¹⁾ 70

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2019/1011

av den 13 december 2018

om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 vad gäller vissa registreringsvillkor för att främja användningen av tillväxtmarknader för små och medelstora företag vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2015 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.2 och 33.8, och

av följande skäl:

- (1) Initiativet om kapitalmarknadsunionen syftar till att minska beroendet av banklån, till att diversifiera marknadsbaserade finansieringskällor för små och medelstora företag samt till att främja emission av obligationer och aktier av små och medelstora företag på offentliga marknader. Företag som är etablerade i unionen och som vill anskaffa kapital på handelsplatser står inför stora engångskostnader och löpande kostnader för offentliggörande och efterlevnad som kan avskräcka dem från att ens eftersträva en upptagning till handel på en handelsplats i unionen. Dessutom tenderar aktier emitterade av små och medelstora företag på handelsplatser att lida av lägre nivåer av likviditet och högre volatilitet, vilket ökar kapitalkostnaden och gör denna finansieringskälla alltför problematisk.
- (2) Genom direktiv 2014/65/EU skapades en ny typ av handelsplats, tillväxtmarknader för små och medelstora företag, som är en undergrupp till multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar), i syfte att underlätta tillgång till kapital för små och medelstora företag och för att underlätta ytterligare utveckling av specialiserade marknader som syftar till att tillgodose behoven hos emittenter som är små och medelstora företag. I direktiv 2014/65/EU förutsågs även följande: "Uppmärksamhet bör fästas vid hur framtida reglering ytterligare bör stödja och främja användningen av den marknaden så att den blir attraktiv för investerare, och minska de administrativa bördorna och skapa ytterligare incitament för små och medelstora företag att få tillgång till kapitalmarknaderna genom dessa marknader."
- (3) För att säkerställa likviditet och lönsamhet på tillväxtmarknader för små och medelstora företag krävs enligt artikel 33.3 a i direktiv 2014/65/EU att minst 50 % av de emittenter vars finansiella instrument tas upp till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag är små och medelstora företag som emitterar aktier och/eller räntebärande värdepapper. Enligt direktiv 2014/65/EU definieras ett litet eller medelstort företag som emitterar aktier som ett företag med ett genomsnittligt börsvärde på mindre än 200 miljoner euro på grundval av slutkursen vid årets slut de tre föregående kalenderåren. Å andra sidan föreskriver kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565⁽²⁾ att ett litet eller medelstort företag som emitterar andra finansiella instrument än aktier (endast räntebärande värdepapper) bör uppfylla minst två av följande tre villkor: i) antalet anställda (mindre än 250), ii) balansomslutning (mindre än 43 miljoner euro), och iii) årlig nettoomsättning (mindre än 50 miljoner euro). När det gäller emittenter av andra finansiella instrument än aktier har detta krav visat sig vara alltför restriktivt eftersom denna typ av emittenter tenderar att vara större än traditionella små och medelstora företag. Som en följd av detta uppfyller många emittenter av andra finansiella instrument än aktier inte kraven för att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Artikel 77.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 87, 31.3.2017, s. 1).

kvalificeras som små och medelstora företag enligt delegerad förordning (EU) 2017/565 trots att de är relativt små. Eftersom de inte når upp till tröskelvärdet att 50 % av emittenterna kvalificeras som små och medelstora företag har många MTF-plattformar som specialiserat sig på emission av räntebärande värdepapper eller som tillåter både aktie- och obligationsemissioner, inte registrerat sig på tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Om de som driver MTF-plattformarna inte utnyttjar regelverket för tillväxtmarknader för små och medelstora företag leder det i sin tur till att emittenterna på dessa MTF-plattformar inte kan dra nytta av de mindre strikta rättsliga krav som är avsedda att främja börsnoteringar och emissioner på dessa tillväxtmarknader. För att göra det möjligt för fler MTF-plattformar att registrera sig som tillväxtmarknader för små och medelstora företag bör därför det enda kriteriet för att kvalificera emittenter av andra finansiella instrument än aktier som små eller medelstora företag i samband med dessa tillväxtmarknader utgöras av det nominella värdet av en emittents emissioner av räntebärande värdepapper (exklusive lån) under föregående kalenderår. Kommissionen kommer att övervaka om den nya definitionen av små och medelstora företag som emitterar andra finansiella instrument än aktier är ändamålsenlig när det gäller att göra det möjligt för MTF-plattformar att registrera sig som tillväxtmarknader för små och medelstora företag, och även övervaka effekterna på marknadsutvecklingen och investerarnas förtroende.

- (4) Enligt delegerad förordning (EU) 2017/565 bör en tillväxtmarknad för små och medelstora företag inte ha regler som lägger större bördor på emittenter än de regler som gäller för emittenter på reglerade marknader. Artikel 78.2 g i delegerad förordning (EU) 2017/565 föreskriver emellertid att emittenter på tillväxtmarknader för små och medelstora företag måste offentliggöra finansiella halvårsrapporter. Emittenter av andra finansiella instrument än aktier som riktar sig till professionella kunder på reglerade marknader omfattas däremot inte av samma skyldighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG^(*). Framställningen av finansiella halvårsrapporter har visat sig vara en oproportionerlig skyldighet för emittenter av andra finansiella instrument än aktier på tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Eftersom många MTF-plattformar med fokus på små och medelstora företag inte kräver halvårsvisa årliga finansiella rapporter för emittenter av andra finansiella instrument än aktier förefaller ett sådant obligatoriskt krav genom delegerad förordning (EU) 2017/565 bidra till att avskräcka de som driver MTF-plattformar från att registrera sig som tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Operatören av en tillväxtmarknad för små och medelstora företag bör därför ha möjlighet att besluta om de vill tillämpa kravet på halvårsvist offentliggörande av finansiella rapporter på emittenter av andra finansiella instrument än aktier.
- (5) Det har konstaterats att vissa emittenter på tillväxtmarknader för små och medelstora företag endast har tillgängligt en begränsad mängd av det emitterade aktiekapitalet för allmänheten, vilket gör handeln med dessa aktier mer riskabel för investerare och har en negativ inverkan på likviditeten. Detta verkar i sin tur avskräckande på investerare som ämnar investera i börsnoterade aktier i små och medelstora företag på tillväxtmarknader. För att säkerställa likviditet i aktiehandeln, och för att öka investerarnas förtroende, bör operatörer på tillväxtmarknader för små och medelstora företag därför införa krav på att ett minimiantal aktier sätts i omlopp för handel (omsättningsbarhetsvillkor) som ett villkor för upptagande till handel första gången. Operatörer av en tillväxtmarknad för små och medelstora företag bör dock ha flexibiliteten att fastställa ett lämpligt tröskelvärde på grundval av rådande marknadssituation, inbegripet om beloppet bör uttryckas i absoluta tal eller som procent av totalt emitterat aktiekapital.
- (6) Delegerad förordning (EU) 2017/565 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) En minimiperiod efter ikraftträdandet av denna förordning bör ges till nuvarande operatörer av tillväxtmarknader för små och medelstora företag, så att de kan anpassa sina registreringsvillkor. Därför bör denna förordning börja tillämpas tre månader efter det att den trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2017/565 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 77 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En emittent som inte har några aktieinstrument som handlas på någon handelsplats ska anses vara ett litet eller medelstort företag enligt artikel 4.1.13 i direktiv 2014/65/EU om det nominella värdet av dess emissioner av räntebärande värdepapper under föregående kalenderår, på alla handelsplatser i unionen, inte överstiger 50 miljoner euro.”.

2. I artikel 78 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas som led j:

”j) Den kräver att emittenter som ansöker om upptagande av aktier till handel för första gången på dess handelsplats tillgängliggör ett minimiantal av sina emitterade aktier för handel på MTF-plattformen enligt ett tröskelvärde som ska fastställas av den som driver MTF-plattformen och uttryckt antingen som ett absolut tal eller som procent av det totala emitterade aktiekapitalet.”.

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

b) Följande stycke ska läggas till:

”Den som driver en MTF-plattform får undanta emittenter som inte har några aktieinstrument som handlas på MTF-plattformen från kravet att offentliggöra sådana finansiella halvårsrapporter som avses i led g i första stycket i denna punkt. Om den som driver en MTF-plattform använder sig av den möjlighet som föreskrivs i första meningen i detta stycke får den behöriga myndigheten inte kräva offentliggörande av de finansiella halvårsrapporter som föreskrivs i led g i första stycket av emittenter som inte har några aktieinstrument som handlas på MTF-plattformen.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med 11 oktober 2019

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2019/1012

av den 12 mars 2019

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 genom undantag från bestämmelserna om utseende av kontrollställen och från minimikraven för gränskontrollstationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 62.3, 64.2 och 64.5, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2017/625 fastställs bland annat en ram för utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör djur och varor som förs in till unionen från tredjeländer för att verifiera efterlevnaden av unionslagstiftningen i syfte att skydda människors och djurs hälsa och säkerställa växtskyddet och djurskyddet samt, i samband med genetiskt modifierade organismer och växtskyddsmedel, skydda miljön. I förordningen föreskrivs att offentlig kontroll ska utföras av vissa sändningar av djur och varor vid gränskontrollstationen för första ankomst till unionen. Medlemsstaterna ska för detta ändamål utse gränskontrollstationer.
- (2) Enligt förordning (EU) 2017/625 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen innan de utser gränskontrollstationer, så att kommissionen kan verifiera och vid behov utföra kontroller i syfte att verifiera att de uppfyller de minimikrav för utseende som fastställs i förordningen. Förordning (EU) 2017/625 ger kommissionen befogenhet att fastställa vissa närmare bestämmelser om dessa minimikrav. Sådana närmare bestämmelser fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1014 ⁽²⁾ (nedan tillsammans kallade *minimikraven*). I förordning (EU) 2017/625 fastställs även att medlemsstaterna ska återkalla beslutet om utseende av en gränskontrollstation när den inte längre uppfyller kraven för utseendet för alla eller för vissa av de kategorier av djur och varor som utseendet omfattar.
- (3) Om beslutet om utseende delvis har återkallats eftersom det gällde en viss kategori djur eller en viss kategori varor, eller samtliga kategorier av djur eller varor om gränskontrollstationen har utsetts för olika kategorier av djur och varor, bör dock medlemsstaterna på nytt få utse gränskontrollstationen för de kategorier djur eller varor för vilka beslutet om utseende har återkallats utan att först behöva ge kommissionen möjlighet att utföra kontroller i syfte att verifiera efterlevnaden av minimikraven. I sådana fall bör åtgärderna mot den bristande efterlevnaden inte inbegripa sådana omfattande åtgärder som krävs för att utse en gränskontrollstation första gången. Det bör därför fastställas bestämmelser om att medlemsstaterna på nytt får utse en gränskontrollstation för dessa kategorier djur eller varor utan att först behöva ge kommissionen möjlighet att utföra kontroller i syfte att verifiera efterlevnaden av minimikraven.
- (4) För att kommissionen ska kunna göra en grundlig bedömning av de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att avhjälpa den bristande efterlevnad som ledde till att beslutet om utseende delvis återkallades, bör medlemsstaterna anmäla dessa åtgärder till kommissionen. De bör fatta beslutet om förnyat utseende först när kommissionen anser att de åtgärder som vidtagits är tillräckliga för att avhjälpa den bristande efterlevnaden.

⁽¹⁾ EUT L 95, 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1014 av den 12 juni 2019 om fastställande av närmare bestämmelser om minimikrav för gränskontrollstationer, inklusive kontrollcentrum, och om det format, de kategorier och de förkortningar som ska användas för att förteckna gränskontrollstationer och kontrollställen (se sidan 10 i detta nummer av EUT).

- (5) Undantaget från bestämmelserna i förordning (EU) 2017/625 avseende utseende av gränskontrollstationer bör endast tillämpas om beslutet om förnyat utseende fattas inom två år från den dag då beslutet om utseende delvis återkallades. Om beslutet om förnyat utseende fattas senare än två år från den dag då det delvis återkallades, bör kommissionen i syfte att bedöma de förändringar som gjorts vid gränskontrollstationerna behålla möjligheten att utföra kontroller i syfte att verifiera att gränskontrollstationen uppfyller minimikraven.
- (6) Enligt förordning (EU) 2017/625 får i vissa fall den offentliga kontrollen utföras vid andra kontrollställen än gränskontrollstationer, under förutsättning att dessa kontrollställen uppfyller minimikraven och kraven avseende beslut om utseende och återkallelse av beslut om utseende av gränskontrollstationer. Bestämmelserna om förnyat utseende av gränskontrollstationer i den här förordningen bör därför även tillämpas på kontrollställen.
- (7) Enligt förordning (EU) 2017/625 ska gränskontrollstationer ligga i omedelbar närhet av stället för införsel till unionen. För att möjliggöra en effektiv organisation och ett effektivt utförande av den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet bör det dock fastställas bestämmelser som anger när det föreligger särskilda geografiska begränsningar och på vilka villkor gränskontrollstationer får vara belägna på ett annat avstånd från stället för införsel till unionen än i dess omedelbara närhet. Geografiska begränsningar bör vara sådana begränsningar som följer av naturförhållandena och landskapet vid införselstället, och avståndet från införselstället bör inte överstiga vad som är absolut nödvändigt för att övervinna de svårigheter som orsakas av de geografiska begränsningarna. Avståndet bör inte heller vara så stort att det utgör en risk för människors och djurs hälsa, växtskyddet, djurskyddet och miljön. De särskilda geografiska begränsningarna bör omfatta sådana begränsningar som kan orsaka betydande transporthinder, till exempel höga bergspass där vägarna är olämpliga för förflyttning av djur och varor eller där förflyttningen av dem leder till betydande dröjsmål.
- (8) Vid gränskontrollstationerna för import av sändningar med obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor bedrivs verksamheten ofta under geografiska begränsningar, vilket beror på att vissa medlemsstater har långa kuster eller långa gränser. Till följd av ovannämnda geografiska begränsningar bedrivs verksamhet vid sådana gränskontrollstationer i allmänhet bara när den offentliga kontrollen utförs. Vissa undantag från minimikraven för gränskontrollstationer i artikel 64.3 i förordning (EU) 2017/625 bör därför fastställas i fråga om beslut om utseende. För att säkerställa att den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet är effektiv bör ändå särskilda villkor uppfyllas under den tid då denna kontroll och denna verksamhet utförs genom en mobil grupp för offentlig kontroll vid gränskontrollstationens behöriga myndighet. En mobil grupp för offentlig kontroll bör särskilt kunna tillhandahålla en tillräckligt stor och för ändamålet väl kvalificerad bemanning och ha tillgång till den utrustning som krävs när den offentliga kontrollen eller annan offentlig verksamhet utförs.
- (9) De bestämmelser som kommissionen ska fastställa i enlighet med artiklarna 62.3, 64.2 och 64.5 i förordning (EU) 2017/625 är nära kopplade till varandra, eftersom de alla gäller undantag från vissa tillämpliga krav på gränskontrollstationer. För att underlätta en korrekt och heltäckande tillämpning av dessa bestämmelser, som också bör tillämpas från och med samma datum, bör bestämmelserna fastställas i en enda akt.
- (10) Eftersom de särskilda befogenheter som kommissionen ges genom förordning (EU) 2017/625 börjar gälla den 14 december 2019 bör den här förordningen också gälla från samma datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om

- a) förnyat utseende av en gränskontrollstation eller ett annat kontrollställe än en gränskontrollstation vars beslut om utseende delvis har återkallats,
- b) gränskontrollstationer som på grund av särskilda geografiska begränsningar är belägna på ett annat avstånd från stället för införsel till unionen än i dess omedelbara närhet.
- c) utseende av gränskontrollstationer för import av obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor i syfte att beakta särskilda geografiska begränsningar.

Artikel 2

Förnyat utseende av en gränskontrollstation eller ett annat kontrollställe än en gränskontrollstation efter att dess beslut om utseende delvis har återkallats

1. Genom undantag från artikel 59.3, 59.4 och 59.5 förordning (EU) 2017/625 får en medlemsstat som har återkallat beslutet om utseende av en gränskontrollstation eller av ett annat kontrollställe än en gränskontrollstation som avses i artikel 53.1 a i den förordningen, för vissa kategorier djur eller varor, till följd av bristande efterlevnad av de minimikrav som avses i artikel 64.3 i den förordningen eller av de närmare bestämmelser om minimikrav som fastställs i genomförandeförordning (EU) 2019/1014, på nytt utse den gränskontrollstationen eller det kontrollstället (nedan kallat *förnyat utseende*) i enlighet med punkterna 2–5 i denna artikel.
2. Innan medlemsstaten fattar beslut om förnyat utseende enligt punkt 1 ska den underrätta kommissionen om de åtgärder den har vidtagit för att avhjälpa den bristande efterlevnad av minimikraven som avses i punkt 1.
3. Inom en månad från dagen för mottagandet av underrättelsen ska kommissionen bedöma om de åtgärder som vidtagits är tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden av minimikraven och inom samma period informera medlemsstaten om resultatet av sin bedömning.
4. Medlemsstaten ska fatta beslut om förnyat utseende först när den enligt punkt 3 har informerats av kommissionen om att de åtgärder som medlemsstaten vidtagit är tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden av minimikraven.
5. Beslut om förnyat utseende enligt punkt 4 får bara fattas inom två år från dagen för beslutet om att delvis återkalla det beslut om utseende som avses i punkt 1.

Efter denna period på två år får beslut om förnyat utseende endast fattas i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) 2017/625.

Artikel 3

Gränskontrollstationer som är belägna på ett annat avstånd från stället för införsel till unionen än i dess omedelbara närhet

1. Genom undantag från artikel 64.1 i förordning (EU) 2017/625 får gränskontrollstationer vara belägna på ett annat avstånd från stället för införsel till unionen än i dess omedelbara närhet, under förutsättning att
 - a) det är nödvändigt på grund av geografiska begränsningar enligt punkt 2, och
 - b) villkoren i punkt 3 är uppfyllda.
2. De geografiska begränsningar som avses i punkt 1 ska vara av sådan art att de hindrar eller begränsar ett effektivt utförande av den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet.

Dessa geografiska begränsningar ska utgöras av en eller flera av följande aspekter:

- a) Införselställen med geografiska förhållanden som medför betydande hinder för transportsystemet.
- b) Införselställen som är föremål för återkommande översvämningar under vissa delar av året.
- c) Sjökajer omgivna av klippor.
- d) Gränsvägar med höga bergspass.
- e) Järnvägstransport av djur och varor som kräver att gränskontrollstationen är belägen vid den första anhalten. or
- f) Införselställen utan lämplig mark som möjliggör att gränskontrollstationen och dess anläggningar är belägna i deras omedelbara närhet.

3. Om en medlemsstat beslutar att utse en eller flera gränskontrollstationer enligt punkt 1 ska beslutet om utseende uppfylla följande villkor:
- Avståndet mellan gränskontrollstationen och stället för införsel till unionen är anpassat till behovet av att övervinna de geografiska begränsningarna och går inte utöver detta behov.
 - Gränskontrollstationen och införselstället står under samma tullmyndighets ansvar, så att sändningar kan förflyttas från införselstället till gränskontrollstationerna utan att hänföras till och hanteras enligt något tullförfarande.
4. Gränskontrollstationen ska vara belägen på ett tillräckligt avstånd från anläggningar eller platser där djur, växter, växtprodukter eller andra föremål som kan infekteras av överförbara sjukdomar eller skadegörare hålls eller odlas.

Artikel 4

Undantag för gränskontrollstationer för import av obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor

- Det undantag som föreskrivs i punkt 2 ska tillämpas på gränskontrollstationer där verksamheten, på grund av den berörda medlemsstatens långa kust eller långa gränser, bara bedrivs när offentlig kontroll utförs av sändningar med obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor (nedan kallade *de berörda gränskontrollstationerna*).
- Medlemsstaterna får utse de berörda gränskontrollstationerna och undanta dem från de skyldigheter som avses i artikel 64.3 a, c och f i förordning (EU) 2017/625, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - Det finns arrangemang i syfte att alltid förhindra att sändningar med obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor förs in till unionen utan att upptäckas.
 - De berörda gränskontrollstationerna har tillgång till en tillräckligt stor och för ändamålet väl kvalificerad bemanning i form av en mobil grupp för offentlig kontroll vid de behöriga myndigheterna, som kan ta sig till den berörda gränskontrollstationen före sändningarnas ankomst i syfte att utföra den offentliga kontrollen av obearbetat timmer samt sågat trä och träflisor.
 - De behöriga myndigheternas mobila grupp för offentlig kontroll tillhandahåller eller har omedelbar tillgång till
 - den utrustning, de lokaler och andra anläggningar som avses i artikel 64.3 c i förordning (EU) 2017/625, och
 - den teknik och it-utrustning som avses i artikel 64.3 f i den förordningen.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 14 december 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/1013**av den 16 april 2019****om förhandsanmälan av sändningar av vissa kategorier av djur och varor som förs in i unionen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) ⁽¹⁾, särskilt artikel 58 första stycket b, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2017/625 fastställs bland annat en ram för utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör djur och varor som förs in i unionen från tredjeländer för att verifiera efterlevnaden av unionslagstiftningen i syfte att skydda människors och djurs hälsa och säkerställa växtskyddet och djurskyddet samt, i samband med genetiskt modifierade organismer och växtskyddsmedel, skydda miljön. Ramen omfattar offentlig kontroll av djur och varor som förs in i unionen från tredjeländer via utsedda gränskontrollstationer.
- (2) I förordning (EU) 2017/625 föreskrivs att den aktör som ansvarar för vissa sändningar som förs in i unionen ska förhandsanmäla dessa sändningars ankomst till de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen. För att dessa myndigheter ska kunna utföra sin offentliga kontroll i vederbörlig tid och på ett verkningsfullt sätt bör minimitidsfristen för att lämna förhandsanmälan fastställas till en arbetsdag före sändningarnas ankomst.
- (3) På grund av transportrelaterade logistiska begränsningar kan det dock i vissa fall hända att det inte går att göra en förhandsanmälan en arbetsdag före sändningens ankomst. Det kan vara fallet till exempel när sändningen transporteras från avsändningsorten till gränskontrollstationen på mindre än 24 timmar och de uppgifter som behövs för att fylla i relevanta delar i det gemensamma hälsodokument för införsel (CHED) som krävs för förhandsanmälan enligt artikel 56.3 a i förordning (EU) 2017/625 inte är tillgängliga innan sändningen lastas. I sådana fall bör medlemsstaterna få kräva att en förhandsanmälan görs minst fyra timmar innan sändningen anländer så att det kan säkerställas att offentlig kontroll utförs i vederbörlig tid och på ett verkningsfullt sätt också under sådana omständigheter.
- (4) I kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1012 ⁽²⁾ föreskrivs att medlemsstaterna får undanta gränskontrollstationer som ska utses för import av obearbetat timmer samt sågat trä och träflis från vissa minimikrav för gränskontrollstationer på grund av särskilda geografiska begränsningar. I den förordningen föreskrivs också att en mobil grupp för offentlig kontroll kan utföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet vid den gränskontrollstation som utsetts för nämnda varor. För att ge tillräckligt med tid för att organisera offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet vid dessa gränskontrollstationer bör ett undantag från bestämmelserna om minimifristen för förhandsanmälan av sändningars ankomst föreskrivas i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 95, 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1012 av den 12 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 genom undantag från bestämmelserna om utseende av kontrollställen och från minimikraven för gränskontrollstationer (se sidan 4 i detta nummer av EUT).

- (5) Eftersom förordning (EU) 2017/625 ska tillämpas från och med den 14 december 2019 bör den här förordningen också tillämpas från och med det datumet.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förhandsanmälan av sändningar

1. Den aktör som ansvarar för en sändning som omfattas av de kategorier av djur och varor som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625 ska lämna en förhandsanmälan till den behöriga myndigheten vid gränskontrollstationen för första ankomst till unionen minst en arbetsdag före sändningens förväntade ankomst.
2. Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationerna, om logistiska begränsningar gör att den tidsfrist som anges i den punkten inte kan iakttas, tillämpa en frist för förhandsanmälan på minst fyra timmar före sändningens förväntade ankomst.
3. Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationer utsedda för import av obearbetat timmer samt sågat trä och träflis i enlighet med artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2019/1012 tillämpa en frist för förhandsanmälan på upp till fem arbetsdagar före sådana sändningars förväntade ankomst.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 14 december 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/1014

av den 12 juni 2019

om fastställande av närmare bestämmelser om minimikrav för gränskontrollstationer, inklusive kontrollcentrum, och om det format, de kategorier och de förkortningar som ska användas för att förteckna gränskontrollstationer och kontrollställen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 60.2 och 64.4, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2017/625 fastställs bland annat en ram för utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör djur och varor som förs in till unionen från tredjeländer för att verifiera efterlevnaden av unionslagstiftningen om den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i syfte att skydda människors och djurs hälsa och säkerställa växtskyddet och djurskyddet samt, i samband med genetiskt modifierade organismer och växtskyddsmedel, skydda miljön. I förordningen föreskrivs att offentlig kontroll ska utföras av sändningar av djur och varor vid gränskontrollstationen för första ankomst till unionen. Medlemsstaterna ska för detta ändamål utse gränskontrollstationer.
- (2) I förordning (EU) 2017/625 fastställs de minimikrav som gränskontrollstationerna ska uppfylla för att kunna utses. Det är därför lämpligt att fastställa närmare bestämmelser om minimikraven för gränskontrollstationernas infrastruktur, utrustning och dokumentation.
- (3) För att skydda människors och djurs hälsa bör det fastställas kompletterande närmare bestämmelser om minimikrav för gränskontrollstationer som har utsetts för djur och för vissa kategorier av varor, t.ex. produkter av animaliskt ursprung, animaliska biprodukter, avelsmaterial, sammansatta produkter samt hö och halm.
- (4) För att beakta särskilda lossningskrav för vissa sändningar som inte transporteras i containrar, såsom sändningar av fiskeriprodukter eller sändningar av animaliska biprodukter som exempelvis kan bestå av ull, och sändningar av bulkvaror i stor volym, som består av stora mängder varor som transporteras utan att vara förpackade, bör gränskontrollstationerna i vissa fall undantas från kravet på att ha ett lossningsområde under tak. Eftersom sändningar av bulkvätskor av animaliskt och icke-animaliskt ursprung lossas direkt från transportmedlet och leds till tankar via särskilda ledningar, bör det inte krävas att gränskontrollstationer ska ha områden eller utrymmen för lossning av varor och utrymmen eller områden för kontroll för utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet av bulkvätskor.
- (5) För att förebygga risken för korskontaminering bör det fastställas krav på att anläggningarna för lossning, lagring och kontroll ska vara åtskilda från varandra vid de gränskontrollstationer som har utsetts för produkter av animaliskt ursprung, sammansatta produkter, animaliska biprodukter och avelsmaterial. Det bör dock föreskrivas undantag från kraven på åtskillnad i de fall då gränskontrollstationen endast har utsetts för förpackade varor eller för förpackade och vissa oförpackade varor, om riskbedömningen av de behöriga myndigheterna vid

⁽¹⁾ EUTL 93, 7.4.2017, s. 3.

gränskontrollstationen visar att det inte kan förekomma någon korskontaminering. För att effektivt kunna hantera riskerna för korskontaminering bör de behöriga myndigheterna i det senare fallet dessutom säkerställa att sändningar hanteras vid olika tidpunkter och att anläggningarna rengörs och desinficeras mellan olika sändningars ankomst.

- (6) Eftersom de djur och varor som förs in till unionen och är föremål för offentlig kontroll vid gränskontrollstationer kanske inte uppfyller kraven i unionslagstiftningen, bör det för att undvika alla risker för korskontaminering fastställas bestämmelser om förbud mot användning av vissa anläggningar vid gränskontrollstationer för sändningar av djur och varor för handel inom unionen och om tillstånd för sådan användning för sändningar av djur och varor som är avsedda för export eller som flyttas mellan två olika platser inom unionens territorium, efter att ha passerat genom ett tredjelands territorium, under förutsättning att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga riskförebyggande åtgärder. Dessa åtgärder bör grundas på en bedömning av de relevanta anläggningarnas kapacitet att klara av ytterligare verksamhet av detta slag. De behöriga myndigheterna bör ha lämpliga arrangemang för att kunna hantera djur i enlighet med unionens djurskyddsregler.
- (7) För att effektivisera den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet bör en viss grad av flexibilitet medges genom att man på vissa villkor tillåter användning av kommersiella företags lagerlokaler och lagring i det transportmedel som användes när sändningen transporterades till gränskontrollstationen.
- (8) För att underlätta en effektiv organisation och ett effektivt utförande av den offentliga kontrollen och annan offentlig verksamhet bör gränskontrollstationer få delas upp på ett eller flera kontrollcentrum, där de kategorier av djur och varor för vilka gränskontrollstationen har utsetts ska kontrolleras. I detta avseende bör minimikrav fastställas för kontrollcentrumen.
- (9) Kommissionen bör som ett led i processen för att utse en gränskontrollstation bedöma hur kontrollcentrumen uppfyller minimikraven för gränskontrollstationer i artikel 64.3 i förordning (EU) 2017/625 och de närmare bestämmelserna om minimikrav i den här förordningen. När medlemsstaterna underrättar kommissionen om att de har utsett en gränskontrollstation bör de därför inkludera alla nödvändiga uppgifter om kontrollcentrumen.
- (10) För att säkerställa en korrekt kontroll av att gränskontrollstationerna och deras kontrollcentrum uppfyller minimikraven i artikel 64.3 i förordning (EU) 2017/625 och de närmare bestämmelserna i den här förordningen bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla förändringar av infrastrukturen eller driften vid en gränskontrollstation eller ett kontrollcentrum inom gränskontrollstationen, om dessa ändringar kräver en uppdatering av den information som lämnats till kommissionen i enlighet med artikel 59.2 i förordning (EU) 2017/625. I den här förordningen bör det därför ställas krav på att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta.
- (11) Enligt artiklarna 53.2 och 60.1 i förordning (EU) 2017/625 ska varje medlemsstat på internet tillhandahålla aktuella förteckningar över gränskontrollstationer och kontrollställen inom sitt territorium och tillhandahålla viss information för varje gränskontrollstation och kontrollställe. Det är därför lämpligt att i denna förordning fastställa formatet för förteckningarna över gränskontrollstationer och kontrollställen tillsammans med de förkortningar som ska användas för att ange de djur- och varukategorier för vilka gränskontrollstationerna och kontrollställena har utsetts, samt ytterligare specifika uppgifter om vad utseendet omfattar.
- (12) Av tydlighetsskäl bör alla kontrollcentrum som används som en del av en gränskontrollstation förtecknas tillsammans med själva gränskontrollstationen i förteckningen över gränskontrollstationer, med uppgift om de kategorier av djur och varor som kontrolleras i kontrollcentrumen. Alla ändringar som rör kontrollcentrumen bör återges på ett korrekt sätt i förteckningen.
- (13) De bestämmelser som kommissionen ska fastställa i enlighet med artiklarna 60.2 och 64.4 i förordning (EU) 2017/625 är nära kopplade till varandra, eftersom de alla avser krav som är tillämpliga på gränskontrollstationer och kontrollställen och de bör därför tillämpas från och med samma datum. För att underlätta en korrekt och fullständig tillämpning av dessa bestämmelser bör de fastställas i en enda akt.

- (14) I kommissionens beslut 2001/812/EG ⁽²⁾ fastställs minimikrav för gränskontrollstationer som godkänts i enlighet med rådets direktiv 97/78/EG ⁽³⁾, liksom för kontrollcentrum samt bestämmelser om deras upptagande i förteckningen. Genom kommissionens beslut 2009/821/EG ⁽⁴⁾ upprättas en förteckning över godkända gränskontrollstationer. I kommissionens direktiv 98/22/EG ⁽⁵⁾ fastställs minimivillkor för kontrollstationernas växtskyddskontroller av växter, växtprodukter och andra föremål från tredjeländer i enlighet med rådets direktiv 2000/29/EG ⁽⁶⁾. För att säkerställa samstämmighet och undvika överlappning av krav bör besluten 2001/812/EG och 2009/821/EG samt direktiv 98/22/EG upphöra att gälla.
- (15) De relevanta bestämmelserna och de befogenheter som kommissionen ges i förordning (EU) 2017/625 börjar gälla den 14 december 2019. Bestämmelserna i denna förordning bör därför också tillämpas från samma datum.
- (16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

- I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EU) 2017/625 vad gäller följande:
 - Gemensamma närmare bestämmelser om minimikrav för infrastruktur, utrustning och dokumentation vid gränskontrollstationer och andra kontrollställen än gränskontrollstationer.
 - Särskilda närmare bestämmelser om minimikrav för gränskontrollstationer som utsetts för de djur- och varukategorier som avses i artikel 47.1 a och b i förordning (EU) 2017/625.
 - Närmare bestämmelser om minimikrav för kontrollcentrum.
 - Format, kategorier, förkortningar och andra uppgifter för förteckning över gränskontrollstationer och andra kontrollställen än gränskontrollstationer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- förpackade varor:** varor som är placerade i någon typ av förpackning som helt omsluter varorna för att förhindra att något av innehållet läcker ut eller försvinner.
- kontrollcentrum:** en separat anläggning som inrättats inom en gränskontrollstation för utförandet av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet med avseende på de djur och varor för vilka gränskontrollstationen har utsetts.
- hov- och klövdjur:** hov- och klövdjur enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 2004/68/EG ⁽⁷⁾.
- registrerade hästdjur:** registrerade hästdjur enligt definitionen i artikel 2 c i rådets direktiv 2009/156/EG ⁽⁸⁾.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2001/812/EG av den 21 november 2001 om villkor för godkännande av gränskontrollstationer som ansvarar för veterinärkontroll av produkter som förs in till gemenskapen från tredje länder (EGTL 306, 23.11.2001, s. 28).

⁽³⁾ Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGTL 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2009/821/EG av den 28 september 2009 om upprättande av en förteckning över godkända gränskontrollstationer, om fastställande av vissa regler för inspektioner som utförs av kommissionens veterinäre experter och om fastställande av veterinärenheter i Traces (EUT L 296, 12.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens direktiv 98/22/EG av den 15 april 1998 om fastställande av minimikrav för växtskyddskontroller inom gemenskapen som utförs på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten av växter, växtprodukter eller andra föremål från tredje land (EGTL 126, 28.4.1998, s. 26).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGTL 169, 10.7.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transtering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 321).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2009/156/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeländ (EUT L 192, 23.7.2010, s. 1).

KAPITEL I

Gemensamma minimikrav för gränskontrollstationer

Artikel 3

Infrastruktur vid gränskontrollstationer

1. Gränskontrollstationer som har utsetts för de djur- och varukategorier som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625 ska ha följande infrastruktur:
 - a) Områden eller utrymmen där djur och varor ska lossas. Dessa områden ska täckas av ett tak, utom i de fall som avses i punkt 4.
 - b) Utrymmen eller områden för kontroll med tillgång till rinnande varmt och kallt vatten och möjligheter att tvätta och torka händerna.
 - c) Områden eller utrymmen för inhysning av djur och områden eller utrymmen för lagring, inklusive utrymmen för kyllagring där detta är lämpligt med hänsyn till den varukategori för vilken gränskontrollstationen har utsetts.
 - d) Tillgång till toaletter med möjligheter att tvätta och torka händerna.
2. De utrymmen som avses i punkt 1 ska vara försedda med väggar, golv och innertak som är lätta att rengöra och desinficera, samt ha tillräcklig avrinning och tillräckligt naturligt eller artificiellt ljus.
3. De områden som avses i punkt 1 ska vara lätta att rengöra, ha tillräcklig avrinning och tillräckligt naturligt eller artificiellt ljus.
4. Kravet på att lossningsområden ska täckas av ett tak enligt punkt 1 a ska inte gälla i följande fall:
 - a) Sändningar av fiskeriprodukter som är avsedda att användas som livsmedel och som inte transporteras i containrar.
 - b) Sändningar av animaliska biprodukter som består av ull, bearbetat animaliskt protein i bulk, gödsel eller guano i bulk.
 - c) Sändningar av stora volymer i bulk av sådana varor som avses i artikel 47.1 c, d och e i förordning (EU) 2017/625.
5. Den infrastruktur som avses i punkt 1 a och b ska inte krävas för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör bulkvätskor av animaliskt och icke-animaliskt ursprung.
6. Medlemsstaterna får undanta de gränskontrollstationer som har utsetts för de varukategorier som avses i artikel 47.1 c i förordning (EU) 2017/625 från följande krav:
 - a) Tillgång till rinnande varmt och kallt vatten och möjligheter att tvätta och torka händer enligt punkt 1 b.
 - b) Tillgång till utrymmen med innertak som är lätta att desinficera enligt punkt 2.
7. Den infrastruktur som avses i punkt 1 a, b och c får inte delas med andra kategorier av varor som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625 när den används för produkter av animaliskt ursprung och sammansatta produkter.
8. Den infrastruktur som avses i punkt 1 a, b och c får inte delas med livsmedel av icke-animaliskt ursprung när den används för avelsmaterial och animaliska biprodukter.
9. Genom undantag från kraven i punkterna 7 och 8 får gränskontrollstationerna dela den infrastruktur som avses i punkt 1 a, b och c i följande fall:
 - a) Gränskontrollstationer som har utsetts endast för kategorier av förpackade varor.

- b) Gränskontrollstationer som har utsetts för kategorier av förpackade varor och oförpackade varor, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
- De behöriga myndigheterna genomför en riskbedömning av gränskontrollstationerna som visar hur det går att säkerställa att korskontaminering undviks och vidtar de åtgärder som identifierats i riskbedömningen för att förhindra sådan korskontaminering.
 - De behöriga myndigheterna säkerställer att olika sändningar av oförpackade varor hanteras vid olika tidpunkter och att sändningar av oförpackade varor hanteras vid en annan tidpunkt än sändningar av förpackade varor. Under perioden mellan de olika tidpunkterna ska den infrastruktur som avses i punkt 1 a, b och c rengöras och desinficeras.
10. Punkt 9 ska inte tillämpas på den infrastruktur som avses i punkt 1 c när den används för lagring av animaliska biprodukter i bulk.
11. De behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen får under sin kontroll tillåta att kommersiella lagerlokaler används för de varor som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625, under förutsättning att dessa lokaler ligger i närheten av gränskontrollstationen och står under samma tullmyndighets ansvar.
- Sådana kommersiella lagerlokaler får användas för att utföra identitetskontroller och fysiska kontroller av produkter av icke-animaliskt ursprung, under förutsättning att de uppfyller minimikraven i denna förordning.
12. Varor som lagras i kommersiella lagerlokaler i enlighet med punkt 11 ska lagras under hygieniska förhållanden och på lämpligt sätt identifieras genom streckkoder eller andra elektroniska metoder eller genom märkning. Om varorna kan utgöra en risk för människors och djurs hälsa och växtskyddet eller, när det gäller genetiskt modifierade organismer och växtskyddsmedel, även för miljön, ska de dessutom förvaras i ett separat låsbart utrymme eller på områden som är avskilda från alla andra varor som lagras i den kommersiella lagerlokalen.
13. Om gränskontrollstationen ligger vid en väg, järnväg eller hamn får lagring i det transportmedel i vilket varorna transporterades till gränskontrollstationen tillåtas under övervakning av de behöriga myndigheterna.
14. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla förändringar av infrastrukturen eller driften av en gränskontrollstation eller ett kontrollcentrum inom gränskontrollstationen, om dessa ändringar kräver en uppdatering av den information som lämnats till kommissionen i enlighet med artikel 59.2 i förordning (EU) 2017/625.

Artikel 4

Utrustning och dokumentation vid gränskontrollstationer

- Gränskontrollstationerna ska ha tillgång till följande:
 - Utrustning för vägning av sändningar, om dess användning är relevant för de djur- och varukategorier för vilka gränskontrollstationen har utsetts.
 - Utrustning för att lossa, öppna och undersöka sändningar.
 - Utrustning för rengöring och desinfektion med bruksanvisningar eller ett dokumenterat system för rengöring och desinfektion om rengöringen och desinfektionen utförs av aktörer som inte tillhör gränskontrollstationen.
 - Lämplig utrustning för tillfällig lagring av prover under kontrollerad temperatur, i väntan på att de sänds till laboratoriet, samt lämpliga behållare för transport av proverna.
- Utrymmen eller områden för kontroll ska, när så är lämpligt för de djur- och varukategorier för vilka gränskontrollstationerna har utsetts, vara utrustade med följande:
 - Ett bord med en slät yta som kan tvättas av och är lätt att rengöra och desinficera.
 - En termometer för att mäta varornas yt- och kärntemperatur.
 - Utrustning för upptining.
 - Provtagningsutrustning.
 - Tejp för försegling och numrerade förseglingar eller tydligt märkta etiketter som säkerställer spårbarhet.
- Om det är nödvändigt för att säkerställa att prover som tagits vid offentlig kontroll är intakta ska närmare anvisningar för provtagning för analys och transport av sådana prover till det utsedda officiella laboratoriet finnas tillgängliga.

KAPITEL II

Särskilda minimikrav för gränskontrollstationer

Artikel 5

Gränskontrollstationer som utsetts för djur

1. Utöver kraven i artiklarna 3 och 4 ska gränskontrollstationer som har utsetts för djur enligt artikel 47.1 a i förordning (EU) 2017/625 ha följande infrastruktur:

- a) Omklädningsrum med duschmöjligheter.
 - b) Tillräckligt stora områden eller utrymmen för lossning av djur enligt artikel 3.1 a, försedda med tillräckligt ljus och tillräcklig ventilation.
 - c) Utrustning för utfodring och vattning.
 - d) Lagerlokaler för foder, för ströbäddar och för strö och gödsel eller arrangemang med en extern leverantör som tillhandahåller samma lokaler.
 - e) Områden eller utrymmen för åtskild inhysning av följande kategorier av djur för vilka gränskontrollstationen har utsetts:
 - i) Andra hov- och klövdjur än registrerade hästdjur.
 - ii) Registrerade hästdjur.
 - iii) Andra djur än hov- och klövdjur (dock inklusive hov- och klövdjur för djurparker).
 - f) Utrymmen eller områden för kontroll med fasthållningsanordningar och den utrustning som krävs för att utföra en klinisk undersökning.
 - g) En särskild tillfartsväg eller andra arrangemang för att bespara djuren onödiga väntetider innan de når lossningsområdet.
2. Den infrastruktur som avses i punkt 1 b, c, e, f och g ska utformas, konstrueras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att skador och onödigt lidande för djuren undviks och deras säkerhet garanteras.
3. Den infrastruktur som avses i punkt 1 a, b, c, e och f ska utgöra en integrerad och hel driftsenhet.
4. Den infrastruktur som avses i punkt 1 får inte användas för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör sändningar av djur för handel inom unionen.

Den infrastruktur som avses i punkt 1 får användas för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör sändningar av djur som är avsedda för export från unionen eller som förflyttas från något av de territorier som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2017/625 till ett annat territorium som förtecknas i samma bilaga, efter att ha passerat genom ett tredjelands territorium, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna genomför en riskbedömning av gränskontrollstationerna som visar hur det går att säkerställa att korskontaminering undviks och vidtar de åtgärder som identifierats i riskbedömningen för att förhindra sådan korskontaminering.
 - b) De behöriga myndigheterna säkerställer att sändningar av djur som är avsedda för export från unionen eller som förflyttas från något av de territorier som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2017/625 till ett annat territorium som förtecknas i samma bilaga, efter att ha passerat genom ett tredjelands territorium, hanteras vid en annan tidpunkt än alla andra sändningar av djur som förs in till unionen. Under perioden mellan de olika tidpunkterna ska den infrastruktur som används för att hantera sändningar av djur rengöras och desinficeras.
5. Den infrastruktur som avses i punkt 1 b, c, e och f får inte delas med de varukategorier som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) 2017/625.

Artikel 6

Gränskontrollstationer som utsetts för produkter av animaliskt ursprung, animaliska biprodukter, avelsmaterial, sammansatta produkter samt hö och halm

1. Utöver kraven i artiklarna 3 och 4 ska gränskontrollstationer som har utsetts för de varukategorier som avses i artikel 47.1 b i förordning (EU) 2017/625
 - a) ha sådana utrymmen för kontroll som avses i artikel 3.1 b, utrustade med anordningar för att vid behov upprätthålla en temperaturkontrollerad miljö,
 - b) om de har utsetts för kategorier av kyllda, frysta och rumstempererade varor, samtidigt kunna lagra dessa varor vid varje lämplig temperaturkategori, i avvaktan på resultaten av laboratorieanalyser, tester eller diagnoser eller i avvaktan på resultatet av den behöriga myndighetens kontroller, samt
 - c) omklädningsrum.
2. Den infrastruktur som avses i punkt 1 ska utgöra en integrerad och hel driftsenhet.
3. Den infrastruktur som avses i punkt 1 får inte användas för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör sändningar av djur för handel inom unionen.

Den infrastruktur som avses i punkt 1 får användas för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör sändningar av varor som är avsedda för export från unionen eller som förflyttas från något av de territorier som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2017/625 till ett annat territorium som förtecknas i samma bilaga, efter att ha passerat genom ett tredjelands territorium, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna genomför en riskbedömning av gränskontrollstationerna som visar hur det går att säkerställa att korskontaminering undviks och vidtar de åtgärder som identifierats i riskbedömningen för att förhindra sådan korskontaminering.
 - b) De behöriga myndigheterna säkerställer att sändningar av varor som är avsedda för export från unionen eller som förflyttas från något av de territorier som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2017/625 till ett annat territorium som förtecknas i samma bilaga, efter att ha passerat genom ett tredjelands territorium, hanteras vid en annan tidpunkt än alla andra sändningar av varor som förs in till unionen. Under perioden mellan de olika tidpunkterna ska den infrastruktur som används för att hantera sändningar av varor rengöras och desinficeras.
4. Kraven i punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas på offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som rör bulkvätskor av animaliskt och icke-animaliskt ursprung.
 5. Levande grodor, levande fiskar och levande ryggradslösa djur som är avsedda att användas som livsmedel, kläckägg och fiskagn får kontrolleras vid gränskontrollstationer som har utsetts för de varukategorier som avses i artikel 47.1 b i förordning (EU) 2017/625.

KAPITEL III

Förteckningar över gränskontrollstationer och kontrollställen

Artikel 7

Format, kategorier, förkortningar och andra uppgifter för förteckningen över gränskontrollstationer och kontrollställen

1. Medlemsstaterna ska använda det format som anges i bilaga I för att lämna de uppgifter som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) 2017/625.
2. När medlemsstaterna upprättar de förteckningar över gränskontrollstationer som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) 2017/625 och förteckningarna över kontrollställen i enlighet med artikel 53.2 i samma förordning ska de använda de förkortningar och specifikationer som anges i bilaga II.
3. Förteckningarna över gränskontrollstationer och kontrollställen ska åtföljas av en förklarande anmärkning med de förkortningar och specifikationer som anges i bilaga II.

KAPITEL IV

Kontrollcentrum

Artikel 8

Krav avseende kontrollcentrum

1. Gränskontrollstationer får omfatta ett eller flera kontrollcentrum för den offentliga kontroll och annan offentlig verksamhet som behövs avseende de djur- och varukategorier för vilka gränskontrollstationen har utsetts.

2. Kontrollcentrumen ska uppfylla minimikraven för gränskontrollstationer enligt artikel 64.3 i förordning (EU) 2017/625 och de närmare bestämmelserna om minimikrav i den här förordningen.

Kraven i artikel 64.3 f i förordning (EU) 2017/625 ska inte gälla de kontrollcentrum som har tillgång till den teknik och utrustning som behövs för driften av det informationshanteringssystem för offentlig kontroll (*Imsoc*) som avses i artikel 131 i den förordningen och andra datoriserade informationshanteringssystem som är tillgängliga i någon annan anläggning vid samma gränskontrollstation.

3. Kontrollcentrumen ska

a) ingå i ansvarsområdet för samma tullmyndighet som ansvarar för gränskontrollstationen, och

b) stå under kontroll av den behöriga myndighet som ansvarar för gränskontrollstationen.

4. När medlemsstaterna underrättar kommissionen om att en gränskontrollstation har utsetts i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) 2017/625 ska de också lämna alla relevanta uppgifter till kommissionen om de kontrollcentrum som inrättats vid denna gränskontrollstation.

5. Medlemsstaterna ska förteckna varje kontrollcentrum tillsammans med den berörda gränskontrollstation som utsetts i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) 2017/625 i det format som anges i bilaga I. I denna information ska det också anges vilka kategorier av djur och varor som kontrolleras i kontrollcentrumen i enlighet med artikel 7.

6. Medlemsstaterna ska stryka kontrollcentrum från den förteckning som avses i punkt 5 när de inte längre uppfyller kraven i punkterna 2 och 3, och informera kommissionen om avlägsnandet och skälen till detta beslut.

Artikel 9

Upphävanden

Kommissionens beslut 2001/812/EG och 2009/821/EG samt kommissionens direktiv 98/22/EG ska upphöra att gälla med verkan från den 14 december 2019.

Artikel 10

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 14 december 2019.

När det gäller gränskontrollstationer som i enlighet med artikel 59.1 i förordning (EU) 2017/625 har utsetts för de varor som avses i artikel 47.1 c i samma förordning och som den dag då denna förordning träder i kraft saknar områden eller utrymmen för lossning som täcks av ett tak, ska artikel 3.1 a andra meningen och artikel 3.3 dock tillämpas från och med den 14 december 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juni 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA I

Format för förteckningarna över gränskontrollstationer

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Gränskontrollstation	Kontaktuppgifter	Traces-kod	Transportsätt	Kontrollcentrum	Kategorier av djur och varor med specifikationer	Kompletterande specifikationer med avseende på vad beslutet om utseende omfattar

Format för förteckningarna över kontrollställen

1.	2.	3.	6.	7.
Kontrollställe	Kontaktuppgifter	Traces-kod	Kategorier av djur och varor med specifikationer	Kompletterande specifikationer med avseende på vad beslutet om utseende omfattar

BILAGA II

Fält 1: Gränskontrollstation/kontrollställe

Gränskontrollstationens/kontrollställets namn

Fält 2: Gränskontrollstationens/kontrollställets kontaktuppgifter

Fullständig adress

E-postadress

Telefonnummer

Öppettider (obligatoriskt endast för gränskontrollstationen)

Webbplats (obligatoriskt endast för gränskontrollstationen)

Fält 3:

Tilldelad Traces-kod

Fält 4: Transportsätt vid gränskontrollstationen

A = Flygplats

F = Järnväg

P = Hamn

R = Väg

Fält 5: Kontrollcentrum

(Observera att flera kontrollcentrum kan ingå i en gränskontrollstation)

Kontrollcentrumets namn

Adress och kontaktuppgifter

Fält 6: Gränskontrollstation och kontrollställe

Kategorier av djur och varor med specifikationer

Fält 7: Gränskontrollstation och kontrollställe

Kompletterande specifikationer med avseende på vad beslutet om utseende omfattar: fri text för kompletterande specifikationer (1)

Förkortningar och specifikationer avseende de kategorier av djur och varor för vilka gränskontrollstationen/kontrollstället har utsetts, inklusive kontrollcentrumen i tillämpliga fall

a) För djur enligt artikel 47.1 a i förordning (EU) 2017/625

Förkortningar	
LA	Levande djur
-U	Andra hov- och klövdjur än registrerade hästdjur
-E	Registrerade hästdjur
-O	Andra djur än hov- och klövdjur (dock inkl. hov- och klövdjur avsedda för djurparker)

Specifikationer

(*)	Tillfällig återkallelse av gränskontrollstation och kontrollställe enligt artikel 63 i förordning (EU) 2017/625
(1)	Se kompletterande specifikationer i fält 7

b) För produkter av animaliskt ursprung, sammansatta produkter, avelsmaterial, animaliska biprodukter, hö och halm enligt artikel 47.1 b i förordning (EU) 2017/625 eller som omfattas av de villkor eller åtgärder som avses i artikel 47.1 d, e eller f i förordning (EU) 2017/625

Förkortningar

POA	Produkter av animaliskt ursprung, sammansatta produkter, avelsmaterial, animaliska biprodukter, hö och halm
-HC	Produkter avsedda att användas som livsmedel
-NHC	Produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel
-NT	Inga temperaturkrav
-T	Frysta/kylda produkter
-T(FR)	Frysta produkter
-T(CH)	Kylda produkter

Specifikationer

(*)	Tillfällig återkallelse av gränskontrollstation och kontrollställe enligt artikel 63 i förordning (EU) 2017/625
(1)	Se kompletterande specifikationer i fält 7
(2)	Endast förpackade produkter
(3)	Endast fiskeriprodukter
(4)	Endast bulkvätskor

c) För växter, växtprodukter och andra föremål enligt artikel 47.1 c i förordning (EU) 2017/625

Förkortningar

P	Växter
PP	Växtprodukter
PP(WP)	Trä och trävaror
OO	Andra föremål

Specifikationer

(*)	Tillfällig återkallelse av gränskontrollstation och kontrollställe enligt artikel 63 i förordning (EU) 2017/625
(1)	Se kompletterande specifikationer i fält 7

d) För varor av icke-animalskt ursprung enligt artikel 47.1 d, e eller f i förordning (EU) 2017/625

Förkortningar

PNAO	Produkter av icke-animalskt ursprung
-HC(food)	Livsmedel av icke-animalskt ursprung som omfattas av de villkor eller åtgärder som avses i artikel 47.1 d, e eller f i förordning (EU) 2017/625
-NHC(feed)	Foder av icke-animalskt ursprung som omfattas av de villkor eller åtgärder som avses i artikel 47.1 d, e eller f i förordning (EU) 2017/625
-NHC(other)	Produkter av icke-animalskt ursprung som varken är livsmedel eller foder
-NT	Inga temperaturkrav
-T	Frysta/kylda produkter
-T(FR)	Frysta produkter
-T(CH)	Kylda produkter

Specifikationer

(*)	Tillfällig återkallelse av gränskontrollstation och kontrollställe enligt artikel 63 i förordning (EU) 2017/625
(1)	Se kompletterande specifikationer i fält 7
(2)	Endast förpackade produkter
(4)	Endast bulkvätskor

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2019/1015

av den 20 juni 2019

om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för aminopyralid, kaptan, cyazofamid, flutianil, kresoximmetyl, lambda-cyhalotrin, mandipropamid, pyraklostrobin, spiromesifen, spirotetramat, teflubenzuron och tetrakonazol i eller på vissa produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (¹), särskilt artikel 14.1 a, och

av följande skäl:

- (1) Gränsvärden har fastställts för kaptan, cyazofamid, kresoximmetyl, lambda-cyhalotrin, pyraklostrobin och teflubenzuron i bilaga II till förordning (EG) nr 396/2005. Gränsvärden har fastställts för aminopyralid, mandipropamid, spiromesifen, spirotetramat och tetrakonazol i del A i bilaga III till den förordningen. När det gäller flutianil har inga särskilda gränsvärden fastställts och ämnet har inte heller tagits upp i bilaga IV till den förordningen, så därför gäller standardvärdet 0,01 mg/kg som fastställs i artikel 18.1 b i samma förordning.
- (2) I samband med ett förfarande för godkännande av användningen av ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet aminopyralid på korn, hirs, havre, råg och durra/sorgum lämnades det i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 396/2005 in en ansökan om ändring av de befintliga gränsvärdena.
- (3) När det gäller kaptan har en sådan ansökan lämnats in för amerikanska tranbär och humle. När det gäller cyazofamid har en sådan ansökan lämnats in för potatis, tomat och gurkväxter. När det gäller kresoximmetyl har en sådan ansökan lämnats in för animaliska produkter till följd av att det verksamma ämnet använts på foder. När det gäller lambda-cyhalotrin har en sådan ansökan lämnats in för stjälkselleri/blekselleri, fänkål, sojaböner, solrosfrö och ris. När det gäller mandipropamid har en sådan ansökan lämnats in för rödbetor, rädisor, blomkål, brysselkål, endivesallat, örter (utan balja) och kronärtskockor. När det gäller pyraklostrobin har en sådan ansökan lämnats in för citrusfrukter, bordsdruvor, blommande kål, huvudkål, sallat och sallatväxter, spenat och liknande blad, kronärtskockor, purjolök och sojaböner. När det gäller spirotetramat har en sådan ansökan lämnats in för andra små frukter och bär, kiwifrukt, vitlök, fänkål och rabarber. När det gäller tetrakonazol har en sådan ansökan lämnats in för kaki/kakiplommon/sharon/persimon, linfrö och vallmofrö.
- (4) Ansökningar om importtoleranser har lämnats in i enlighet med artikel 6.2 och 6.4 i förordning (EG) nr 396/2005 för mandipropamid som används i Nigeria och Kamerun på kakaoböner, för pyraklostrobin som används i Indonesien på ris, i Brasilien på kaffeböner, passionsfrukter/maracuja och ananas och i Förenta staterna på amerikansk persimon och sockerrör, för spiromesifen som används i Brasilien på kaffeböner samt för teflubenzuron som används i Brasilien på grapefrukter och mandariner. Sökandena hävdar att godkänd användning av ämnena på sådana grödor i de länderna leder till resthalter som överskrider gränsvärdena i förordning (EG) nr 396/2005 och att högre gränsvärden krävs för att undvika handelshinder för import av dessa grödor.
- (5) I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 396/2005 utvärderades ansökningarna av de berörda medlemsstaterna och utvärderingsrapporterna sändes till kommissionen.
- (6) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) bedömde ansökningarna och utvärderingsrapporterna, och undersökte då särskilt riskerna för konsumenter och, i förekommande fall, för djur, och lämnade därefter motiverade yttranden om de föreslagna gränsvärdena (²). Myndigheten sände dessa yttranden till sökandena, kommissionen och medlemsstaterna och gjorde dem tillgängliga för allmänheten.
- (7) När det gäller kaptan har sökanden lämnat information som tidigare inte var tillgänglig vid den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 396/2005, nämligen en validerad analysmetod för matriser med hög syra- och vattenhalt, samt gjort referensstandarder för 3-OH THPI och 5-OH THPI kommersiellt tillgängliga.

- (8) När det gäller cyazofamid har sökanden lämnat information som tidigare saknades om kylagring.
- (9) När det gäller kresoximmetyl har sökanden lämnat in en ny studie om lagringsstabiliteten för animaliska produkter för att visa giltigheten hos en utfodringsstudie på idisslare.
- (10) När det gäller pyraklostrobin har sökanden lämnat in de resthaltsförsök som saknades för bordsdruvor och den validerade analysmetoden för kaffebönor. När det gäller användningen av pyraklostrobin på amerikansk persimon, spenat och liknande blad samt sockerrör var de inlämnade uppgifterna otillräckliga för att fastställa nya gränsvärden. När det gäller användningen av det verksamma ämnet på escarole/escarolesallat rekommenderar myndigheten att det befintliga gränsvärdet inte höjs eftersom en risk för konsumenterna inte kan uteslutas.
- (11) När det gäller lambda-cyhalotrin konstaterade myndigheten att den tillhandahållna informationen var otillräcklig för att stödja användningen i EU på sojabönor och solrosfrö. Den rekommenderar att gränsvärdena för sojabönor och solrosfrö fastställs till 0,05 mg/kg respektive 0,2 mg/kg, vilket motsvarar de befintliga Codex-gränsvärdena (nedan kallade CXL-värden). Dessa CXL-värden är säkra för konsumenterna i unionen (³).
- (12) När det gäller tetrakonazol rekommenderar myndigheten att gränsvärdet höjs för fjäderfäfatt och fågelägg till följd av att det verksamma ämnet använts på foder.
- (13) När det gäller alla andra ansökningar fann myndigheten att alla uppgiftskrav var uppfyllda och att de ändringar av gränsvärdena som sökandena begärt var godtagbara ur konsumentssäkerhetssynpunkt, på grundval av en bedömning av konsumenternas exponering som omfattade 27 specifika europeiska konsumentgrupper. Myndigheten tog hänsyn till de senaste uppgifterna om ämnens toxikologiska egenskaper. Varken livstidsexponeringen för dessa ämnen genom konsumtion av alla de livsmedelsprodukter som kan innehålla dem eller korttidsexponeringen till följd av stor konsumtion av de berörda produkterna visade på någon risk för att det acceptabla dagliga intaget eller den akuta referensdosen överskrids.
- (14) I samband med godkännandet av det verksamma ämnet flutianil ingick i enlighet med artikel 8.1 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 (⁴) en ansökan om ett gränsvärde i sammanfattningen. Denna ansökan utvärderades av de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.2 i den förordningen. Myndigheten bedömde ansökan och utfärdade en slutsats om den inbördes granskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet, i vilken myndigheten rekommenderade att det fastställs gränsvärden för druvor som omfattar representativa användningsområden enligt god jordbrukspraxis i unionen (⁵).
- (15) På grundval av myndighetens motiverade yttranden och slutsats och med hänsyn till faktorerna av relevans för ärendet i fråga uppfyller de begärda ändringarna av gränsvärdena kraven i artikel 14.2 i förordning (EG) nr 396/2005.
- (16) Förordning (EG) nr 396/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och III till förordning (EG) nr 396/2005 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Efsas vetenskapliga rapporter finns på <http://www.efsa.europa.eu>:

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for aminopyralid in certain cereals", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):1, artikelnr 5534.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in cranberries", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):12, artikelnr 5499.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in hops", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):12, artikelnr 5498.

"Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for cyazofamid", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5487.

"Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for kresoxim-methyl", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5471.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for lambda-cyhalothrin in celeries, fennel and rice", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):1, artikelnr 5546.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for mandipropamid in various crops", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):2, artikelnr 5599.

"Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for mandipropamid in cocoa beans", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5491.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for pyraclostrobin in soyabean", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5466.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels and setting of import tolerances for pyraclostrobin in various crops", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5488.

"Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for pyraclostrobin in rice", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5483.

"Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for pyraclostrobin", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5472.

"Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for spiromesifen in coffee beans", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):1, artikelnr 5558.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for spirotriamat in various crops", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):1, artikelnr 5589.

"Reasoned opinion on the setting of import tolerances for teflubenzuron in grapefruits, mandarins and broccoli", *EFSA Journal*, vol. 16(2018):11, artikelnr 5474.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for tetraconazole in kaki/Japanese persimmon, linseeds and poppy seeds", *EFSA Journal*, vol. 17(2019):1, artikelnr 5577.

⁽³⁾ "Revision of the review of the existing maximum residue levels for the active substance lambda-cyhalothrin", *EFSA Journal*, vol. 13(2015):12, artikelnr 4324.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance flutianil", *EFSA Journal*, vol. 12(2014):8, artikelnr 3805.

BILAGA

Bilagorna II och III till förordning (EG) nr 396/2005 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

- a) Kolumnerna för kaptan, cyazofamid, kresoximmetyl, lambda-cyhalotrin, pyraklostrobin och teflubenzuron ska ersättas med följande:

"Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)

Kod	Grupper och exempel på enskilda produkter som omfattas av gränsvärdena (*)	Kaptan (Summan av kaptan och THPL, uttryckt som kaptan) (R)	Cyazofamid	Kresoximmetyl (R)	Lambda-cyhalotrin (inklusive gamma-cyhalotrin) (summan av R,S- och S,R-isomerer) (F)	Pyraklostrobin (F)	Teflubenzuron (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0100000	FRUKTER, FÄRSKA ELLER FRYSTA; TRÄDNÖTTER						
0110000	Citrusfrukter	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2 (+)	2	0,5
0110010	Grapefrukter			0,5			
0110020	Apelsiner			0,5			
0110030	Citroner			0,01 (*)			
0110040	Limefrukter			0,01 (*)			
0110050	Mandariner			0,01 (*)			
0110990	Övriga (2)			0,01 (*)			
0120000	Trädnötter	0,07 (*)	0,02 (*)		0,01 (*) (+)		0,02 (*)
0120010	Mandlar			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120020	Paranötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120030	Cashewnötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120040	Kastanjer			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120050	Kokosnötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120060	Hasselnötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120070	Macadamianötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120080	Pekannötter			0,05 (*)		0,02 (*)	
0120090	Pinjenötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120100	Pistaschmandlar			0,01 (*)		1	
0120110	Valnötter			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120990	Övriga (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0130000	Kärnfrukter	10	0,01 (*)	0,2	(+)	0,5	1
0130010	Äpplen				0,08		(+)
0130020	Päron				0,08		
0130030	Kvitten				0,2		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0130040	Mispel				0,2		
0130050	Japansk mispel				0,2		
0130990	Övriga (2)				0,01 (*)		
0140000	Stenfrukter		0,01 (*)	0,01 (*)			
0140010	Aprikoser	6			0,15 (+)	1	0,01 (*)
0140020	Körsbär (söta)	6			0,3 (+)	3	0,01 (*)
0140030	Persikor	6			0,15 (+)	0,3	0,01 (*)
0140040	Plommon	10			0,2 (+)	0,8	0,1 (*)
0140990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*) (+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0150000	Bär och små frukter				(+)		
0151000	a) <i>Druvor</i>		2	1			0,7
0151010	Bordsdruvor	0,03 (*)			0,08	1	
0151020	Druvor för vinframställning	0,02 (*)			0,2	2	
0152000	b) <i>Jordgubbar</i>	1,5	0,01 (*)	1,5	0,2	1,5	0,01 (*)
0153000	c) <i>Rubusfrukter</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,2		0,01 (*)
0153010	Björnbär	20				3	
0153020	Blåhallon	0,03 (*)				2	
0153030	Hallon (gula och röda)	20				3	
0153990	Övriga (2)	0,03 (*)				2	
0154000	d) <i>Andra små frukter och bär</i>		0,01 (*)				0,01 (*)
0154010	Amerikanska blåbär	30		0,9	0,2	4	
0154020	Amerikanska tranbär	30		0,9	0,2	3	
0154030	Vinbär (röda, svarta och vita)	30		0,9	0,2	3	
0154040	Krusbär (gröna, röda och gula)	30		0,9	0,2	3	
0154050	Nypon	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154060	Mullbär (svarta och vita)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154070	Azarollhagtorn	0,03 (*)		0,9	0,2	3	
0154080	Fläderbär	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154990	Övriga (2)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	3	
0160000	Diverse frukter med	0,03 (*)	0,01 (*)				
0161000	a) <i>ätligt skal</i>				(+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0161010	Dadlar			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161020	Fikon			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161030	Bordsoliver			0,2	1		
0161040	Kumquat			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161050	Carambola/stjärnfrukter			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161060	Kaki/kakiplommon/sharon/persimon			0,01 (*)	0,09		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0161070	Jambolanäpplen			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0162000	b) <i>oätligt skal, små</i>			0,01 (*)	(+)		0,01 (*)
0162010	Kiwifrukt (gröna, gula och röda)				0,05	0,02 (*)	
0162020	Litchi/litchiplommon				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162030	Passionsfrukter/maracuja				0,01 (*)	0,2	
0162040	Kaktusfikon				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162050	Stjärnäpplen				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162060	Amerikansk persimon				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162990	Övriga (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0163000	c) <i>oätligt skal, stora</i>			0,01 (*)	(+)		
0163010	Avokado				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163020	Bananer				0,15	0,02 (*)	0,01 (*)
0163030	Mango				0,2	0,05	0,01 (*)
0163040	Papaya				0,01 (*)	0,07	0,4
0163050	Granatäpplen				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163060	Kirimoja/cherimoya				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163070	Guava				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163080	Ananas				0,01 (*)	0,3	0,01 (*)
0163090	Brödfrukt				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163100	Durian/durio				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163110	Taggannonna/graviola/guanabana				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163990	Övriga (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0200000	GRÖNSAKER, FÄRSKA ELLER FRYSTA				(+)		
0210000	Rot- och knölgrönsaker	0,03 (*)					
0211000	a) <i>Potatis</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,05
0212000	b) <i>Tropiska rot- och knölgrönsaker</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0212010	Maniok/kassava						
0212020	Sötpotatis						
0212030	Jamsbönrot						
0212040	Arrowrot						
0212990	Övriga (2)						
0213000	c) <i>Övriga rot- och knölgrönsaker utom sockerbetor</i>						0,01 (*)
0213010	Rödbetor		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,1	
0213020	Morötter		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,5	
0213030	Rotselleri		0,01 (*)	0,01 (*)	0,07	0,5	
0213040	Pepparrot		0,1	0,01 (*)	0,04	0,3	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0213050	Jordärtskockor		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,06	
0213060	Palsternackor		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,3	
0213070	Rotpersilja/persiljerot		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213080	Rädisor		0,01 (*)	0,01 (*)	0,15	0,5	
0213090	Haverrot		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213100	Kålrötter		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,09	
0213110	Rovor/majrovor		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,09	
0213990	Övriga (2)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0220000	Lökgrönsaker	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2		0,01 (*)
0220010	Vitlök			0,3		0,3	
0220020	Kepalök			0,3		1,5	
0220030	Schalottenlök			0,3		0,3	
0220040	Knipplök/salladslök och piplök			0,01 (*)		1,5	
0220990	Övriga (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0230000	Fruktgrönsaker						
0231000	a) <i>Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter</i>						1,5
0231010	Tomater	1	0,6	0,6	0,07	0,3	
0231020	Paprikor	0,03 (*)	0,01 (*)	0,8	0,1	0,5	
0231030	Auberginer/äggplantor	0,03 (*)	0,3	0,6	0,3	0,3	
0231040	Okra/gombo	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,3	0,02 (*)	
0231990	Övriga (2)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0232000	b) <i>Gurkväxter – ätligt skal</i>	0,03 (*)	0,2	0,05 (*)		0,5	
0232010	Slanggurkor				0,05		0,5
0232020	Druggurkor				0,15		1,5
0232030	Zucchini/squash				0,15		0,5
0232990	Övriga (2)				0,01 (*)		0,5
0233000	c) <i>Gurkväxter – oätligt skal</i>	0,03 (*)	0,15	0,3	0,06	0,5	
0233010	Meloner						0,3
0233020	Pumpor						0,01 (*)
0233030	Vattenmeloner						0,01 (*)
0233990	Övriga (2)						0,01 (*)
0234000	d) <i>Sockermajs</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	0,01 (*)
0239000	e) <i>Övriga fruktgrönsaker</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0240000	Kålgrönsaker (utom rötter och späda bladgröndor av Brassica)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			
0241000	a) <i>Blommande kål</i>				0,1	0,5	0,01 (*)
0241010	Broccoli						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0241020	Blomkål						
0241990	Övriga (2)						
0242000	b) <i>Huvudbildande kål</i>						
0242010	Brysselkål				0,04	0,3	0,5 (+)
0242020	Huvudkål				0,15	0,4	0,2 (+)
0242990	Övriga (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0243000	c) <i>Bladbildande kål</i>					1,5	0,01 (*)
0243010	Salladskål/kinakål				0,3		
0243020	Grönkål				0,01 (*)		
0243990	Övriga (2)				0,01 (*)		
0244000	d) <i>Kålrammi</i>				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0250000	Bladgrönsaker, örter och ätliga blommor						
0251000	a) <i>Sallat och sallatväxter</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0251010	Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mâche(sallat)/fälsallat				1,5	10	
0251020	Sallat				0,15	2	
0251030	Escarole/escarolesallat				0,07	0,4	
0251040	Smörgåskrasse och andra groddar och skott				0,7	10	
0251050	Vinterkrasse/vårgyllen				0,7	10	
0251060	Rucola/rucolasallat/senapskål				0,7	10	
0251070	Sareptasenap/salladssenap				0,01 (*)	10	
0251080	Spåda bladgrödor/'baby leaf' (inklusive Brassica-arter)				0,7	10	
0251990	Övriga (2)				0,01 (*)	10	
0252000	b) <i>Spenat och liknande blad</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0252010	Spenat				0,6	0,6	
0252020	Portlaker				0,01 (*)	0,02 (*)	
0252030	Mangold/betblad				0,2	1,5	
0252990	Övriga (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0253000	c) <i>Blad från vinranka och liknande arter</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	15	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0254000	d) <i>Vattenkrasse</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0255000	e) <i>Endivesallat</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,09	0,01 (*)
0256000	f) <i>Örter och ätliga blommor</i>	0,06 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,7	2	0,02 (*)
0256010	Körvel						
0256020	Gräslök						
0256030	Bladselleri/snittselleri						
0256040	Persilja						
0256050	Salvia						
0256060	Rosmarin						
0256070	Timjan						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0256080	Basilika och ätliga blommor						
0256090	Lagerblad						
0256100	Dragon						
0256990	Övriga (2)						
0260000	Baljväxter, färska	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0260010	Bönor (med balja)				0,4	0,6	
0260020	Bönor (utan balja)				0,2	0,02 (*)	
0260030	Ärter (med balja)				0,2	0,6	
0260040	Ärter (utan balja)				0,2	0,15	
0260050	Linser				0,2	0,02 (*)	
0260990	Övriga (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0270000	Stjälkgrönsaker	0,03 (*)	0,01 (*)				0,01 (*)
0270010	Sparris			0,05 (*)	0,02	0,02 (*)	
0270020	Kardoner			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270030	Stjälkselleri/blekselleri			0,01 (*)	0,2	1,5	
0270040	Fänkål			0,01 (*)	0,3	1,5	
0270050	Kronärtskockor			0,01 (*)	0,15	3	
0270060	Purjolök			10	0,07	0,8	
0270070	Rabarber			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270080	Bambuskott			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270090	Palmhjärtan			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0280000	Svampar, mossor och lavar	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)		0,02 (*)	0,01 (*)
0280010	Odlade svampar				0,01 (*)		
0280020	Vilda svampar				0,5		
0280990	Mossor och lavar				0,01 (*)		
0290000	Alger och prokaryota organismer	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0300000	BALJVÄXTER, TORKADE	0,07 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)	0,05 (+)		0,01 (*)
0300010	Bönor					0,3	
0300020	Linser					0,5	
0300030	Ärter					0,3	
0300040	Lupiner					0,05	
0300990	Övriga (2)					0,3	
0400000	OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		
0401000	Oljeväxtfröer						
0401010	Linfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401020	Jordnötter			0,01 (*)	0,2	0,04	0,02 (*)
0401030	Vallmofrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0401040	Sesamfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401050	Solrosfrö			0,05 (*)	0,2	0,3	0,3
0401060	Rapsfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401070	Sojaböner			0,01 (*)	0,05	0,2	0,05
0401080	Senapsfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401090	Bomullsfrö			0,01 (*)	0,2	0,3	0,02 (*)
0401100	Pumpafrö			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401110	Safflorfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401120	Gurkörtfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401130	Oljedådrafrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401140	Hampfrö			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401150	Ricinfrö			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
0402000	Oljeväxtfrukter					0,02 (*)	0,02 (*)
0402010	Oliver för oljeproduktion			0,2	0,5		
0402020	Oljepalmskärnor			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402030	Oljepalmsfrukter			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402040	Kapok			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0500000	SPANNMÅL	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		0,01 (*)
0500010	Korn			0,1	0,5	1	
0500020	Bovete och andra pseudocerealier			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500030	Majs			0,01 (*)	0,02	0,02 (*)	
0500040	Hirs/vanlig hirs			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500050	Havre			0,1	0,3	1	
0500060	Ris			0,01 (*)	0,2	0,09	
0500070	Råg			0,08	0,05	0,2	
0500080	Durra/sorgum			0,01 (*)	0,01 (*)	0,5	
0500090	Vete			0,08	0,05	0,2	
0500990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0600000	TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*) (+)		
0610000	Te					0,1 (*)	0,05 (*)
0620000	Kaffeböner					0,3	0,3
0630000	Örtteer från					0,1 (*)	0,05 (*)
0631000	a) <i>blommor</i>						
0631010	Kamomill						
0631020	Rosellhibiskus						
0631030	Ros						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0631040	Jasmin						
0631050	Lind						
0631990	Övriga (2)						
0632000	b) <i>blad och örter</i>						
0632010	Jordgubbe						
0632020	Rooibos						
0632030	Mate/maté						
0632990	Övriga (2)						
0633000	c) <i>rötter</i>						
0633010	Vänderot/läkevänderot						
0633020	Ginseng						
0633990	Övriga (2)						
0639000	d) <i>andra delar av växten</i>						
0640000	Kakaoböner					0,1 (*)	0,05 (*)
0650000	Johannesbröd					0,1 (*)	0,05 (*)
0700000	HUMLE	150	20	0,05 (*)	10 (+)	15	0,05 (*)
0800000	KRYDDOR				(+)		
0810000	Frökräddor	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0810010	Anis/anisfrö						
0810020	Svartkummin						
0810030	Selleri						
0810040	Koriander						
0810050	Spiskummin						
0810060	Dill						
0810070	Fänkål						
0810080	Bockhornsklöver						
0810090	Muskot						
0810990	Övriga (2)						
0820000	Fruktkräddor	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)
0820010	Kryddpeppar				0,03		
0820020	Sichuanpeppar				0,03		
0820030	Kummin				0,03		
0820040	Kardemumma				2		
0820050	Enbär				0,03		
0820060	Pepparkorn (gröna, svarta och vita)				0,03		
0820070	Vanilj				0,03		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0820080	Tamarind				0,03		
0820990	Övriga (2)				0,01 (*)		
0830000	Barkkryddor	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0830010	Kanel						
0830990	Övriga (2)						
0840000	Rot- och jordstamskryddor						
0840010	Lakritsrot	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840020	Ingefära (10)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840030	Gurkmeja	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840040	Pepparrot (11)						(+)
0840990	Övriga (2)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0850000	Kryddor bestående av knoppar	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0850010	Kryddnejlika						
0850020	Kapris						
0850990	Övriga (2)						
0860000	Kryddor bestående av pistiller	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0860010	Saffran						
0860990	Övriga (2)						
0870000	Kryddor bestående av frömantlar	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0870010	Muskotblomma						
0870990	Övriga (2)						
0900000	SOCKERVÄXTER	0,03 (*)	0,01 (*)		(+)		0,01 (*)
0900010	Sockerbetsrötter			0,05 (*)	0,01 (*)	0,2	
0900020	Sockerrör			0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	
0900030	Rotcikoria			0,01 (*)	0,01 (*)	0,08	
0900990	Övriga (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
1000000	ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVAND E DJUR				(+)		(+)
1010000	Produkter från		0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,05
1011000	a) <i>svin</i>	0,03 (*)					
1011010	Muskel				0,15		
1011020	Fett				3		
1011030	Lever				0,05		
1011040	Njure				0,2		
1011050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)				3		
1011990	Övriga (2)				0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1012000	b) <i>nötkreatur</i>						
1012010	Muskel	0,09			0,02		
1012020	Fett	0,06			3		
1012030	Lever	0,09			0,05		
1012040	Njure	0,09			0,2		
1012050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,09			3		
1012990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1013000	c) <i>får</i>						
1013010	Muskel	0,09			0,02		
1013020	Fett	0,06			3		
1013030	Lever	0,09			0,05		
1013040	Njure	0,09			0,2		
1013050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,09			3		
1013990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1014000	d) <i>get</i>						
1014010	Muskel	0,09			0,15		
1014020	Fett	0,06			3		
1014030	Lever	0,09			0,05		
1014040	Njure	0,09			0,2		
1014050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,09			3		
1014990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1015000	e) <i>hästdjur</i>						
1015010	Muskel	0,09			0,02		
1015020	Fett	0,06			3		
1015030	Lever	0,09			0,05		
1015040	Njure	0,09			0,2		
1015050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,09			3		
1015990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016000	f) <i>fjäderfä</i>	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016010	Muskel						
1016020	Fett						
1016030	Lever						
1016040	Njure						
1016050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)						
1016990	Övriga (2)						
1017000	g) <i>andra hägnade landlevande djur</i>						
1017010	Muskel	0,09			0,02		
1017020	Fett	0,06			3		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1017030	Lever	0,09			0,05		
1017040	Njure	0,09			0,2		
1017050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,09			3		
1017990	Övriga (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1020000	Mjolk	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02	0,01 (*)	0,05
1020010	Nötkreatur						
1020020	Får						
1020030	Get						
1020040	Häst						
1020990	Övriga (2)						
1030000	Fågelägg	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1030010	Tamhöna						
1030020	Anka						
1030030	Gås						
1030040	Vaktel						
1030990	Övriga (2)						
1040000	Honung och andra biodlingsprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
1050000	Amfibier och reptiler	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1060000	Landlevande ryggradslösa djur	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1070000	Vilda landlevande ryggradsdjur	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1100000	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG - FISK, FISKERIPRODUKTER OCH ANDRA LIVSMEDEL FRÅN HAV OCH INSJÖAR (8)						
1200000	PRODUKTER ELLER DELAR AV PRODUKTER SOM ANVÄNDS ENBART TILL FODERPRODUKTION (8)						
1300000	BEARBETADE LIVSMEDELSPRODUKTER (9)						

(*) Analytisk bestämningsgräns.

(^a) Se bilaga I för en fullständig förteckning över produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung för vilka gränsvärden gäller.

(F) = Fettlös

Kaptan (Summan av kaptan och THPI, uttryckt som kaptan) (R)

(R) = En annan definition av resthalt används för följande par bekämpningsmedel-kod:

kod 1000000 utom 1040000: Summan av THPI, 3-OH THPI och 5-OH THPI, uttryckt som kaptan. kod 0151020: kaptan

Kresoximmetyl (R)

(R) = En annan definition av resthalt används för följande par bekämpningsmedel-kod:

Kresoximmetyl – kod 1000000 utom 1040000: kresoximmetyl (BF-490-9, uttryckt som modersubstans)

Metabolit BF 490-9 = 2-[2-(4-hydroxi-2-metylfenoximetyl)fenyl]-2-metoxiiminoättiksyra.

Lambda-cyhalotrin (inklusive gamma-cyhalotrin) (summan av R,S- och S,R-isomerer) (F)

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om lagringsstabilitet saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0110000 Citrusfrukter

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0120000 Trädnotter**0130000 Kärnfrukter**

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0140010 Aprikoser

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0140020 Körsbär (söta)

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0140030 Persikor

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0140040 Plommon**0140990 Övriga (2)**

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia och XI) och om lagringsstabilitet saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0150000 Bär och små frukter

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om lagringsstabilitet saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0151000 a) Druvor**0152000 b) Jordgubbar**

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) samt om resthaltsförsök och lagringsstabilitet saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0153000 c) Rubusfrukter**0154000 d) Andra små frukter och bär**

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0161000 a) ätligt skal

0162000 b) oätligt skal, små

0163010 Avokado

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0163020 Bananer

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0163030 Mango

0163040 Papaya

0163050 Granatäpplen

0163060 Kirimoja/cherimoya

0163070 Guava

0163080 Ananas

0163090 Brödfrukter

0163100 Durian/durio

0163110 Taggannonna/graviola/guanabana

0163990 Övriga (2)

0210000 Rot- och knölgrönsaker

0220010 Vitlök

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0220020 Kepalök

0220030 Schalottenlök

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0220040 Knipplök/salladslök och piplök

0220990 Övriga (2)

0231000 a) Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter

0232000 b) Gurkväxter – ätligt skal

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0232010 Slanggurkor

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0232020 Druvgurkor

0232030 Zucchini/squash

0232990 Övriga (2)

0233000 c) Gurkväxter – oätligt skal

0234000 d) Sockermais

0239000 e) Övriga fruktgrönsaker

0241000 a) Blommande kål

0242000 b) Huvudbildande kål

0243000 c) Bladbildande kål

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0243010 Salladskål/kinakål

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0243020 Grönkål

0243990 Övriga (2)

0244000 d) Kålrabbi

0251010 Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mâche(sallat)/fältsallat

0251020 Sallat

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0251030 Escarole/escarolesallat

0251040 Smörgåskrasse och andra groddar och skott

0251050 Vinterkrasse/vårgyllen

0251060 Rucola/rucolasallat/senapskål

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0251070 Sareptasenap/salladssenap

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0251080 Späda bladgrödor/'baby leaf' (inklusive Brassica-arter)

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0251990 Övriga (2)

0252000 b) Spenat och liknande blad

0253000 c) Blad från vinranka och liknande arter

0254000 d) Vattenkrasse

0255000 e) Endivesallat

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0256000 f) örter och ätliga blommor

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0260000 Baljväxter, färska

0270010 Sparris

0270020 Kardoner

0270030 Stjälkselleri/blekselleri

0270040 Fänkål

0270050 Kronärtskockor

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0270060 Purjolök

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0270070 Rabarber

0270080 Bambuskott

0270090 Palmhjärtan

0270990 Övriga (2)

0280000 Svampar, mossor och lavar

0290000 Alger och prokaryota organismer

0300000 BALJVÄXTER, TORKADE

0400000 OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER

0500010 Korn

0500020 Bovete och andra pseudocerealier

0500030 Majs

0500040 Hirs/vanlig hirs

(+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om resthaltsförsök saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0500050 Havre

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0500060 Ris

0500070 Råg

0500080 Durra/sorgum

0500090 Vete

0500990 Övriga (2)

0600000 TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) samt om resthaltsförsök och analysmetoder saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0700000 HUMLE

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om analysmetoder saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0800000 KRYDDOR

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0900000 SOCKERVÄXTER

1000000 ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVAND E DJUR

1010000 Produkter från

1011000 a) svin

1011010 Muskel

1011020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1011030 Lever

1011040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1011050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1011990 Övriga (2)

1012000 b) nötkreatur

1012010 Muskel

1012020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1012030 Lever

1012040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1012050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1012990 Övriga (2)

1013000 c) får

1013010 Muskel

1013020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1013030 Lever

1013040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1013050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1013990 Övriga (2)

1014000 d) get

1014010 Muskel

1014020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1014030 Lever

1014040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1014050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1014990 Övriga (2)

1015000 e) hästdjur

1015010 Muskel

1015020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1015030 Lever

1015040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1015050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1015990 Övriga (2)

1016000 f) fjäderfä

1016010 Muskel

1016020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1016030 Lever

1016040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1016050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1016990 Övriga (2)

1017000 g) andra hägnade landlevande djur

1017010 Muskel

1017020 Fett

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) och om de toxikologiska egenskaperna hos vissa andra (föreningarna Ia och XI) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1017030 Lever

1017040 Njure

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om vissa metaboliter som uppstår vid steriliseringsförhållanden (föreningarna Ia, IV och gamma-lakton) saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 6 juli 2020, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1017050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)

1017990 Övriga (2)

1020000 Mjolk

Teflubenzuron (F)

- (+) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att vissa uppgifter om analysmetoder för animaliska produkter och metabolismundersökningar i idisslare och fjäderfä saknas. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 27 januari 2018, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1000000 ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVANDE DJUR

b) Följande kolumn för flutianil ska läggas till:

"Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)

Kod	Grupper och exempel på enskilda produkter som omfattas av gränsvärdena ^(*)	Flutianil
(1)	(2)	(3)
0100000	FRUKTER, FÄRSKA ELLER FRYSTA; TRÄDNÖTTER	
0110000	Citrusfrukter	0,01 (*)
0110010	Grapefrukter	
0110020	Apelsiner	
0110030	Citroner	
0110040	Limefrukter	
0110050	Mandariner	
0110990	Övriga (2)	
0120000	Trädnötter	0,01 (*)
0120010	Mandlar	
0120020	Paranötter	
0120030	Cashewnötter	
0120040	Kastanjer	
0120050	Kokosnötter	
0120060	Hasselnötter	
0120070	Macadamianötter	
0120080	Pekannötter	
0120090	Pinjenötter	
0120100	Pistaschmandlar	
0120110	Valnötter	
0120990	Övriga (2)	
0130000	Kärnfrukter	0,01 (*)
0130010	Äpplen	
0130020	Päron	
0130030	Kvitten	
0130040	Mispel	
0130050	Japansk mispel	
0130990	Övriga (2)	
0140000	Stenfrukter	0,01 (*)
0140010	Aprikoser	
0140020	Körsbär (söta)	
0140030	Persikor	
0140040	Plommon	
0140990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
0150000	Bär och små frukter	
0151000	a) <i>Druvor</i>	0,15
0151010	Bordsdruvor	
0151020	Druvor för vinframställning	
0152000	b) <i>Jordgubbar</i>	0,01 (*)
0153000	c) <i>Rubusfrukter</i>	0,01 (*)
0153010	Björnbär	
0153020	Blåhallon	
0153030	Hallon (gula och röda)	
0153990	Övriga (2)	
0154000	d) <i>Andra små frukter och bär</i>	0,01 (*)
0154010	Amerikanska blåbär	
0154020	Amerikanska tranbär	
0154030	Vinbär (röda, svarta och vita)	
0154040	Krusbär (gröna, röda och gula)	
0154050	Nypon	
0154060	Mullbär (svarta och vita)	
0154070	Azarolhagtorn	
0154080	Fläderbär	
0154990	Övriga (2)	
0160000	Diverse frukter med	0,01 (*)
0161000	a) <i>ätligt skal</i>	
0161010	Dadlar	
0161020	Fikon	
0161030	Bordsoliver	
0161040	Kumquat	
0161050	Carambola/stjärnfrukter	
0161060	Kaki/kakiplommon/sharon/persimon	
0161070	Jambolanäpplen	
0161990	Övriga (2)	
0162000	b) <i>oätligt skal, små</i>	
0162010	Kiwifrukt (gröna, gula och röda)	
0162020	Litchi/litchiplommon	
0162030	Passionsfrukter/maracuja	
0162040	Kaktusfikon	
0162050	Stjärnäpplen	
0162060	Amerikansk persimon	
0162990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
0163000	c) <i>oätligt skal, stora</i>	
0163010	Avokado	
0163020	Bananer	
0163030	Mango	
0163040	Papaya	
0163050	Granatäpplen	
0163060	Kirimoja/cherimoya	
0163070	Guava	
0163080	Ananas	
0163090	Brödfrukter	
0163100	Durian/durio	
0163110	Taggannonna/graviola/guanabana	
0163990	Övriga (2)	
0200000	GRÖNSAKER, FÄRSKA ELLER FRYSTA	
0210000	Rot- och knölgrönsaker	0,01 (*)
0211000	a) <i>Potatis</i>	
0212000	b) <i>Tropiska rot- och knölgrönsaker</i>	
0212010	Maniok/kassava	
0212020	Sötpotatis	
0212030	Jamsbönrot	
0212040	Arrowrot	
0212990	Övriga (2)	
0213000	c) <i>Övriga rot- och knölgrönsaker utom sockerbeter</i>	
0213010	Rödbeter	
0213020	Morötter	
0213030	Rotselleri	
0213040	Pepparrot	
0213050	Jordärtskockor	
0213060	Palsternackor	
0213070	Rotpersilja/persiljerot	
0213080	Rädisor	
0213090	Haverrot	
0213100	Kålrötter	
0213110	Rovor/majrovor	
0213990	Övriga (2)	
0220000	Lökgrönsaker	0,01 (*)
0220010	Vitlök	
0220020	Kepalök	
0220030	Schalottenlök	
0220040	Knipplök/salladslök och piplök	
0220990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
0230000	Fruktgrönsaker	0,01 (*)
0231000	a) <i>Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter</i>	
0231010	Tomater	
0231020	Paprikor	
0231030	Auberginer/äggplantor	
0231040	Okra/gombo	
0231990	Övriga (2)	
0232000	b) <i>Gurkväxter – ätligt skal</i>	
0232010	Slanggurkor	
0232020	Druggurkor	
0232030	Zucchini/squash	
0232990	Övriga (2)	
0233000	c) <i>Gurkväxter – oätligt skal</i>	
0233010	Meloner	
0233020	Pumpor	
0233030	Vattenmeloner	
0233990	Övriga (2)	
0234000	d) <i>Sockermajs</i>	
0239000	e) <i>Övriga fruktgrönsaker</i>	
0240000	Kålgrönsaker (utom rötter och späda bladgrödor av Brassica)	0,01 (*)
0241000	a) <i>Blommande kål</i>	
0241010	Broccoli	
0241020	Blomkål	
0241990	Övriga (2)	
0242000	b) <i>Huvudbildande kål</i>	
0242010	Brysselkål	
0242020	Huvudkål	
0242990	Övriga (2)	
0243000	c) <i>Bladbildande kål</i>	
0243010	Salladskål/kinakål	
0243020	Grönkål	
0243990	Övriga (2)	
0244000	d) <i>Kålrammi</i>	
0250000	Bladgrönsaker, örter och ätliga blommor	
0251000	a) <i>Sallat och sallatväxter</i>	0,01 (*)
0251010	Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mâche(sallat)/fältsallat	
0251020	Sallat	
0251030	Escarole/escarolesallat	

(1)	(2)	(3)
0251040	Smörgåskrasse och andra groddar och skott	
0251050	Vinterkrasse/vårgyllen	
0251060	Rucola/rucolasallat/senapskål	
0251070	Sareptasenap/salladssenap	
0251080	Späda bladgrödor/'baby leaf' (inklusive Brassica-arter)	
0251990	Övriga (2)	
0252000	b) Spenat och liknande blad	0,01 (*)
0252010	Spenat	
0252020	Portlaker	
0252030	Mangold/betblad	
0252990	Övriga (2)	
0253000	c) Blad från vinranka och liknande arter	0,01 (*)
0254000	d) Vattenkrasse	0,01 (*)
0255000	e) Endivesallat	0,01 (*)
0256000	f) örter och ätliga blommor	0,02 (*)
0256010	Körvel	
0256020	Gräslök	
0256030	Bladselleri/snittselleri	
0256040	Persilja	
0256050	Salvia	
0256060	Rosmarin	
0256070	Timjan	
0256080	Basilika och ätliga blommor	
0256090	Lagerblad	
0256100	Dragon	
0256990	Övriga (2)	
0260000	Baljväxter, färska	0,01 (*)
0260010	Böner (med balja)	
0260020	Böner (utan balja)	
0260030	Ärter (med balja)	
0260040	Ärter (utan balja)	
0260050	Linser	
0260990	Övriga (2)	
0270000	Stjälkgrönsaker	0,01 (*)
0270010	Sparris	
0270020	Kardoner	
0270030	Stjälkselleri/blekselleri	
0270040	Fänkål	
0270050	Kronärtskockor	
0270060	Purjolök	
0270070	Rabarber	

(1)	(2)	(3)
0270080	Bambuskott	
0270090	Palmhjärtan	
0270990	Övriga (2)	
0280000	Svampar, mossor och lavar	0,01 (*)
0280010	Odlade svampar	
0280020	Vilda svampar	
0280990	Mossor och lavar	
0290000	Alger och prokaryota organismer	0,01 (*)
0300000	BALJVÄXTER, TORKADE	0,01 (*)
0300010	Bönor	
0300020	Linser	
0300030	Ärter	
0300040	Lupiner	
0300990	Övriga (2)	
0400000	OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER	0,01 (*)
0401000	Oljeväxtfröer	
0401010	Linfrö	
0401020	Jordnötter	
0401030	Vallmofrö	
0401040	Sesamfrö	
0401050	Solrosfrö	
0401060	Rapsfrö	
0401070	Sojabönor	
0401080	Senapsfrö	
0401090	Bomullsfrö	
0401100	Pumpافرö	
0401110	Safflorfrö	
0401120	Gurkörtfrö	
0401130	Oljedådrafrö	
0401140	Hampfrö	
0401150	Ricinfrö	
0401990	Övriga (2)	
0402000	Oljeväxtfrukter	
0402010	Oliver för oljeproduktion	
0402020	Oljepalmkärnor	
0402030	Oljepalmfrukter	
0402040	Kapok	
0402990	Övriga (2)	
0500000	SPANNMÅL	0,01 (*)
0500010	Korn	
0500020	Bovete och andra pseudocerealier	

(1)	(2)	(3)
0500030	Majs	
0500040	Hirs/vanlig hirs	
0500050	Havre	
0500060	Ris	
0500070	Råg	
0500080	Durra/sorgum	
0500090	Vete	
0500990	Övriga (2)	
0600000	TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD	0,05 (*)
0610000	Te	
0620000	Kaffeböner	
0630000	Örtteer från	
0631000	a) <i>blommor</i>	
0631010	Kamomill	
0631020	Rosellhibiskus	
0631030	Ros	
0631040	Jasmin	
0631050	Lind	
0631990	Övriga (2)	
0632000	b) <i>blad och örter</i>	
0632010	Jordgubbe	
0632020	Rooibos	
0632030	Mate/maté	
0632990	Övriga (2)	
0633000	c) <i>rötter</i>	
0633010	Vänderot/läkevänderot	
0633020	Ginseng	
0633990	Övriga (2)	
0639000	d) <i>andra delar av växten</i>	
0640000	Kakaoböner	
0650000	Johannesbröd	
0700000	HUMLE	0,05 (*)
0800000	KRYDDOR	
0810000	Frökryddor	0,05 (*)
0810010	Anis/anisfrö	
0810020	Svartkummin	
0810030	Selleri	
0810040	Koriander	

(1)	(2)	(3)
0810050	Spiskummin	
0810060	Dill	
0810070	Fänkål	
0810080	Bockhornsklöver	
0810090	Muskot	
0810990	Övriga (2)	
0820000	Fruktkryddor	0,05 (*)
0820010	Kryddpeppar	
0820020	Sichuanpeppar	
0820030	Kummin	
0820040	Kardemumma	
0820050	Enbär	
0820060	Pepparkorn (gröna, svarta och vita)	
0820070	Vanilj	
0820080	Tamarind	
0820990	Övriga (2)	
0830000	Barkkryddor	0,05 (*)
0830010	Kanel	
0830990	Övriga (2)	
0840000	Rot- och jordstamskryddor	
0840010	Lakritsrot	0,05 (*)
0840020	Ingefära (10)	0,05 (*)
0840030	Gurkmeja	0,05 (*)
0840040	Pepparrot (11)	
0840990	Övriga (2)	0,05 (*)
0850000	Kryddor bestående av knoppar	0,05 (*)
0850010	Kryddnejlika	
0850020	Kapris	
0850990	Övriga (2)	
0860000	Kryddor bestående av pistiller	0,05 (*)
0860010	Saffran	
0860990	Övriga (2)	
0870000	Kryddor bestående av frömantlar	0,05 (*)
0870010	Muskotblomma	
0870990	Övriga (2)	
0900000	SOCKERVÄXTER	0,01 (*)
0900010	Socketbetsrötter	
0900020	Sockerrör	

(1)	(2)	(3)
0900030	Rotcikoria	
0900990	Övriga (2)	
1000000	ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVANDE DJUR	
1010000	Produkter från	0,01 (*)
1011000	a) <i>svin</i>	
1011010	Muskel	
1011020	Fett	
1011030	Lever	
1011040	Njure	
1011050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1011990	Övriga (2)	
1012000	b) <i>nötkreatur</i>	
1012010	Muskel	
1012020	Fett	
1012030	Lever	
1012040	Njure	
1012050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1012990	Övriga (2)	
1013000	c) <i>får</i>	
1013010	Muskel	
1013020	Fett	
1013030	Lever	
1013040	Njure	
1013050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1013990	Övriga (2)	
1014000	d) <i>get</i>	
1014010	Muskel	
1014020	Fett	
1014030	Lever	
1014040	Njure	
1014050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1014990	Övriga (2)	
1015000	e) <i>hästdjur</i>	
1015010	Muskel	
1015020	Fett	
1015030	Lever	
1015040	Njure	
1015050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1015990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
1016000	f) <i>fjäderfä</i>	
1016010	Muskel	
1016020	Fett	
1016030	Lever	
1016040	Njure	
1016050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1016990	Övriga (2)	
1017000	g) <i>andra hägnade landlevande djur</i>	
1017010	Muskel	
1017020	Fett	
1017030	Lever	
1017040	Njure	
1017050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1017990	Övriga (2)	
1020000	Mjök	0,01 (*)
1020010	Nötkreatur	
1020020	Får	
1020030	Get	
1020040	Häst	
1020990	Övriga (2)	
1030000	Fågelägg	0,01 (*)
1030010	Tamhöna	
1030020	Anka	
1030030	Gås	
1030040	Vaktel	
1030990	Övriga (2)	
1040000	Honung och andra biodlingsprodukter (7)	0,05 (*)
1050000	Amfibier och reptiler	0,01 (*)
1060000	Landlevande ryggradslösa djur	0,01 (*)
1070000	Vilda landlevande ryggradsdjur	0,01 (*)
1100000	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG - FISK, FISKERIPRODUKTER OCH ANDRA LIVSMEDEL FRÅN HAV OCH INSJÖAR (8)	
1200000	PRODUKTER ELLER DELAR AV PRODUKTER SOM ANVÄNDS ENBART TILL FODERPRODUKTION (8)	
1300000	BEARBETADE LIVSMEDELSPRODUKTER (9)	

(*) Analytisk bestämningsgräns.

(e) Se bilaga I för en fullständig förteckning över produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung för vilka gränsvärden gäller."

2. I del A i bilaga III ska kolumnerna för aminopyralid, mandipropamid, spiromesifen, spirotramat och tetrakonazol ersättas med följande:

”Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)

Kod	Grupper och exempel på enskilda produkter som omfattas av gränsvärdena (*)	Aminopyralid	Mandipropamid	Spiromesifen	Spirotramat och dess fyra metaboliter BY108330-enol, BY108330-ketohydroxi, BY108330-monohydroxi och BY108330-enoglukosid, uttryckt som spirotramat (R)	Tetrakonazol (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0100000	FRUKTER, FÄRSKA ELLER FRYSTA; TRÄDNÖTTER	0,01 (*)				
0110000	Citrusfrukter		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0110010	Grapefrukter					
0110020	Apelsiner					
0110030	Citroner					
0110040	Limefrukter					
0110050	Mandariner					
0110990	Övriga (2)					
0120000	Trädnötter		0,01 (*)	0,02 (*)	0,5	0,02 (*)
0120010	Mandlar					
0120020	Paranötter					
0120030	Cashewnötter					
0120040	Kastanjer					
0120050	Kokosnötter					
0120060	Hasselnötter					
0120070	Macadamianötter					
0120080	Pekannötter					
0120090	Pinjenötter					
0120100	Pistaschmandlar					
0120110	Valnötter					
0120990	Övriga (2)					
0130000	Kärnfrukter		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,3
0130010	Äpplen					
0130020	Päron					
0130030	Kvitten					
0130040	Mispel					
0130050	Japansk mispel					
0130990	Övriga (2)					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0140000	Stenfrukter		0,01 (*)	0,02 (*)	3	
0140010	Aprikoser					0,1
0140020	Körsbär (söta)					0,02 (*)
0140030	Persikor					0,1
0140040	Plommon					0,05
0140990	Övriga (2)					0,02 (*)
0150000	Bär och små frukter					
0151000	a) <i>Druvor</i>		2	0,02 (*)	2	0,5
0151010	Bordsdruvor					
0151020	Druvor för vinframställning					
0152000	b) <i>Jordgubbar</i>		0,01 (*)	1	0,4	0,2
0153000	c) <i>Rubusfrukter</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,2
0153010	Björnbär					
0153020	Blåhallon					
0153030	Hallon (gula och röda)					
0153990	Övriga (2)					
0154000	d) <i>Andra små frukter och bär</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,7	0,2
0154010	Amerikanska blåbär					
0154020	Amerikanska tranbär					
0154030	Vinbär (röda, svarta och vita)					
0154040	Krusbär (gröna, röda och gula)					
0154050	Nypon					
0154060	Mullbär (svarta och vita)					
0154070	Azarolhagtorn					
0154080	Fläderbär					
0154990	Övriga (2)					
0160000	Diverse frukter med		0,01 (*)			
0161000	a) <i>ätligt skal</i>			0,02 (*)		
0161010	Dadlar				0,1 (*)	0,02 (*)
0161020	Fikon				0,1 (*)	0,02 (*)
0161030	Bordsoliver				4	0,02 (*)
0161040	Kumquat				0,1 (*)	0,02 (*)
0161050	Carambola/stjärnfrukter				0,1 (*)	0,02 (*)
0161060	Kaki/kakiplommon/sharon/persimon				0,3	0,09
0161070	Jambolanäpplen				0,1 (*)	0,02 (*)
0161990	Övriga (2)				0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0162000	b) <i>oätligt skal, små</i>					0,02 (*)
0162010	Kiwifrukt (gröna, gula och röda)			0,02 (*)	4	
0162020	Litchi/litchiplommon			0,02 (*)	15	
0162030	Passionsfrukter/maracuja			1	0,1 (*)	
0162040	Kaktusfikon			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162050	Stjärnäpplen			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162060	Amerikansk persimon			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162990	Övriga (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163000	c) <i>oätligt skal, stora</i>					0,02 (*)
0163010	Avokado			0,02 (*)	0,7	
0163020	Bananer			0,02 (*)	0,6	
0163030	Mango			0,02 (*)	0,3	
0163040	Papaya			1	0,4	
0163050	Granatäpplen			0,02 (*)	0,5	
0163060	Kirimoja/cherimoya			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163070	Guava			0,02 (*)	2	
0163080	Ananas			0,02 (*)	0,3	
0163090	Brödfrukt			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163100	Durian/durio			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163110	Taggannonna/graviola/guanabana			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163990	Övriga (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0200000	GRÖNSAKER, FÄRSKA ELLER FRYSTA	0,01 (*)				
0210000	Rot- och knölgrönsaker			0,02 (*)		0,02 (*)
0211000	a) <i>Potatis</i>		0,01 (*)		0,8	
0212000	b) <i>Tropiska rot- och knölgrönsaker</i>		0,01 (*)		0,1 (*)	
0212010	Maniok/kassava					
0212020	Sötpotatis					
0212030	Jamsbönrot					
0212040	Arrowrot					
0212990	Övriga (2)					
0213000	c) <i>Övriga rot- och knölgrönsaker utom sockerbeter</i>				0,1	
0213010	Rödbeter		0,1			
0213020	Morötter		0,01 (*)			
0213030	Rotselleri		0,01 (*)			
0213040	Pepparrot		0,01 (*)			
0213050	Jordärtskockor		0,01 (*)			
0213060	Palsternackor		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0213070	Rotpersilja/persiljerot		0,01 (*)			
0213080	Rädisor		0,3			
0213090	Haverrot		0,01 (*)			
0213100	Kålrötter		0,01 (*)			
0213110	Rovor/majrovor		0,01 (*)			
0213990	Övriga (2)		0,01 (*)			
0220000	Lökgrönsaker			0,02 (*)		0,02 (*)
0220010	Vitlök		0,01 (*)		0,4	
0220020	Kepalök		0,1		0,4	
0220030	Schalottenlök		0,01 (*)		0,4	
0220040	Knipplök/salladslök och piplök		7		0,1 (*)	
0220990	Övriga (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0230000	Fruktgrönsaker					
0231000	a) <i>Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter</i>					
0231010	Tomater		3	1	2	0,1
0231020	Paprikor		1	0,5	2	0,1
0231030	Auberginer/äggplantor		1	0,5	2	0,02 (*)
0231040	Okra/gombo		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0231990	Övriga (2)		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0232000	b) <i>Gurkväxter – ätligt skal</i>				0,2	0,2
0232010	Slanggurkor		0,2	0,3		
0232020	Druvgurkor		0,1	0,3		
0232030	Zucchini/squash		0,2	0,3		
0232990	Övriga (2)		0,1	0,02 (*)		
0233000	c) <i>Gurkväxter – oätligt skal</i>			0,3	0,2	0,05
0233010	Meloner		0,5			
0233020	Pumpor		0,3			
0233030	Vattenmeloner		0,3			
0233990	Övriga (2)		0,3			
0234000	d) <i>Sockermajs</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	1,5	0,02 (*)
0239000	e) <i>Övriga fruktgrönsaker</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0240000	Kålgrönsaker (utom rötter och späda bladgrödor av Brassica)			0,02 (*)		0,02 (*)
0241000	a) <i>Blommande kål</i>				1	
0241010	Broccoli		2			
0241020	Blomkål		0,3			
0241990	Övriga (2)		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0242000	b) <i>Huvudbildande kål</i>					
0242010	Brysselkål		0,2		0,3	
0242020	Huvudkål		3		2	
0242990	Övriga (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0243000	c) <i>Bladbildande kål</i>		25		7	
0243010	Salladskål/kinakål					
0243020	Grönkål					
0243990	Övriga (2)					
0244000	d) <i>Kålrabbi</i>		0,01 (*)		2	
0250000	Bladgrönsaker, örter och ätliga blommor			0,02 (*)		0,02 (*)
0251000	a) <i>Sallat och sallatväxter</i>		25		7	
0251010	Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mâche(sallat)/fält-sallat					
0251020	Sallat					
0251030	Escarole/escarolesallat					
0251040	Smörgåskrasse och andra groddar och skott					
0251050	Vinterkrasse/vårgyllen					
0251060	Rucola/rucolasallat/senapskål					
0251070	Sareptasenap/salladssenap					
0251080	Späda bladgrödor/'baby leaf' (inklusive Brassica-arter)					
0251990	Övriga (2)					
0252000	b) <i>Spenat och liknande blad</i>		25		7	
0252010	Spenat					
0252020	Portlaker					
0252030	Mangold/betblad					
0252990	Övriga (2)					
0253000	c) <i>Blad från vinranka och liknande arter</i>		0,01 (*)		0,1 (*)	
0254000	d) <i>Vattenkrasse</i>		25		7	
0255000	e) <i>Endivesallat</i>		0,15		0,1 (*)	
0256000	f) <i>Örter och ätliga blommor</i>		10		4	
0256010	Körvel					
0256020	Gräslök					
0256030	Bladselleri/snittsleri					
0256040	Persilja					
0256050	Salvia					
0256060	Rosmarin					
0256070	Timjan					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0256080	Basilika och ätliga blommor					
0256090	Lagerblad					
0256100	Dragon					
0256990	Övriga (2)					
0260000	Baljväxter, färska				1,5	0,02 (*)
0260010	Bönor (med balja)		0,01 (*)	1		
0260020	Bönor (utan balja)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260030	Ärter (med balja)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260040	Ärter (utan balja)		0,3	0,02 (*)		
0260050	Linser		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260990	Övriga (2)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0270000	Stjälkgrönsaker			0,02 (*)		
0270010	Sparris		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270020	Kardoner		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270030	Stjälkselleri/blekselleri		20		4	0,05
0270040	Fänkål		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270050	Kronärtskockor		0,3		1	0,2
0270060	Purjolök		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270070	Rabarber		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270080	Bambuskott		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270090	Palmhjärtan		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270990	Övriga (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0280000	Svampar, mossor och lavar		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0280010	Odlade svampar					
0280020	Vilda svampar					
0280990	Mossor och lavar					
0290000	Alger och prokaryota organismer		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0300000	BALJVÄXTER, TORKADE	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	2	0,02 (*)
0300010	Bönor					
0300020	Linser					
0300030	Ärter					
0300040	Lupiner					
0300990	Övriga (2)					
0400000	OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER		0,01 (*)	0,02 (*)		
0401000	Oljeväxtfröer					
0401010	Linfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401020	Jordnötter	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0401030	Vallmofrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401040	Sesamfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401050	Solrosfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401060	Rapsfrö	0,03			0,1 (*)	0,15
0401070	Sojabönor	0,01 (*)			4	0,02 (*)
0401080	Senapsfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401090	Bomullsfrö	0,01 (*)			0,4	0,02 (*)
0401100	Pumpafrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401110	Safflorfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401120	Gurkörtfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401130	Oljedådrafrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401140	Hampfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401150	Ricinfrö	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0402000	Oljeväxtfrukter	0,01 (*)				0,02 (*)
0402010	Oliver för oljeproduktion				4	
0402020	Oljepalmkärnor				0,1 (*)	
0402030	Oljepalmfrukter				0,1 (*)	
0402040	Kapok				0,1 (*)	
0402990	Övriga (2)				0,1 (*)	
0500000	SPANNMÅL		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	
0500010	Korn	0,15				0,1
0500020	Bovete och andra pseudocerealier	0,01 (*)				0,05
0500030	Majs	0,05				0,05
0500040	Hirs/vanlig hirs	0,05				0,05
0500050	Havre	0,15				0,1
0500060	Ris	0,01 (*)				0,05
0500070	Råg	0,15				0,05
0500080	Durra/sorgum	0,05				0,05
0500090	Vete	0,1				0,1
0500990	Övriga (2)	0,01 (*)				0,05
0600000	TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD	0,02 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0610000	Te		0,02 (*)	50		
0620000	Kaffebönor		0,02 (*)	0,05		
0630000	Örtteer från		0,02 (*)	0,02 (*)		
0631000	a) <i>blommor</i>					
0631010	Kamomill					
0631020	Rosellhibiskus					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0631030	Ros					
0631040	Jasmin					
0631050	Lind					
0631990	Övriga (2)					
0632000	b) <i>blad och örter</i>					
0632010	Jordgubbe					
0632020	Rooibos					
0632030	Mate/maté					
0632990	Övriga (2)					
0633000	c) <i>rötter</i>					
0633010	Vänderot/läkevänderot					
0633020	Ginseng					
0633990	Övriga (2)					
0639000	d) <i>andra delar av växten</i>					
0640000	Kakaoböner		0,06	0,02 (*)		
0650000	Johannesbröd		0,02 (*)	0,02 (*)		
0700000	HUMLE	0,02 (*)	90	0,02 (*)	15	0,02 (*)
0800000	KRYDDOR					
0810000	Frökryddor	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0810010	Anis/anisfrö					
0810020	Svartkummin					
0810030	Selleri					
0810040	Koriander					
0810050	Spiskummin					
0810060	Dill					
0810070	Fänkål					
0810080	Bockhornsklöver					
0810090	Muskot					
0810990	Övriga (2)					
0820000	Fruktkryddor	0,02 (*)	0,02 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0820010	Kryddpeppar			0,02 (*)		
0820020	Sichuanpeppar			0,02 (*)		
0820030	Kummin			0,02 (*)		
0820040	Kardemumma			0,02 (*)		
0820050	Enbär			0,02 (*)		
0820060	Pepparkorn (gröna, svarta och vita)			0,02 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0820070	Vanilj			0,02 (*)		
0820080	Tamarind			0,02 (*)		
0820990	Övriga (2)			0,05		
0830000	Barkkryddor	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0830010	Kanel					
0830990	Övriga (2)					
0840000	Rot- och jordstamskryddor					
0840010	Lakritsrot	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840020	Ingefära (10)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840030	Gurkmeja	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840040	Pepparrot (11)					
0840990	Övriga (2)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850000	Kryddor bestående av knoppar	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850010	Kryddnejlika					
0850020	Kapris					
0850990	Övriga (2)					
0860000	Kryddor bestående av pistiller	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0860010	Saffran					
0860990	Övriga (2)					
0870000	Kryddor bestående av frömantlar	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0870010	Muskotblomma					
0870990	Övriga (2)					
0900000	SOCKERVÄXTER	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)		
0900010	Sockerbetsrötter				0,1 (*)	0,05
0900020	Sockerrör				0,1 (*)	0,02 (*)
0900030	Rotcikoria				0,1	0,05
0900990	Övriga (2)				0,1 (*)	0,02 (*)
1000000	ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVANDE DJUR			0,01 (*)		
1010000	Produkter från		0,02 (*)			
1011000	a) <i>svin</i>					
1011010	Muskel	0,01 (*)			0,05	0,05
1011020	Fett	0,02			0,01 (*)	0,5
1011030	Lever	0,02			0,7	1
1011040	Njure	0,3			0,7	0,2

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1011050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,01 (*)			0,7	0,05
1011990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1012000	b) <i>nötkreatur</i>					
1012010	Muskel	0,1			0,05	0,05
1012020	Fett	0,1			0,01 (*)	0,5
1012030	Lever	0,05			0,7	1
1012040	Njure	1			0,7	0,2
1012050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,05			0,7	0,5
1012990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1013000	c) <i>får</i>					
1013010	Muskel	0,1			0,05	0,05
1013020	Fett	0,1			0,01 (*)	0,5
1013030	Lever	0,05			0,7	1
1013040	Njure	1			0,7	0,5
1013050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,05			0,7	0,5
1013990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1014000	d) <i>get</i>					
1014010	Muskel	0,1			0,05	0,5
1014020	Fett	0,1			0,01 (*)	0,5
1014030	Lever	0,05			0,7	1
1014040	Njure	1			0,7	0,5
1014050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,05			0,7	0,5
1014990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1015000	e) <i>hästdjur</i>					
1015010	Muskel	0,1			0,05	0,5
1015020	Fett	0,1			0,01 (*)	0,5
1015030	Lever	0,05			0,7	1
1015040	Njure	1			0,7	0,5
1015050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,05			0,7	0,5
1015990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1016000	f) <i>fjäderfä</i>				0,01 (*)	
1016010	Muskel	0,01 (*)				0,02 (*)
1016020	Fett	0,02				0,2
1016030	Lever	0,02				1
1016040	Njure	0,3				0,05
1016050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,01 (*)				0,02 (*)
1016990	Övriga (2)	0,01 (*)				0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1017000	g) andra hägnade landlevande djur					0,5
1017010	Muskel	0,1			0,05	
1017020	Fett	0,1			0,01 (*)	
1017030	Lever	0,05			0,7	
1017040	Njure	1			0,7	
1017050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,05			0,7	
1017990	Övriga (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	
1020000	Mjök	0,02	0,02 (*)		0,005 (*)	0,05
1020010	Nötkreatur					
1020020	Får					
1020030	Get					
1020040	Häst					
1020990	Övriga (2)					
1030000	Fågelägg	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,05
1030010	Tamhöna					
1030020	Anka					
1030030	Gås					
1030040	Vaktel					
1030990	Övriga (2)					
1040000	Honung och andra biodlingsprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
1050000	Amfibier och reptiler	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1060000	Landlevande ryggradslösa djur	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1070000	Vilda landlevande ryggradsdjur	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,5
1100000	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG - FISK, FISKERI-PRODUKTER OCH ANDRA LIVSMEDEL FRÅN HAV OCH IN-SJÖAR (8)					
1200000	PRODUKTER ELLER DELAR AV PRODUKTER SOM ANVÄNDS ENBART TILL FODERPRODUKTION (8)					
1300000	BEARBETADE LIVSMEDELSPRODUKTER (9)					

(*) Analytisk bestämningsgräns.

(^e) Se bilaga I för en fullständig förteckning över produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung för vilka gränsvärden gäller.

(F) = Fettlös

Spirotetramat och dess fyra metaboliter BYI08330-enol, BYI08330-ketohydroxi, BYI08330-monohydroxi och BYI08330-enolglukosid, uttryckt som spiroetramat (R)

(R) = En annan definition av resthalt används för följande par bekämpningsmedel-kod:

Spirotetramat - kod 1000000 utom 1040000: spiroetramat och dess metabolit BYI08330-enol, uttryckt som spiroetramat.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/1016**av den 20 juni 2019****om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjörkspulver för den trettiosjunde delanbudsinfördran inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom genomförandeförordning (EU) 2016/2080**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1240 av den 18 maj 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller offentlig intervention och stöd för privat lagring ⁽²⁾, särskilt artikel 32, och

av följande skäl:

- (1) På grundval av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2080 ⁽³⁾ inleddes försäljning av skummjörkspulver genom anbudsinfördran.
- (2) Mot bakgrund av de anbud som tagits emot avseende den trettiosjunde delanbudsinfördran bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den trettiosjunde delanbudsinfördran för försäljning av skummjörkspulver inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom genomförandeförordning (EU) 2016/2080, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 18 juni 2019, ska det lägsta försäljningspriset vara 175,90 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör

Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2080 av den 25 november 2016 om inledande av försäljning av skummjörkspulver genom anbudsinfördran (EUT L 321, 29.11.2016, s. 45).

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2019/1017

av den 14 juni 2019

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella olivoljerådets medlemsråd med avseende på villkoren för anslutning av Georgiens regering till 2015 års internationella avtal om olivolja och bordsoliver

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.3 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) 2015 års internationella avtal om olivolja och bordsoliver (nedan kallat *avtalet*) undertecknades på Europeiska unionens vägnar i enlighet med rådets beslut (EU) 2016/1892 ⁽¹⁾ av den 18 november 2016 i Förenta nationernas högkvarter i New York med förbehåll för ingående vid en senare tidpunkt. Avtalet trädde provisoriskt i kraft den 1 januari 2017 i enlighet med dess artikel 31.2.
- (2) Avtalet ingicks den 17 maj 2019 genom rådets beslut (EU) 2019/848 ⁽²⁾.
- (3) I enlighet med artikel 29 i avtalet ska Internationella olivrådets medlemsråd (nedan kallat *medlemsrådet*) fastställa villkoren för en regerings anslutning till avtalet.
- (4) Georgiens regering har lämnat in en formell ansökan om anslutning till avtalet. Medlemsrådet bör därför vid ett kommande möte eller inom ramen för ett förfarande för antagande av beslut av medlemsrådet genom en skriftväxling uppmanas att fastställa villkoren för Georgiens anslutning med avseende på bidragsandelarna i Internationella olivrådet och tidsfristen för deponering av anslutningsinstrumentet.
- (5) Eftersom Georgien håller på att utveckla sin olivsektor med avseende på såväl konsumtion som produktion kommer landets anslutning under vissa förutsättningar att stärka Internationella olivrådet, framför allt när det gäller att åstadkomma enhetlighet i nationell och internationell rätt som rör olivprodukternas egenskaper för att undanröja eventuella handelshinder.
- (6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i medlemsrådet, eftersom de beslut som antas kommer att ha rättslig verkan, framför allt eftersom de påverkar beslutsbalansen i medlemsrådet när beslut inte fattas genom konsensus i enlighet med artikel 10.4 i avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid ett kommande möte i Internationella olivoljerådets medlemsråd eller inom ramen för ett förfarande för antagande av beslut av medlemsrådet genom en skriftväxling med avseende på villkoren för anslutning av Georgiens regering till avtalet anges i bilagan.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1892 av den 10 oktober 2016 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av 2015 års internationella avtal om olivolja och bordsoliver (EUT L 293, 28.10.2016, s. 2).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2019/848 av den 17 maj 2019 om ingående på Europeiska unionens vägnar av 2015 års internationella avtal om olivolja och bordsoliver (EUT L 139, 27.5.2019, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 juni 2019.

På rådets vägnar
E.O. TEODOROVICI
Ordförande

BILAGA

Unionen ska stödja den georgiska regeringens anslutning till avtalet vid ett kommande möte i medlemsrådet eller inom ramen för ett förfarande för antagande av beslut av medlemsrådet genom skriftväxling förutsatt att Georgiens bidragsandelar räknas enligt formeln i artikel 11 i avtalet och att tidsfristen för deponering av anslutningsinstrumenten gör det möjligt för Georgien att snart ansluta sig till avtalet. Om deponeringen av instrumentet försenas får unionen, i de därav följande beslut som medlemsrådet antar, stödja en förlängning av tidsfristen för deponering av instrumentet.

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2019/1018**av den 20 juni 2019****om ändring av beslut 2014/386/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 juni 2014 antog rådet beslut 2014/386/Gusp ⁽¹⁾.
- (2) Rådet erkänner inte, utan fortsätter att fördöma, Ryska federationens olagliga annektering av Krim och Sevastopol och kommer att stå fast vid att fullt ut genomföra sin politik om icke-erkännande.
- (3) På grundval av en översyn av beslut 2014/386/Gusp bör de restriktiva åtgärderna förlängas till och med den 23 juni 2020.
- (4) Beslut 2014/386/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 5 andra stycket i beslut 2014/386/Gusp ska ersättas med följande:

”Detta beslut ska tillämpas till och med den 23 juni 2020.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/386/Gusp av den 23 juni 2014 om restriktiva åtgärder med anledning av den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol (EUT L 183, 24.6.2014, s. 70).

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2019/1019

av den 7 juni 2019

om modernisering av byggnader

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har åtagit sig att utveckla ett hållbart, konkurrenskraftigt och säkert energisystem där fossila bränslen fasas ut. I energiunionen och i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 fastställs ambitiösa åtaganden för unionen att ytterligare minska utsläppen av växthusgaser med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990, att öka andelen förnybar energi som används och att göra energibesparingar i enlighet med ambitionerna på unionsnivå, i syfte att förbättra unionens energitrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾ i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2018/2002 ⁽²⁾ fastställs ett överordnat mål om energieffektivitet som innebär energibesparingar på åtminstone 32,5 % på unionsnivå fram till 2030. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽³⁾ fastställs ett bindande mål om en andel förnybar energi på minst 32 % på unionsnivå senast 2030.
- (2) Byggnader utgör en viktig del av unionens energieffektivitetspolitik, eftersom de står för nästan 40 % av den slutliga energianvändningen.
- (3) Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar, som följde på den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP21), främjar unionens arbete för att fasa ut fossila bränslen från byggnadsbeståndet. Med tanke på att nästan 50 % av unionens slutliga energianvändning används till uppvärmning och kylning, och att 80 % av den energin används i byggnader, är uppnåendet av unionens energi- och klimatmål kopplat till unionens arbete med att renovera byggnadsbeståndet genom att prioritera energieffektivitet, tillämpa principen om att sätta energieffektivitet främst och överväga användning av förnybar energi.
- (4) Kommissionen betonade vikten av energieffektivitet och byggnadssektorns roll för att uppnå unionens energi- och klimatmål och övergången till ren energi i sitt meddelande om energieffektivitet, om hur energieffektivitet kan trygga energiförsörjningen och om 2030-ramen för klimat- och energipolitiken ⁽⁴⁾, i sitt meddelande om en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik ⁽⁵⁾, och i sitt meddelande om en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi ⁽⁶⁾. I det sistnämnda meddelandet framhålls att energieffektivitetsåtgärder bör ha en central roll för att uppnå en klimatneutral politik senast 2050 och minska energiförbrukningen till endast hälften jämfört med 2005.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁾ Konsekvensbedömning som åtföljer meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om energieffektivitet, om hur energieffektivitet kan trygga energiförsörjningen och om 2030-ramen för klimat- och energipolitiken (SWD(2014) 255 final).

⁽⁵⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik* (COM(2015) 80 final).

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* (COM(2018) 773 final).

- (5) Ett fullständigt genomförande och verkställande av befintlig energilagstiftning betraktas som den viktigaste förutsättningen för införandet av energiunionen.
- (6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁷⁾ (nedan kallat *energiprestandadirektivet*) är tillsammans med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ⁽⁹⁾ den viktigaste lagstiftningen om energieffektivitet i byggnader i samband med energieffektivitetsmålen för 2030. I energiprestandadirektivet finns två kompletterande mål, nämligen att skynda på renoveringen av befintliga byggnader fram till 2050 och att stödja en modernisering av alla byggnader med smart teknik och en tydligare koppling till ren rörlighet.
- (7) År 2018 ändrades energiprestandadirektivet genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 ⁽¹⁰⁾ för att påskynda moderniseringen av byggnader i unionen.
- (8) Prestandan för byggnaders installationssystem har en betydande inverkan på byggnadens totala energiprestanda och bör därför optimeras. Det är viktigt att se till att förbättringen av byggnaders energiprestanda följer en samordnad strategi som beaktar åtgärder i fråga om både byggnadens klimatskal och installationssystem.
- (9) Den nationella lagstiftning som införlivar artikel 8.1 i energiprestandadirektivet måste säkerställa att systemkrav för en utökad grupp av installationssystem i byggnader fastställs och tillämpas, och att det införs nya krav på installation av självreglerande anordningar i byggnader.
- (10) För att uppfylla målen för energieffektivitet för byggnader bör insynen i fråga om energicertifikat förbättras. Den nationella lagstiftning som införlivar kraven i artikel 8.9 i energiprestandadirektivet måste säkerställa att den totala energiprestandan för den ändrade delen, och i förekommande fall för hela det ändrade systemet, dokumenteras på ett sätt som kan användas för certifiering av byggnader och kontroll av efterlevnad i samband med installation, ersättning eller uppgradering av installationssystem i byggnader, till exempel system för rumsuppvärmning, luftkonditionering eller varmvatten.
- (11) Innovation och ny teknik gör det också möjligt för byggnader att bidra till en ekonomi där fossila bränslen fasas ut på en övergripande nivå, även inom transportsektorn. Byggnader kan till exempel stödja utvecklingen av infrastruktur som är nödvändig för smart laddning av elfordon, vilket kan göra det möjligt att använda bilbatterier som en energikälla, om medlemsstaterna väljer att satsa på detta.
- (12) Elfondon är en viktig del av en övergång till ren energi som grundar sig på energieffektivitetsåtgärder, alternativa bränslen, förnybar energi och innovativa lösningar i fråga om energiflexibilitet. Byggregler kan utnyttjas effektivt för att införa riktade krav för att stödja utbyggnaden av infrastruktur för laddning på bilparkeringar vid bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder. Den nationella lagstiftning som införlivar kraven i artikel 8.2–8.8 i energiprestandadirektivet måste säkerställa utbyggnaden av laddningsinfrastruktur för elfordon på de bilparkeringar som tillhör byggnaden.
- (13) När medlemsstaterna tillämpar kraven i artikel 8.2–8.8 i energiprestandadirektivet bör de beakta behovet av en holistisk och konsekvent stadsplanering samt av att främja alternativa, säkra och hållbara transportsätt och stödjande infrastruktur för dessa, till exempel genom särskild parkeringsinfrastruktur för elcyklar och för fordon som tillhör personer med nedsatt rörlighet.
- (14) Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av laddningsinfrastruktur i syfte att ta itu med hinder som enskilda ägare stöter på när de försöker installera laddningspunkter på sina parkeringsplatser, såsom uppdelade incitament och administrativa svårigheter.
- (15) För att digitalisera byggsektorn, och därmed underlätta utvecklingen av smarta hus och samhällen med en hög grad av uppkoppling, bör målinriktade incitament tillhandahållas för att främja smart beredskap och digitala lösningar i den bebyggda miljön.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

- (16) Det är viktigt att öka fastighetsägarnas och de boendes medvetenhet om värdet av fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnadens installationssystem, och att inge förtroende hos de boende när det gäller de faktiska besparingarna med dessa förbättrade funktioner.
- (17) För att säkerställa prestandan hos installationssystem för uppvärmning, luftkonditionering och ventilation, både direkt efter installation och senare, bör system för inspektioner tas fram så att effekten av installationssystemen maximeras. Genom artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet utökas omfattningen av vilka installationssystem i byggnader som är föremål för obligatoriska inspektioner eller alternativa åtgärder. I dessa artiklar fastställs även alternativ till inspektioner baserade på fastighetsautomation och fastighetsstyrning eller elektronisk övervakning, och föreskrivs också nya krav på installation av fastighetsautomation och fastighetsstyrning i vissa byggnader som inte är avsedda för bostäder.
- (18) Fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnaders installationssystem har visat sig vara en effektiv ersättning för inspektioner, framför allt när det gäller större system. De har följaktligen en stor potential att tillhandahålla kostnadseffektiva och omfattande energibesparingar för både konsumenter och företag. Installation av sådan utrustning bör betraktas som ett kostnadseffektivt alternativ till inspektioner av stora byggnader som inte är avsedda för bostäder och av flerfamiljshus, eftersom investeringsavkastningen kan vara intressant och eftersom den ger möjlighet att vidta åtgärder baserat på den information som tillhandahålls och därmed till energibesparingar på sikt. Genomförandet av kraven i artikel 14.4 och artikel 15.4 i energiprestandadirektivet säkerställer att system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning installeras i byggnader som inte är avsedda för bostäder vars system för uppvärmning eller luftkonditionering har en nominell effekt över ett visst tröskelvärde, och där detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.
- (19) För att uppfylla energieffektivitetsmålen för byggnader bör insynen i beräkningen av byggnaders energiprestanda förbättras genom säkerställande av att alla nödvändiga parametrar för både certifiering och minimikrav avseende energiprestanda fastställs och tillämpas på ett konsekvent sätt i hela unionen.
- (20) Bilaga I till energiprestandadirektivet ändrades för att införa en viss insyn i beräkningen av primärenergifaktorer, för att säkerställa den centrala roll som klimatskalet spelar och för att beakta förnybara energikällor som produceras på plats eller externt.
- (21) Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktiv (EU) 2018/844 senast den 10 mars 2020.
- (22) Ett fullständigt införlivande och ett effektivt genomförande av det ändrade energiprestandadirektivet är avgörande för att stödja uppnåendet av energieffektivitetsmålen för 2030 och för att unionen helt ska kunna fasa ut fossila bränslen från de nationella byggnadsbestånden fram till 2050.
- (23) Energiprestandadirektivet ger medlemsstaterna stort utrymme att själva välja hur de utformar sina byggregler och genomför tekniska krav för renoveringar, certifiering av byggnader och installationssystem på ett sätt som bäst passar de nationella klimatförhållandena och byggnadsbestånden. Syftet med denna rekommendation är att förklara innebörden av dessa tekniska krav och hur de olika målen i direktivet kan uppnås. I rekommendationen presenteras även de erfarenheter och exempel på bästa praxis som kommissionen har samlat in från medlemsstaterna.
- (24) Kommissionen är fast besluten att samarbeta nära med medlemsstaterna i deras strävan att införliva och genomföra energiprestandadirektivet på ett effektivt sätt. Denna rekommendation har därför tagits fram i syfte att närmare förklara hur vissa bestämmelser i energiprestandadirektivet bör tolkas och kan tillämpas på bästa sätt i samband med införlivandet på nationell nivå. Målet är framför allt att uppnå en enhetlig förståelse bland medlemsstaterna när de utarbetar sina införlivandeåtgärder. Denna rekommendation påverkar inte energiprestandadirektivets rättsliga verkan eller domstolens bindande tolkning av direktivet. Rekommendationen behandlar de bestämmelser i energiprestandadirektivet som är juridiskt komplexa och krävande att införliva, men som har stor potential när det gäller att förbättra byggnaders energieffektivitet. Rekommendation inriktar sig på de bestämmelser som gäller modernisering av byggnader och berör artiklarna 2, 8, 14 och 15 samt bilaga I till energiprestandadirektivet, som innehåller bestämmelser om byggnaders installationssystem och inspektionen av dessa, elektromobilitet och beräkning av byggnaders energiprestanda. De bestämmelser i energiprestandadirektivet som avser renovering behandlas i en särskild rekommendation.
- (25) Denna rekommendation bör ge medlemsstaterna möjligheter att uppnå stora förbättringar i fråga om modernisering av deras byggnadsbestånd.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna bör följa de riktlinjer som anges i bilagan till denna rekommendation för att införliva de krav som fastställs genom direktiv (EU) 2018/844.
2. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.
3. Denna rekommendation ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 7 juni 2019.

På kommissionens vägnar
Miguel ARIAS CAÑETE
Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. INLEDNING

Direktiv 2010/31/EU (nedan kallat *energiprestandadirektivet*) främjar förbättring av energiprestanda i byggnader, inbegripet installationssystem. Direktivet klargör i synnerhet för vilka system kraven ska tillämpas och innehåller särskilda bestämmelser för att säkerställa att dessa system utformas, dimensioneras, installeras och justeras så att deras prestanda optimeras. För de system som har en särskilt stor inverkan på energiprestandan innehåller direktivet även krav på inspektioner för att regelbundet övervaka systemens effektivitet. I direktivet anges elektronisk övervakning och kontroll som möjliga alternativ till inspektioner.

Direktiv 2012/27/EU (nedan kallat *energieffektivitetsdirektivet*) innehöll bestämmelser om bygnadsrenovering och långsiktiga strategier för att få till stånd investeringar i renovering av nationella byggnadsbestånd.

Energiprestandadirektivet och energieffektivitetsdirektivet har ändrats genom direktiv (EU) 2018/844, som trädde i kraft den 9 juli 2018 och innebär en skärpning av dessa bestämmelser och en utökning av de typer av system vars prestanda ska optimeras. I direktivet ges elektronisk övervakning, fastighetsautomation och fastighetsstyrning en mer framträdande roll, och det innehåller ytterligare krav för att stödja utbyggnaden av infrastruktur för laddning av elfordon på bilparkeringar som hör till byggnader.

En utvidgad definition av byggnaders installationssystem till att omfatta fler typer av system och ett mer generellt behov att beakta utvecklingen av byggnader och energisystemet har gjort det nödvändigt att uppdatera energiprestandadirektivets ram för beräkning av energiprestanda i byggnader. Detta innebär framför allt en förbättrad insyn i beräkningar av energiprestanda och energicertifikat, särskilt när det gäller beräkningen av primärenergifaktorer.

Målet med denna rekommendation är att säkerställa ett fullständigt genomförande och verkställande av unionens energilagstiftning. Den ger vägledning om hur energiprestandadirektivet ska tolkas och införlivas, särskilt de bestämmelser som rör installationssystem och inspektioner av sådana system, bland annat följande: Krav på installation av självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artikel 8 och artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet), infrastruktur för laddning av elfordon (artikel 8 i energiprestandadirektivet) och beräkning av primärenergifaktorer (bilaga I till energiprestandadirektivet).

Riktlinjerna i denna bilaga återspeglar kommissionens uppfattning. De påverkar inte energiprestandadirektivets rättsliga verkan, eller domstolens bindande tolkning av direktivets artiklar 2, 8, 14 och 15 samt dess bilaga I.

2. BYGGNADERS INSTALLATIONSSYSTEM OCH INSPEKTIONER AV DESSA, INKLUSIVE KRAV PÅ INSTALLATION AV SJÄLVREGLERANDE ANORDNINGAR OCH SYSTEM FÖR FASTIGHETSautomation OCH FASTIGHETSstyrning

2.1 **Syfte: att säkerställa optimal prestanda för byggnaders installationssystem och stödja hanteringen av energi och inomhusmiljö**

Energiprestandadirektivet innehåller bestämmelser om krav på byggnaders installationssystem och om bedömning och dokumentation av systemens prestanda, som har två syften. För det första är syftet med bedömningen och dokumentationen av systemens prestanda att se till att installationssystemen i byggnader utformas, installeras och utnyttjas på lämpligt sätt för att optimera deras faktiska prestanda. För det andra är syftet att säkerställa att varje ingrepp som kan påverka prestandan hos ett installationssystem i en byggnad spåras och dokumenteras. Detta är viktigt eftersom sådan information är värdefull för ägaren och underlättar bedömningen av byggnadens prestanda i sin helhet (t.ex. i samband med certifieringen av energiprestanda).

Genom ändringen av energiprestandadirektivet utvidgas tillämpningsområdet för de regelbundna inspektionerna av byggnadernas installationssystem. Syftet med inspektionerna är att bedöma systemens prestanda. Inspektionerna bör även identifiera frågor eller problem, föreslå lösningar eller förbättringsåtgärder samt registrera resultaten av inspektionen i en rapport för framtida bruk.

Energiprestandadirektivet innehåller krav på installation av självreglerande anordningar som kan reglera inomhustemperaturen i byggnader, i syfte att förbättra hanteringen av energiförbrukningen och samtidigt begränsa kostnaderna. Direktivet innehåller även ett krav på installation av system för fastighetsautomation och

fastighetsstyrning i alla (befintliga och nya) byggnader som inte är avsedda för bostäder med system för uppvärmning, ventilation och luftkonditionering som har en nominell effekt över ett visst värde. Anledningen är att system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning leder till betydande energibesparingar och förbättrad hantering av inomhusmiljön, och att de därmed är till nytta för både fastighetsägare och användare, framför allt i stora byggnader som inte är avsedda för bostäder.

2.2 Tillämpningsområdet för bestämmelserna om byggnaders installationssystem och inspektioner av dessa, självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

I detta avsnitt beskrivs tillämpningsområdet för och innehållet i dessa bestämmelser samt de viktigaste förändringarna som införs genom direktiv (EU) 2018/844, där detta anses nödvändigt.

2.2.1 Byggnaders installationssystem: systemkrav, bedömning och dokumentation avseende total energiprestanda (artiklarna 2, 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet)

Före ändringen: före ändringen föreskrevs i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet att medlemsstaterna skulle fastställa systemkrav avseende totala energiprestanda, korrekt installation samt lämplig dimensionering, justering och kontroll för byggnadens installationssystem. Skyldigheten gällde installationssystem som installerades i befintliga byggnader, och medlemsstaterna kunde även tillämpa den på installationssystem som installerades i nya byggnader. Före ändringen definierades också byggnaders installationssystem i artikel 2.3 i energiprestandadirektivet som "teknisk utrustning för en byggnads eller byggnadsenhets uppvärmning, kylning, ventilation, varmvatten, belysning eller för en kombination av dessa ändamål".

Efter ändringen: i fråga om byggnaders installationssystem ersattes artikel 8 i energiprestandadirektivet, i samband med vilket följande bör noteras:

- a) Bestämmelserna om kraven på byggnaders installationssystem i artikel 8.1 är i huvudsak oförändrade (med undantag för vilka system som omfattas av tillämpningen av systemkraven, som listades i andra stycket och som har upphört att gälla).
- b) Genom ändringen uppdateras och utvidgas definitionen av "byggnadens installationssystem" (artikel 2.3).
- c) Genom ändringen införs nya bestämmelser om bedömning och dokumentation av den totala energiprestandan för byggnaders installationssystem (artikel 8.9).

2.2.2 Byggnaders installationssystem: inspektioner (artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

Före ändringen:

I artikel 14 i energiprestandadirektivet fastställs kraven på inspektion av uppvärmningssystem med en effekt på över 20 kW. Medlemsstaterna skulle fastställa tidsintervall för inspektioner beroende på systemets typ, nominella effekt, kostnaderna för inspektionen och de uppskattade energibesparingarna. Uppvärmningssystem med en nominell effekt på över 100 kW skulle kontrolleras åtminstone vartannat år. Medlemsstaterna fick också minska inspektionsfrekvensen för system med elektroniska övervaknings- och kontrollsystem. Som ett alternativ till inspektioner angavs i artikel 14.4 att medlemsstaterna kunde välja att vidta åtgärder för att säkerställa att råd gavs till användare om utbyte av värmepannor, andra förändringar i värmesystemet och alternativa lösningar för att bedöma värmepannans effektivitet och om den var av lämplig storlek. Den totala verkan av detta tillvägagångssätt skulle motsvara den förväntade verkan av inspektionerna.

I artikel 15 i direktivet fastställs kraven på inspektion av luftkonditioneringssystem med en effekt på över 12 kW. Medlemsstaterna skulle fastställa tidsintervall för inspektioner beroende på systemets typ, nominella effekt, kostnaderna för inspektionen och de uppskattade energibesparingarna. Medlemsstaterna fick minska inspektionsfrekvensen för system med elektroniska övervaknings- och kontrollsystem. Som ett alternativ till inspektioner angavs i artikel 15.4 att medlemsstaterna kunde välja att vidta åtgärder för att säkerställa att råd gavs till användare om utbyte eller andra modifieringar av luftkonditioneringssystem, som kunde inbegripa inspektioner för att bedöma systemens effektivitet och lämpliga storlek. Den totala verkan av detta tillvägagångssätt skulle motsvara den förväntade verkan av inspektionerna.

Efter ändringen:

Artikel 1.7 i direktiv (EU) 2018/844 ersätter de bestämmelser som avser inspektioner i artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet.

Enligt artikel 14 i energiprestandadirektivet krävs inte längre några inspektioner för uppvärmningssystem och kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem med en nominell effekt på 70 kW eller mindre. Enligt samma artikel krävs fortfarande regelbundna inspektioner av uppvärmningssystem eller kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem med en nominell effekt på över 70 kW. I energiprestandadirektivet ges följande möjligheter till undantag:

- a) System som omfattas av avtal om energieffektivitetsförbättring (eller motsvarande), i enlighet med artikel 14.2.
- b) System som drivs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör, i enlighet med artikel 14.2.
- c) System i byggnader som inte är avsedda för bostäder och som är utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6.
- d) System i bostadshus utrustade med särskilda funktioner för övervakning och kontroll, i enlighet med artikel 14.5 och 14.6.

Enligt artikel 15 i energiprestandadirektivet krävs inte längre några inspektioner för luftkonditioneringsystem och kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem med en nominell effekt på 70 kW eller mindre. Enligt samma artikel krävs fortfarande regelbundna inspektioner av luftkonditioneringsystem och kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem med en nominell effekt på över 70 kW. I energiprestandadirektivet ges följande möjligheter till undantag:

- a) System som omfattas av avtal om energieffektivitetsförbättring (eller motsvarande), i enlighet med artikel 15.2.
- b) System som drivs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör, i enlighet med artikel 15.2.
- c) System i byggnader som inte är avsedda för bostäder och som är utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, i enlighet med artikel 15.4 och 15.6.
- d) System i bostadshus utrustade med särskilda funktioner för övervakning och kontroll, i enlighet med artikel 15.5 och 15.6.

2.2.3 *Krav avseende installation av självreglerande anordningar (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)*

Före ändringen: Inte tillämpligt (dessa bestämmelser infördes genom ändringen av direktivet).

Efter ändringen: Genom artikel 1 i direktiv (EU) 2018/844 införs nya krav som avser installation av självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning i byggnader som uppfyller vissa villkor. Närmare bestämt måste medlemsstaterna enligt tredje stycket i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet kräva att självreglerande anordningar installeras i alla nya byggnader samt i befintliga byggnader när värmegeneratorer byts ut, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

2.2.4 *Krav avseende installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)*

Före ändringen: Inte tillämpligt (dessa bestämmelser infördes genom ändringen av direktivet).

Efter ändringen: Enligt artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet ska medlemsstaterna fastställa krav på installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning i alla byggnader som inte är avsedda för bostäder vars uppvärmningssystem, luftkonditioneringsystem, kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem och kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW. I enlighet med artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet måste detta göras senast den 31 december 2025 om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart (se avsnitt 2.3.4 för mer vägledning om genomförbarheten av att uppfylla kraven).

2.3 **Förståelse av bestämmelser om installationssystem och inspektionen av dessa, om självreglerande anordningar och om system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning**

2.3.1 *Krav avseende byggnaders installationssystem och bedömning och dokumentation av total energiprestanda för byggnaders installationssystem (artiklarna 2, 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet)*

2.3.1.1 *Utvidgning av definitionen av "byggnadens installationssystem" (artikel 2.3 i energiprestandadirektivet)*

De skyldigheter som följer av artikel 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet gäller byggnadens installationssystem enligt definitionen i artikel 2.3. Enligt denna definition har "byggnadens installationssystem" betydelsen "teknisk utrustning för rumsuppvärmning, rumskylning, ventilation, varmvatten för hushållsbruk, fast belysning, fastighetsautomation och fastighetsstyrning, platsbaserad elproduktion, eller en kombination därav, inklusive sådana system som utnyttjar energi från förnybara energikällor, i en byggnad eller en byggnadsenhet".

En definition av "byggnadens installationssystem" fanns redan i energiprestandadirektivet före den senaste ändringen. I energiprestandadirektivet uppdateras denna definition genom en annan lydelse för att beteckna vissa system samt en utvidgning av definitionen för att omfatta ytterligare system ("teknisk utrustning för fastighetsautomation" och "teknisk utrustning för platsbaserad elproduktion").

I följande tabell sammanfattas de ändringar som gjorts av definitionen i energiprestandadirektivet:

Tabell 1

Ändringar av definitionen av "byggnadens installationssystem" som införs enligt energiprestandadirektivet

Före ändringen	Genom ändringen	Typ av ändring
uppvärmning	rumsuppvärmning	förtydligande av tillämpningsområdet
kylning	rumskylning	förtydligande av tillämpningsområdet
ventilation	ventilation	ingen förändring
varmvatten	varmvatten för hushållsbruk	förtydligande av tillämpningsområdet
belysning	fast belysning	förtydligande av tillämpningsområdet ⁽¹⁾
ej tillämpligt	fastighetsautomation och tillhörande reglering	nytt installationssystem för byggnader
ej tillämpligt	platsbaserad elproduktion	nytt installationssystem för byggnader

⁽¹⁾ Direktivet omfattade fast belysning redan före ändringen (inbyggda belysningsinstallationer beaktades i den metod som användes för beräkning av energiprestanda för byggnader). Detta är också i linje med att fast belysning beaktas som en faktor som påverkar energianvändningen i beräkningen av byggnaders energiprestanda (se bilaga I till energiprestandadirektivet).

Begreppet "platsbaserad elproduktion" enligt energiprestandadirektivet bör tolkas mot bakgrund av artikel 15 i eldirektivet ⁽¹⁾ om gemensamma regler för den inre marknaden för el, som reglerar ställningen, rättigheterna och skyldigheterna för elkunder som också äger produktionsenheter, och mot bakgrund av begreppet "aktiva kunder" i den mening som avses i det direktivet.

2.3.1.2 Nya installationssystem för byggnader i energiprestandadirektivet (artikel 2.3 och 2.3a i energiprestandadirektivet)

Teknisk utrustning för fastighetsautomation och fastighetsstyrning och teknisk utrustning för platsbaserad elproduktion har lagts till i definitionen av byggnaders installationssystem.

- "System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning" definieras i artikel 2.3a i energiprestandadirektivet: "*system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning*: ett system som omfattar alla produkter, all programvara och allt tekniskt underhåll som kan stödja en energieffektiv, ekonomisk och säker drift av byggnadens installationssystem genom automatisk styrning och genom att underlätta den manuella hanteringen av byggnaders installationssystem".
- "System för platsbaserad elproduktion" avser system som är konstruerade för att producera el, som är installerade på eller inom gränserna för den plats där endast byggnaden är belägen och som har en viss grad av integration med byggnaden och den elektriska installationen ⁽²⁾. Sådana system omfattar i synnerhet solcellspaneler (t.ex. takmonterade solcellspaneler), små kraftvärmeinstallationer och små vindturbiner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för el (omarbetning) godkändes av Europaparlamentet vid första behandlingen den 26 mars 2019, efter en preliminär överenskommelse i de interinstitutionella förhandlingarna. Rådet förväntas anta förslaget för maj 2019 och offentliggöra det i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽²⁾ Medlemsstaterna måste besluta om hur begreppet "plats" ska införlivas i de fall systemet inte är placerat i eller på byggnaden. Huruvida systemet för elproduktion delar en anslutning till elnätet eller inte kan bidra till att skilja mellan platsbaserade och externa system.

2.3.1.3 Användbara definitioner: "uppvärmningssystem" och "luftkonditioneringsystem" (artikel 2.15a och 2.15 i energiprestandadirektivet)

Förutom definitionen av byggnadens installationssystem innehåller artikel 2 i energiprestandadirektivet definitioner av uppvärmningssystem och luftkonditioneringsystem ⁽³⁾:

- a) Med "uppvärmningssystem" avses "en kombination av de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av behandling av inomhusluft, i vilken temperaturen höjs" ⁽⁴⁾.
- b) Med "luftkonditioneringsystem" avses "en kombination av de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av behandling av inomhusluft, i vilken temperaturen kan kontrolleras eller sänkas" ⁽⁵⁾.

2.3.1.4 När gäller skyldigheterna? (artikel 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet)

Bestämmelserna i artikel 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet gäller när ett installationssystem installeras, ersätts eller uppgraderas.

Det bör noteras att de villkor som måste uppfyllas för att dessa bestämmelser ska vara tillämpliga gäller endast installationssystemen i sig och inte den aktuella typen av byggnad eller byggnadsenhet. Av definitionen av byggnadens installationssystem framgår det klart att installationssystemet är utrustning i en byggnad eller byggnadsenhet, vilket innebär att de bestämmelser som gäller för byggnaders installationssystem är tillämpliga i de berörda byggnaderna eller byggnadsenheterna, oavsett byggnadens typ eller egenskaper.

Bestämmelsen om fastställande av systemkrav är emellertid obligatorisk endast för installationssystem i befintliga byggnader. Det är upp till medlemsstaterna själva att välja om de vill utvidga skyldigheten till att gälla även installationssystem i nya byggnader.

2.3.1.5 Termernas betydelse (artikel 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet)

I de nya bestämmelserna om dokumentation av systemens prestanda (artikel 8.9 i energiprestandadirektivet) används samma begrepp som i bestämmelserna om fastställande av systemkrav: "totala energiprestanda", "installation", "ersättning" och "uppgradering". Betydelsen hos dessa termer är densamma i de nya bestämmelserna. Dessa termer bör därför införlivas på nationell nivå på samma sätt som i bestämmelserna om fastställande av systemkrav.

I bestämmelserna om dokumentation av systemets prestanda används också termen "ändrad del", som avser den specifika del (dvs. komponenten) i ett system som påverkas när systemet uppgraderas. Detta är endast relevant när ett system uppgraderas, inte när det installeras eller ersätts.

2.3.2 *Inspektion av uppvärmningssystem, luftkonditioneringsystem, kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem och ventilationssystem (artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet)*

2.3.2.1 Utveckling av bestämmelser om inspektioner enligt energiprestandadirektivet (artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

Sammanfattningsvis är de huvudsakliga förändringarna av inspektionskraven i energiprestandadirektivet följande: 1) de olika tröskelvärdena för inspektionerna, 2) införandet av inspektioner av ventilationssystem för kombinerade uppvärmnings- (luftkonditionerings-) och ventilationssystem, 3) en tydligare inriktning på normala driftförhållanden samt 4) en större roll för fastighetsautomation and fastighetsstyrning och elektroniska system för övervakning och kontroll.

Som ett alternativ till inspektioner ger artiklarna 14.3 och 15.3 i energiprestandadirektivet möjlighet för medlemsstaterna att välja att vidta alternativa åtgärder för att säkerställa att användarna ges råd. Energiprestandadirektivets bestämmelser om alternativa åtgärder liknar dem som angavs i energiprestandadirektivet före den senaste ändringen.

⁽³⁾ Definitionen av "luftkonditioneringsystem" fanns redan före ändringen och har inte förändrats i energiprestandadirektivet. Definitionen av "uppvärmningssystem" är ny i energiprestandadirektivet.

⁽⁴⁾ I energiprestandadirektivet nämns både "uppvärmningssystem" och "system för rumsuppvärmning" – dessa två termer är synonyma enligt den mening som avses i energiprestandadirektivet.

⁽⁵⁾ I energiprestandadirektivet nämns både "luftkonditioneringsystem" och "system för rums kylning" – dessa två termer är synonyma enligt den mening som avses i energiprestandadirektivet.

De medlemsstater som väljer att tillämpa alternativa åtgärder måste dock säkerställa att åtgärdernas effekter motsvarar effekterna av de inspektioner som utförs enligt artikel 14.1 och artikel 15.1 i energiprestandadirektivet (vilket inbegriper bl.a. de nya tröskelvärdena, kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem, undantag osv.).

Bestämmelserna i artikel 15 i energiprestandadirektivet är nästan identiska med bestämmelserna i artikel 14. Den enda skillnaden är att artikel 14 gäller uppvärmningssystem medan artikel 15 gäller luftkonditioneringssystem. Medlemsstaterna bör därför tillämpa de rekommendationer som ges för inspektioner av uppvärmningssystem i artikel 14 även för inspektioner av luftkonditioneringssystem i artikel 15 (eller för alternativa åtgärder i förekommande fall). Det betyder att hänvisningar till uppvärmningssystem även gäller för luftkonditioneringssystem, och att hänvisningar till värmegeneratorer eller värmepannor även gäller för kylningsgeneratorer eller kylaggregat. För att undvika upprepningar handlar följande avsnitt framför allt om inspektioner av uppvärmningssystem enligt artikel 14; särskilda hänvisningar till luftkonditioneringssystem enligt artikel 15 görs endast när det anses nödvändigt.

2.3.2.2 Nominell effekt (artiklarna 2.17, 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

”Nominell effekt” definieras i artikel 2.17 i energiprestandadirektivet.

Med nominell effekt för uppvärmning och luftkonditionering avses den maximala effekten (i kW) vid drift, så som anges av utrustningens tillverkare ⁽⁶⁾:

- a) Nominell värmeeffekt för ett uppvärmningssystem.
- b) Nominell kyleffekt för ett luftkonditioneringssystem.

Tröskelvärdet för nominell effekt avser i förekommande fall den nominella effekten för varje enskilt system (uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem, kombinerat uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem samt ventilationssystem).

När det gäller kombinerade system bör den nominella effekten avspejla kapaciteten hos de kombinerade systemen, så som förklaras i avsnitten 2.3.2.3 och 2.3.2.4.

Vanligtvis omfattar ett system flera enheter som fungerar tillsammans. I detta fall motsvarar den nominella effekten summan av den nominella effekten för de enskilda enheterna.

2.3.2.3 Uppvärmningssystem och kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem (artikel 14 i energiprestandadirektivet)

Genom den senaste ändringen av energiprestandadirektivet utvidgas tillämpningsområdet för inspektioner till att även omfatta ventilationsdelen i kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem.

För de medlemsstater som redan har infört bestämmelser om inspektioner bör tillämpningsområdet för själva uppvärmningssystemet redan ha fastställts i samband med införlivandet. I enlighet med artikel 14.1 i energiprestandadirektivet måste inspektionerna omfatta alla tillgängliga delar, såsom värmegeneratorer, styrsystem och cirkulationspumpar.

Enligt energiprestandadirektivet krävs även inspektioner av ventilationen i kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem. Eftersom detta är ett nytt krav bör medlemsstaterna fastställa vilka typer av system som nu kommer att betraktas som kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem.

Begreppet kombinerat uppvärmnings- och ventilationssystem bör anses omfatta följande kategorier:

- a) Typ 1: ventilationssystem som är anslutna till uppvärmningssystemet. Detta är system där ventilationssystemet består av en eller flera luftbehandlingsenheter (AHU) som förser de uppvärmda utrymmena med behandlad luft och där dessa luftbehandlingsenheter är anslutna till en eller flera värmegeneratorer som avger värme för att behandla luften. Exempel på denna typ av system: värmepanna + luftbehandlingsenhet + anslutningsenhet (fläktkonvektorer/radiatorer) eller värmepanna + system för variabel luftvolym (VAV-system).

⁽⁶⁾ Denna uppgift är en del av den produktinformation som krävs enligt de olika förordningarna om ekodesign för produkter för uppvärmning och kylning.

- b) Typ 2: ventilationssystem som samordnas med uppvärmningssystem. Detta är system med en eller flera lufthanteringsenheter som tillför behandlad luft till de uppvärmda utrymmena. Ventilationssystemet är anslutet till en oberoende värmekälla (t.ex. en värmepanna eller värmepump) eller använder en intern värmekälla (t.ex. elektriskt motstånd). Utrymmena värms i huvudsak upp av ett system som använder en annan värmekälla. Även om uppvärmnings- och ventilationssystemen inte har gemensamma värmekällor fungerar de på ett integrerat och samordnat sätt (t.ex. i fråga om tidsstyrning, temperaturer eller luftflöden). Exempel på denna typ av system: takmonterade enheter (variabel köldmedievolym (VRV) eller variabelt köldmedieflöde (VRF)) + luftbehandlingsenheter.
- c) Typ 3: ventilationssystem som är oberoende av uppvärmningssystemet. Detta är system där ventilationssystemet är helt oberoende av uppvärmningen, både när det gäller värmekälla och drift. Exempel på denna typ av system: system för endast frånluft, tillufts- och frånluftssystem (*extract-only systems*, *supply* och *extract systems*) (utan förvärmning).

Typ 1-system bör betraktas som kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem. Detta innebär att kraven i energiprestandadirektivet gäller (skäl 35 i direktiv (EU) 2018/844 bidrar till att fastställa detta). Oavsett hur stor andel av värmen som används av ventilationssystemet är både uppvärmningssystemet och ventilationssystemet helt involverade i tillförseln av värme i byggnaden. Denna typ av system kräver noggrann integration mellan ventilation och uppvärmning för att skapa en lämplig inomhusmiljö på effektivast möjliga sätt, särskilt under normala eller genomsnittliga driftförhållanden. Inspektioner av sådana system är ett bra tillfälle att identifiera möjligheter att spara energi till låga kostnader (låg hängande frukt).

Typ 2-system bör också betraktas som kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem. Detta beror främst på behovet av att på lämpligt sätt integrera driften av värme- och ventilationssystemen. I likhet med typ 1-system är inspektioner ett bra tillfälle att identifiera möjligheter att spara energi till en låg genomförandekostnad.

Typ 3-system bör inte betraktas som kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem. Uppvärmningssystemet och ventilationssystemet bör behandlas som individuella och separata system när det gäller tillämpningen av energiprestandadirektivet.

Generellt sett är typ 1- och typ 2-system vanligare i byggnader som inte är avsedda för bostäder (kontor, köpcentrum osv.), medan typ 3-system är vanligare i bostadshus.

Den nominella effekten för ett kombinerat uppvärmnings- och ventilationssystem bör vara lika med summan av de nominella effekterna för de olika värmekällor som är installerade i systemet (?).

Beräkningen av den nominella effekten för ett system beror på typen av system. I typ 1- och typ 3-system är storleken på värmegeneratoren den avgörande faktorn. I typ 2-system bör värmegenerators storlek läggas till storleken på den separata värmegeneratoren i ventilationssystemet (t.ex. elektriska värmegeneratorer, termiska solpaneler osv.). Detta beror på att uppvärmningskapaciteten från båda komponenterna används för att kompensera för värmeförluster i det behandlade utrymmet.

I energiprestandadirektivet anges inte i vilken mån inspektionerna omfattar lufthanterings- och luftbehandlingsdelarna i systemet (kanaler, spjäll, luftfilter osv.). Det skulle dock vara bra om den oberoende experten ändå tar med dem i sin inspektion, åtminstone i viss utsträckning, beroende på hur lättåtkomligt systemet är och vilken energibesparing som är möjlig. I praktiken kan de olika delarna i ett kombinerat uppvärmnings- och ventilationssystem vara placerade tillsammans eller i närheten av varandra. Eftersom inspektören ändå är på plats i byggnaden är den extra arbetsbördan liten och kostnaderna begränsade, samtidigt som det finns goda möjligheter till energibesparingar.

2.3.2.4 Kombinerade uppvärmnings-, luftkonditionerings- och ventilationssystem (artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

Det är vanligt att ventilationssystem är anslutna till både uppvärmnings- och luftkonditioneringsystem.

I de medlemsstater som har beslutat att genomföra inspektioner av både uppvärmnings- och luftkonditioneringsystem kan ventilationen bli föremål för dubbla inspektioner (både i samband med inspektion av uppvärmningssystemet och i samband med inspektion av luftkonditioneringsystemet). Sådana situationer med dubbla inspektioner bör undvikas för att minska bördan för byggnaderna och användarna.

(?) T.ex. värmepannor, värmepumpar, elektriska motstånd, termiska solpaneler osv. Detta bör beaktas vid fastställandet av huruvida ett system ligger över eller under tröskelvärdet på 70 kW för inspektioner.

Kombinerade uppvärmnings-, luftkonditionerings- och ventilationssystem bör helst kontrolleras under ett enda besök av en expert som är behörig att kontrollera bådadera. Om detta inte är möjligt rekommenderas att ventilationssystemet inspekteras av en expert som är behörig att inspektera luftkonditioneringsystem.

I de medlemsstater som har beslutat att genomföra inspektioner för en typ av system och alternativa åtgärder för ett annat finns ingen risk för dubbla kontroller. Inspektionen bör dock säkerställa att uppvärmningen och kylningen i ventilationssystemet inte motverkar varandra.

För att fastställa om ett system ligger över eller under tröskelvärdet på 70 kW bör de nominella effekterna för uppvärmning och kylning bedömas separat. Exempelvis skulle ett kombinerat uppvärmnings- och luftkonditioneringsystem med en nominell värmeeffekt på 50 kW och en nominell kyleffekt på 30 kW ligga under tröskelvärdet för både inspektioner av uppvärmningssystem och inspektioner av luftkonditioneringsystem. Ett kombinerat system med en nominell värmeeffekt på 80 kW och en nominell kyleffekt på 30 kW skulle ligga över tröskelvärdet för inspektioner av uppvärmningssystem och under tröskelvärdet för inspektioner av luftkonditioneringsystem.

Anledningen till detta är att uppvärmnings- och luftkonditioneringsystem hanteras separat i energiprestandadirektivet (i artikel 14 respektive 15). Det finns inga bestämmelser i energiprestandadirektivet där sådana system behandlas tillsammans. Även om det i praktiken mycket väl kan finnas sådana kombinerade system måste de enligt artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet ändå behandlas separat, med egna krav på inspektioner, rapportering, frekvens, certifiering av inspektörer osv.

2.3.2.5 Värmepumpar och takmonterade enheter (artiklarna 2.18, 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

I artikel 2.18 ges följande definition av värmepump: "en maskin, anordning eller installation som överför värme från den naturliga omgivningen, som luft, vatten eller jord och levererar värmen till byggnader eller industritillämpningar genom att vända det naturliga värmeflödet så att det flyter från en lägre till en högre temperatur. För reversibla värmepumpar kan den även flytta värme från byggnaden till den naturliga omgivningen". Värmepumpar kan därför fungera som generatorer för både uppvärmning och luftkonditionering, även om de i vissa användningssituationer bara har en av dessa funktioner. På grund av denna möjlighet att både generera uppvärmning och kylning skulle värmepumpar kunna omfattas av både artikel 14 och artikel 15.

Om en värmepump används som värmegenerator i ett system som endast tillhandahåller värme bör den omfattas av artikel 14. Detta skulle t.ex. kunna vara fallet när en värmepump används för uppvärmning och varmvatten för hushållsbruk.

Om en värmepump används för att generera värme och kyla i ett system för både uppvärmning och luftkonditionering bör systemet omfattas av artikel 15.

Takmonterade enheter är en särskild kategori av värmepumpar och används vanligtvis i relativt stora byggnader som inte är avsedda för bostäder. De fungerar som värmepumpar och har även möjlighet att tillhandahålla uppvärmning och kylning samtidigt. De bör alltid anses omfattas av artikel 15.

2.3.2.6 Prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden (skäl 36, artikel 14.1 och 15.1 i energiprestandadirektivet)

Före ändringen av energiprestandadirektivet angavs i skäl 26 att "[r]egelbundet underhåll och regelbunden inspektion av värme- och luftkonditioneringsystem av kvalificerad personal bidrar till att systemen förblir korrekt inställda enligt produktspecifikationerna och säkerställer därigenom att de ur miljö-, säkerhets- och energisynpunkt fungerar optimalt", och i artikel 14.1 att inspektionen måste omfatta en bedömning av värmepannans storlek i förhållande till byggnadens uppvärmningsbehov.

I och med ändringen hänvisar energiprestandadirektivet inte bara till värmepannan, utan till systemet som helhet och i synnerhet värmegeneratoren. En större vikt läggs därmed vid normala driftförhållanden. I skäl 36 i direktiv (EU) 2018/844 anges att det vid inspektioner är lämpligt att inrikta sig på verkliga användningsförhållanden under varierande normala eller genomsnittliga driftförhållanden då kanske endast en del av den nominella effektkapaciteten behövs. Detta beror på att endast en liten del av energiförbrukningen i ett uppvärmningssystem sker under förhållanden som närmar sig referensförhållandena. I stället sker den största energiförbrukningen vid "dellast" (dvs. när systemet inte drivs med full kapacitet). Därför bör målet vara att säkerställa att systemet kan fungera på ett ändamålsenligt och effektivt sätt under alla förhållanden.

Enligt artikel 14.1 i energiprestandadirektivet omfattar inspektionen av uppvärmningssystem, i förekommande fall, en bedömning av systemets förmåga att optimera sin prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden. Medlemsstaterna måste uppdatera sin lagstiftning för att säkerställa att denna bedömning ingår, i förekommande fall, i omfattningen av inspektionerna.

Driften av ett uppvärmningssystem beror på många faktorer, däribland utomhusförhållanden, byggnadens egenskaper, byggnadens användning och systemets egenskaper. Det är komplicerat och eventuellt praktiskt omöjligt att definiera normala eller genomsnittliga driftförhållanden för alla möjliga kombinationer.

System drivs sällan med full kapacitet utan oftast med s.k. dellast. Det är möjligt att ge vissa ungefärliga riktlinjer om normala eller genomsnittliga driftförhållanden som grundar sig på det faktiska effektutnyttjandet under en viss period. Till exempel kan man som tumregel säga att normala eller genomsnittliga förhållanden innebär att systemet drivs med en effekt på 20–40 % av den effekt det är konstruerat för under en viss tidsperiod (t.ex. en dag). Detta ger dock en ofullständig bild. Även under en normal eller genomsnittlig dag kan de mest effektiva inställningarna för ett system variera avsevärt under dagens lopp. Normala eller genomsnittliga driftförhållanden bör därför inte definieras som en funktion av systembelastningen i den nationella lagstiftningen.

Det är också möjligt att ge vissa allmänna riktlinjer för att definiera normala eller genomsnittliga driftförhållanden baserat på utomhustemperaturen och ange hur dessa skiljer sig från referensförhållandena. Om referensförhållandena t.ex. har fastställts till -10 °C kan normala eller genomsnittliga driftförhållanden definieras som en funktion av en mindre krävande utomhustemperatur (t.ex. mellan 5 och 10 °C) eller baserat på skillnaden mellan inomhus- och utomhustemperatur (t.ex. en skillnad på 60 % mellan inomhus- och utomhustemperatur under referensförhållandena). Ett och samma system kan emellertid bete sig helt annorlunda beroende på i vilken byggnad det är installerat, hur det används och vädret vid en viss tidpunkt. Normala eller genomsnittliga driftförhållanden bör därför inte definieras eller ställas upp i tabeller baserat på en funktion av utomhusförhållandena (t.ex. som standarddagar) i den nationella lagstiftningen. Detsamma kan sägas om byggnadens egenskaper eller användning (t.ex. 80 procents beläggningsgrad).

De tekniska detaljerna för hur bedömningen ska göras kan anges i utbildningen eller dokumentationen för inspektörerna.

Tekniska organ och sammanslutningar har god kännedom om behovet av att beräkna driften av system under normala och genomsnittliga förhållanden. Det finns ett antal publicerade riktlinjer och handböcker som rör prestandan hos system under dellast (i motsats till full last eller dimensionerande last). Medlemsstaterna rekommenderas att följa eller använda dessa riktlinjer när de tar fram sitt utbildningsmaterial⁽⁸⁾.

2.3.2.7 Elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner i bostadshus (artiklarna 14.5 och 15.5 i energiprestandadirektivet)

Installation av elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner i bostadshus kan leda till betydande energibesparingar, förbättrad hantering av inomhusmiljön och vara till nytta för både fastighetsägare och de boende. Detta gäller särskilt för stora byggnader där de flesta användare har begränsat tillträde till systemkontroller och systeminformation.

⁽⁸⁾ T.ex. den vägledning för inspektioner av luftkonditioneringsystem som utarbetats av det av kommissionen finansierade projektet iSERV ("Inspection Methodology – Air Conditioning Maintenance Tasks – Identifying Energy Savings", <http://www.iservcmb.info/sites/default/files/results/Physical-Inspections/Public-report-Methodology-for-HVAC-System-Inspections.pdf>) eller det tekniska dokument om förbättring av värmepumpars prestanda under driftförhållanden som tagits fram av sammanslutningen REHVA ("Capacity control of heat pumps", <https://www.rehva.eu/publications-and-resources/rehva-journal/2012/052012/capacity-control-of-heat-pumps-full-version.html>).

Artikel 14.5 i energiprestandadirektivet, om elektronisk övervakning och regleringsfunktioner, omfattar bara bostadshus. Enligt denna artikel är det upp till medlemsstaterna att besluta om de vill fastställa krav för att säkerställa att bostadshus är utrustade med dessa funktioner och införa dem i sina nationella införlivandeåtgärder.

Artikel 14.5 a i energiprestandadirektivet rör kontinuerlig elektronisk övervakning. System med denna funktion mäter sin egen energiförbrukning och använder den för information om systemets prestanda, som bör göras tillgänglig för systemets ägare eller förvaltare. Om systemets prestanda sjunker avsevärt eller om service behövs meddelar systemet ägaren eller förvaltaren om detta. Systemet bör vara i drift kontinuerligt och inte endast periodvis (t.ex. var tredje månad).

Artikel 14.5 b i energiprestandadirektivet rör effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution, lagring och användning av energi. Dessa regleringsfunktioner bör ta hänsyn till situationer där de enskilda användarna i ett flerfamiljshus med ett gemensamt uppvärmningssystem bara kan reglera systemet för sina egna byggnadsenheter.

Artikel 14.5 i energiprestandadirektivet rör det frivilliga införandet av de båda funktionerna i bostadshus.

Till skillnad från artikel 14.1 och artikel 14.4 i energiprestandadirektivet, där särskilda tröskelvärden föreskrivs som ska utlösa obligatoriska skyldigheter och som ska återspeglas i de nationella införlivandeåtgärderna, är artikel 14.5 av frivillig karaktär ("får") och innehåller därför inga uppgifter om tröskelvärden för nominell effekt, utan omfattar underförstått alla bostadshus oavsett storlek. Medlemsstaterna rekommenderas att ta hänsyn till skillnader i systemtyp och byggnadstyp när de fastställer sina krav.

2.3.2.8 Undantag från inspektioner (artiklarna 14.2, 14.4, 14.5, 15.2, 15.4 och 15.5 i energiprestandadirektivet)

Före ändringen tillät energiprestandadirektivet medlemsstaterna att i förekommande fall minska inspektionsfrekvensen eller göra inspektionerna mindre ingående om ett elektroniskt övervaknings-, styr- och regleringsystem hade installerats.

Genom ändringen av energiprestandadirektivet införs undantag om

- a) installationssystemet omfattas av ett avtal om energiprestanda (eller liknande) eller drivs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör (undantag enligt artikel 14.2), eller
 - b) uppvärmningssystemet är utrustat med särskilda reglerings- och övervakningsfunktioner i enlighet med artikel 14.4 och 14.5 (undantag enligt artikel 14.6).
- a) Installationssystem som omfattas av avtal om energiprestanda (eller liknande) (artiklarna 14.2 och 15.2 i energiprestandadirektivet)

Enligt artikel 14.2 i energiprestandadirektivet är sådana installationssystem som uttryckligen omfattas av ett överenskommet kriterium för energiprestanda eller ett avtal som anger en överenskommen nivå för energieffektivitetsförbättring undantagna från inspektioner. Ett avtal om energiprestanda i enlighet med definitionen i artikel 2.27 i energieffektivitetsdirektivet uppfyller dessa krav.

Byggnader som drivs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör och som därför omfattas av prestandaövervakning på systemsidan är också undantagna.

De undantag som anges i artikel 14.2 i energiprestandadirektivet gäller endast om de totala effekterna av detta tillvägagångssätt motsvarar effekterna av de inspektioner som avses i artikel 14.1 i energiprestandadirektivet.

I energiprestandadirektivet anges inte hur denna likvärdighet ska fastställas. En möjlighet skulle kunna vara att kontrollera om installationssystemet redan genomgår regelbundna inspektioner som en del av avtalet eller överenskommelsen och att dessa är av liknande typ som de inspektioner avses i artikel 14.1. Om installationssystemet genomgår sådana inspektioner kan undantag från kraven i artikel 14.1 fastställas.

Det är rimligt att anta att de flesta avtal eller överenskommelser om energiprestanda redan innefattar en viss nivå av regelbundna inspektioner. Det är dock möjligt att omfattningen av dessa inspektioner inte är helt i linje med kraven i energiprestandadirektivet. Under normala omständigheter skulle det inte vara genomförbart för medlemsstaterna att kontrollera varje enskilt avtal om energitjänster för att avgöra om de är likvärdiga eller inte. Eftersom sådana avtal kan ingås av två privata företag kan villkoren variera kraftigt mellan olika avtal. Medlemsstaterna får därför besluta att förenkla och standardisera sådana avtal.

I artikel 2.27 i energieffektivitetsdirektivet definieras avtal om energiprestanda som "ett avtalsarrangemang mellan mottagaren och leverantören av en åtgärd för att förbättra energieffektiviteten som verifieras och övervakas under hela avtalsperioden, där investeringarna (arbete, leveranser eller tjänster) i åtgärden betalas i förhållande till en avtalad nivå av förbättrad energieffektivitet eller annat avtalat energiprestandakriterium, till exempel finansiella besparingar".

Bland de åtgärder som införs genom energieffektivitetsdirektivet ingår även bestämmelser om energitjänster. I artikel 16 i energieffektivitetsdirektivet föreskrivs att medlemsstaterna, när så är nödvändigt, ska ta fram certifierings- och/eller ackrediteringssystem.

I artikel 18 i energieffektivitetsdirektivet föreskrivs att medlemsstaterna ska stödja den offentliga sektorn genom att tillhandahålla modeller för avtal om energiprestanda. Enligt artikel 18 i energieffektivitetsdirektivet ska dessa modellavtal innehålla åtminstone de punkter som förtecknas i bilaga XIII till samma direktiv.

Vid tillämpningen av de krav på likvärdighet som anges i artikel 14.2 i energiprestandadirektivet kan avtal om energiprestanda som är undertecknade av ett ackrediterat/certifierat företag och som på lämpligt sätt följer ett sådant modellavtal som anges i bilaga XIII till energieffektivitetsdirektivet anses ha motsvarande effekt som inspektioner.

Medlemsstaterna skulle därför behöva ha en allmänt tillgänglig förteckning över ackrediterade eller certifierade företag tillsammans med allmänt tillgängliga modellavtal.

I registrerings syfte bör de system som undantas från inspektioner till följd av ett avtal om energiprestanda registreras i inspektionsdatabasen. Registreringen bör innehålla en uppgift om avtalets giltighetstid och därmed om vilken period undantaget gäller.

I de medlemsstater där modellavtal och förteckningar över ackrediterade eller certifierade företag inte är allmänt tillgängliga behöver myndigheterna kontrollera varje enskilt avtal för att avgöra om det är likvärdigt eller inte. Avtalsparterna skulle kunna underlätta detta genom att lägga till en bilaga till avtalet som klart och tydligt anger åtminstone följande punkter från förteckningen i bilaga XIII till energieffektivitetsdirektivet:

- a) Garanterade besparingar som ska uppnås genom att åtgärderna i avtalet genomförs.
- b) Avtalstiden samt milstolpar, villkor och uppsägningstid.
- c) Referensdatum för att fastställa uppnådda besparingar.
- d) Åtagande att genomföra samtliga åtgärder i avtalet och dokumentera alla ändringar under projektet.
- e) Klara och transparenta bestämmelser om mätning och verifiering av de garanterade besparingar som uppnåtts, kvalitetskontroller och garantier (helst med hänvisning till nationella standarder eller EU-standarder).

Medlemsstaterna kan finna det lämpligt att hänvisa till gällande standarder ⁽⁹⁾, riktlinjer ⁽¹⁰⁾ och modellavtal ⁽¹¹⁾.

- b) System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, funktioner för kontinuerlig elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner (artiklarna 14.4, 14.5, 15.4 och 15.5 i energiprestandadirektivet)

I artikel 14.6 i energiprestandadirektivet föreskrivs undantag från inspektioner enligt artikel 14.1 för de byggnader som uppfyller kraven i artikel 14.4 och artikel 14.5.

Enligt artikel 14.4 i energiprestandadirektivet måste byggnader som inte är avsedda för bostäder och vars uppvärmningssystem eller kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW senast 2025 vara utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart ⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ T.ex. den italienska standarden UNI CEI 11352, som innehåller allmänna krav, checklistor för att kontrollera organisationens krav och innehållet i de tjänster som erbjuds samt en checklista och specifika hänvisningar till bilaga XIII till energieffektivitetsdirektivet, eller den spanska standarden UNE 216701, *Clasificación de proveedores de servicios energéticos*, för klassificering av leverantörer av energitjänster.

⁽¹⁰⁾ T.ex. vägledningen *Guide for the drafting of documents of administrative and technical clauses for the energy performance contracting with guaranteed savings subject to harmonized regulation (service contracts)*. Detta är en vägledning för anbudsförfaranden som avser avtal om energiprestanda (finns på http://icaen.gencat.cat/web/.content/10_ICAEN/18_actuacio_internacional/Enllacos/Arxius/20180717_EPC_Public_Tendering_GUIDE.pdf).

⁽¹¹⁾ T.ex. det spanska modellavtalet *Modelo de contrato de rendimiento energético con inversión adaptado a la le 9/2017 y a la guía de tratamiento estadístico de Eurostat*, och i Slovenien *Oris Vzorca Pogodbe* (finns på <http://www.energetika-portal.si/podroca/energetika/energetska-prenova-javnih-stavb/projektna-pisarna/>).

⁽¹²⁾ Se avsnitt 2.2.4, 2.3.3.1 och 2.3.3.3(b).

Byggnader som inte är avsedda för bostäder och vars system har en nominell effekt på mellan 70 kW och 290 kW påverkas inte av kravet på installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, men medlemsstaterna får besluta att sänka tröskelvärdet och kräva att även byggnader med mindre uppvärmningssystem ska installera dessa system. Byggnader som omfattas av det nya kravet och har system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning installerade ska också vara undantagna från inspektioner.

Enskilda fastighetsägare kan välja att installera ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning som uppfyller de materiella krav som anges i artikel 14.4 i energiprestandadirektivet. I sådana fall får medlemsstaterna besluta att undanta dessa byggnader även om systemen inte uppnår tröskelvärdet på 290 kW. Om medlemsstaterna beslutar att göra detta bör det beaktas i deras införlivandeåtgärder för energiprestandadirektivet.

Genom artikel 14.5 i energiprestandadirektivet införs möjligheten för medlemsstaterna att säkerställa att bostadshus är utrustade med funktioner för kontinuerlig elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner. På samma sätt som när det gäller system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning kan vissa av dessa funktioner redan finnas på marknaden i en eller annan form. Det är dock möjligt att dessa inte helt uppfyller kraven i artikel 14.5 i energiprestandadirektivet. Därför bör beskrivningen av dessa system och hur de har införts i nationell lagstiftning tydligt redogöra för skillnaderna.

Som anges i skäl 39 i direktiv (EU) 2018/844 får medlemsstaterna välja att fortsätta att tillämpa de inspektionssystem som redan har införts. Under alla omständigheter bör de undantag som gäller i enlighet med artikel 14.2 och artikel 14.6 likväl beaktas.

2.3.2.9 Alternativa åtgärder

I artikel 14.3 i energiprestandadirektivet fastställs de bestämmelser och skyldigheter som gäller för medlemsstater som väljer att vidta alternativa åtgärder avseende uppvärmningssystem eller kombinerade uppvärmnings- och kylsystem. I sådana fall måste medlemsstaterna säkerställa att de totala effekterna av åtgärderna motsvarar de effekter som hade uppnåtts genom ett inspektionssystem i enlighet med artikel 14.1. Detta innebär att ett referensvärde för vad som skulle ha uppnåtts genom de åtgärder som anges i artikel 14.1 bör beräknas för att ta reda på om de alternativa åtgärderna kommer att få samma effekter.

Det finns fyra olika scenarier som beskriver de olika situationer som medlemsstaterna kan ställas inför när de tillämpar alternativa åtgärder.

- a) Scenario 1: Medlemsstaten tillämpade redan alternativa åtgärder före ändringen och beslutar att fortsätta att tillämpa åtgärderna

Ändringen av energiprestandadirektivet innebär inga väsentliga ändringar av bestämmelserna om användning av alternativa åtgärder i stället för inspektioner. De påverkas dock av ändringarna av bestämmelserna i de övriga punkterna i artikel 14. Dessa bestämmelser har olika effekter på artikel 14.3 i energiprestandadirektivet, så som beskrivs i följande stycken.

Införandet av det nya tröskelvärdet (70 kW) i energiprestandadirektivet innebär att de medlemsstater som väljer att tillämpa alternativa åtgärder måste tillämpa dessa åtgärder för de system som omfattas av det nya högre tröskelvärdet. Detta kan leda till att antalet system som ska omfattas av de alternativa åtgärderna minskar, vilket i sin tur kan leda till en minskning av de energibesparingar som uppnås.

De nya krav på inspektion av ventilationsdelen i kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem bör däremot leda till ökad effekt i fråga om energibesparingar per inspektion. Medlemsstaterna bör beakta detta när de fastställer det referensvärde som de bör uppnå med alternativa åtgärder.

Bestämmelserna om undantag i artikel 14.2 (undantag för system som omfattas av överenskomna kriterier för energiprestanda) och artikel 14.6 (undantag för byggnader med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning) i energiprestandadirektivet kan också medföra en minskning av antalet inspektioner.

Enligt artikel 14.5 i energiprestandadirektivet får medlemsstaterna fastställa krav som rör elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner i bostadshus. Enligt artikel 14.6 i energiprestandadirektivet ska byggnader som omfattas av system med denna funktionalitet undantas från inspektioner. De medlemsstater som tillämpar alternativa åtgärder skulle därför behöva undanta denna grupp av byggnader om de beslutar att tillämpa dessa krav.

De olika åtgärder som medlemsstaterna kan vidta för att tillämpa artikel 14.3 i energiprestandadirektivet påverkas inte av ändringen.

Mot bakgrund av ovanstående är de medlemsstater som beslutar att fortsätta att tillämpa alternativa åtgärder i enlighet med energiprestandadirektivet skyldiga att säkerställa att de totala effekterna av dessa åtgärder motsvarar de effekter som hade uppnåtts genom ett inspektionssystem i enlighet med artikel 14.1. Detta innebär att referensvärdet för vad som hade uppnåtts genom ett inspektionssystem som inrättats enligt artikel 14.1 måste beräknas på nytt mot bakgrund av artikel 14.1 och ovan nämnda ändringar och krav i energiprestandadirektivet. En sådan omräkning gör det möjligt för medlemsstaten att ta reda på om de alternativa åtgärder som den har infört har samma effekter som inspektioner skulle ha haft och att, om så inte är fallet, ändra åtgärderna för att säkerställa motsvarande effekter.

Medlemsstaterna bör redovisa resultaten av detta förfarande i den rapport om likvärdighet som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 14.3 *innan* medlemsstaten tillämpar de alternativa åtgärderna.

- b) Scenario 2: Efter införlivandet beslutar en medlemsstat som redan tillämpade alternativa åtgärder att ändra typen av alternativa åtgärder

Detta scenario beskriver en situation där en medlemsstat efter att först ha införlivat artikel 14.3 i den nationella lagstiftningen beslutar att ändra omfattningen och/eller typen av de likvärdiga alternativa åtgärder som den har infört. Till exempel: en medlemsstat som tillämpar åtgärderna A, B och C beslutar att ändra dem och börja tillämpa åtgärderna C, E och D.

Som förklaras i scenario 1 ovan anges i artikel 14.3 i energiprestandadirektivet att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sin avsikt att vidta alternativa åtgärder *innan* de alternativa åtgärderna tillämpas. För att göra detta måste en medlemsstat i enlighet med artikel 14.3 lämna in en kompletterande rapport till kommissionen som visar att effekterna av de ändrade alternativa åtgärderna motsvarar effekterna av det inspektionssystem som avses i artikel 14.1. Kommissionen utvärderar därefter denna kompletterande rapport för att säkerställa att den berörda medlemsstaten kommer att fortsätta att uppnå en motsvarande nivå av energibesparingar.

- c) Scenario 3: Ändringar av byggnadsbeståndet påverkar omfattningen av artikel 14.1 och därmed omfattningen av de alternativa åtgärderna

I takt med att byggnadsbeståndet förändras och utvecklas kommer även omfattningen för det inspektionssystem som föreskrivs i artikel 14.1 att ändras. I takt med att fler nära-nollenergibyggnader kommer ut på marknaden är det t.ex. sannolikt att andelen byggnader med system på mer än 70 kW minskar. Dessutom undantas byggnader med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning från inspektioner (se avsnitt 2.8). Över tid kan dessa två faktorer ha en väsentlig inverkan på inspektionssystemets omfattning och därmed på eventuella alternativa åtgärder som medlemsstaterna redan har infört.

Medlemsstaterna kan identifiera sådana förändringar t.ex. genom separata undersökningar eller genom fortlöpande utvärdering av systemet med alternativa åtgärder. De skulle också kunna lägga märke till sådana förändringar i samband med de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter som enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁽¹³⁾ (nedan kallad *förordning (EU) 2018/1999*) ska lämnas in vartannat år.

Om förändringarna av det nationella byggnadsbeståndet är sådana att de alternativa åtgärdernas omfattning eller intensitet inte längre motsvarar ett inspektionssystem bör den berörda medlemsstaten anpassa de alternativa åtgärderna. Medlemsstaterna kan göra detta genom att antingen ändra befintliga åtgärder eller införa nya.

Artikel 14.3 i energiprestandadirektivet föreskriver att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sin avsikt att vidta alternativa åtgärder *innan* de alternativa åtgärderna tillämpas. Förändringar i byggnadsbeståndet kan kräva att en medlemsstat förändrar sina likvärdiga åtgärder; i så fall ska den berörda medlemsstaten enligt artikel 14.3 i energiprestandadirektivet underrätta kommissionen om eventuella ändringar *innan* de ändrade alternativa åtgärderna tillämpas.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

I enlighet med artikel 14.3 i energiprestandadirektivet måste medlemsstaterna underrätta kommissionen genom att lämna in en rapport som visar att effekterna av de ändrade alternativa åtgärderna motsvarar effekterna av det inspektionssystem som avses i artikel 14.1. Kommissionen utvärderar därefter denna kompletterande rapport för att säkerställa att den berörda medlemsstaten kommer att fortsätta att uppnå en motsvarande nivå av energibesparingar.

d) Scenario 4: Medlemsstaten väljer att vidta alternativa åtgärder för första gången

Detta scenario avser en situation där en medlemsstat som hittills har använt inspektionssystem beslutar att övergå till alternativa åtgärder för första gången.

Artikel 14.3 i energiprestandadirektivet föreskriver att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sin avsikt att utnyttja denna möjlighet *innan* de tillämpar de alternativa åtgärderna. För att göra detta måste medlemsstaterna, i enlighet med artikel 14.3 i energiprestandadirektivet, lämna in en rapport till kommissionen som visar att effekterna av de alternativa åtgärderna motsvarar effekterna av det inspektionssystem som avses i artikel 14.1. Kommissionen utvärderar därefter rapporten för att säkerställa att den berörda medlemsstaten kommer att fortsätta att uppnå en motsvarande nivå av energibesparingar.

e) Inlämnande av rapporter

Enligt artikel 14.3 i energiprestandadirektivet ska medlemsstaterna lämna in en rapport om likvärdighet till kommissionen innan de tillämpar alternativa åtgärder. Kommissionen utvärderar därefter rapporten och vidtar lämpliga åtgärder i förhållande till medlemsstaten.

Artikel 14.3 i energiprestandadirektivet föreskriver också att medlemsstaterna ska lämna in eventuella rapporter om likvärdighet som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner. Enligt artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 ska varje medlemsstat överlämna denna vid nästa lämpliga steg i rapporteringscykeln ⁽¹⁴⁾. Om tidpunkten för införandet av nya eller ändrade alternativa åtgärder överensstämmer med rapporteringscykeln kan medlemsstaten helt enkelt lämna in rapporten om likvärdighet som en bilaga till den integrerade nationella energi- och klimatplanen.

Om tidpunkterna inte överensstämmer på det sätt som beskrivs ovan måste medlemsstaten under alla omständigheter, i enlighet med artikel 14.3 i energiprestandadirektivet, lämna in sina rapporter till kommissionen innan åtgärderna införs. Medlemsstaterna kan lämna in sina rapporter direkt till generaldirektoratet för energi, men de måste också, i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, lämna in dem vid nästa rapportering av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna.

2.3.3 *Krav rörande installation av självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artiklarna 8.1, 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)*

2.3.3.1 *System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artiklarna 2.3a, 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)*

System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning är ett allmänt känt och använt begrepp vars betydelse kan variera avsevärt. Innan frågan om kraven på system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning diskuteras är det viktigt att betona vad som avses med denna term inom den specifika ramen för artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet.

Först och främst är ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning ett system som överensstämmer med definitionen i artikel 2.3a i energiprestandadirektivet, som har följande lydelse ⁽¹⁵⁾:

”3a. *system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning*: ett system som omfattar alla produkter, all programvara och allt tekniskt underhåll som kan stödja en energieffektiv, ekonomisk och säker drift av byggnadens installationssystem genom automatisk styrning och genom att underlätta den manuella hanteringen av byggnaders installationssystem.”

⁽¹⁴⁾ Medlemsstaterna är skyldiga att lämna in sina första slutliga integrerade nationella energi- och klimatplaner i slutet av 2019. Planerna ska därefter uppdateras 2023 (utkast till uppdatering) och 2024 (slutlig uppdatering). Från och med mars 2023 och vartannat år därefter ska medlemsstaterna också överlämna en lägesrapport om sina planer.

⁽¹⁵⁾ Denna definition är nära den som anges i standarden EN 15232.

Inom ramen för artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet måste ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning dessutom kunna fylla de funktioner som anges i artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet:

- a) "Fortlöpande övervaka, registrera, analysera och göra det möjligt att anpassa energianvändningen.
- b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
- c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, som omfattar olika produkter och som kommer från olika tillverkare."

System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning som i enlighet med kraven i artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet installeras i byggnader som inte är avsedda för bostäder måste *både* överensstämma med definitionen i artikel 2.3a i energiprestandadirektivet och fylla de funktioner som anges ovan. Att dessa funktioner kan fyllas måste säkerställas för åtminstone de installationssystem som omfattas av artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet: uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem, kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem samt kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem.

Även om system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning har blivit vanligare för vissa kategorier av byggnader (t.ex. byggnader som inte är avsedda för bostäder) saknar de flesta byggnader system med dessa avancerade funktioner, och de byggnader som måste uppfylla kraven ovan behöver därför uppgraderas, vilket kan vara ett betydande åtagande.

Det är därför särskilt viktigt att de berörda parterna (t.ex. fastighetsansvariga som ansvarar för byggnader som måste uppfylla kraven) görs medvetna om att omfattningen av kraven går utöver vad dessa system normalt innefattar.

2.3.3.2 Självregerande anordningar (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)

I energiprestandadirektivet hänvisas till *självregerande anordningar* utan att det ges någon specifik definition av vad det är. I artikel 8.1 i energiprestandadirektivet klargörs dock att en sådan anordning måste möjliggöra *separat reglering* av rumstemperaturen i *varje rum* (eller, om det är motiverat, i en angiven zon) i byggnadsenheten. De anordningar som installerats till följd av genomförandet av dessa bestämmelser bör därför

- a) göra det möjligt att automatiskt anpassa värmeeffekten efter inomhustemperaturen (och eventuellt ytterligare parametrar ⁽¹⁶⁾),
- b) möjliggöra reglering av värmeeffekten i varje rum (eller zon) enligt värmeinställningarna för rummet (eller zonen) i fråga.

Det leder bland till det här:

- a) en lösning som utgår från manuell reglering av värmeeffekten inte skulle uppfylla kraven, även om justeringen kan utföras på rumsnivå (eller zonnivå),
- b) en lösning som tillåter automatisk reglering av temperatur men inte på rumsnivå (eller zonnivå), t.ex. automatisk reglering på bostadsnivå, inte skulle uppfylla kraven.

Här bör uppmärksammas att oavsett hur många eller vilken typ av system som installerats, är det viktiga att systemen gör det möjligt för användarna att justera temperaturinställningarna och säkerställa att inställningarna respekteras ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ *Automatisk* innebär i detta sammanhang att anordningen baserat på förinställningar möjliggör automatisk reglering av värmeeffekten när omgivningstemperaturen ändras. Justering av inställningarna själva görs dock i allmänhet manuellt och av användarna (t.ex. manuell justering av temperaturinställningarna med en termostatventil).

⁽¹⁷⁾ Om en byggnad eller byggnadsenhet är utrustad med fler än ett uppvärmningssystem skulle kravet till exempel endast kunna gälla för ett av systemen, förutsatt att den förväntade funktionen säkerställs.

I följande tabell ges några vägledande exempel på anordningar som uppfyller kravet för olika typer av system ⁽¹⁸⁾:

Tabell 2

Exempel på självreglerande anordningar

Anordning	Typ av system	Reglerfunktion
Termostatventil till radiator	Vattenburna värmesystem och radiatorer	Reglering av varmvattenflödet i spridare enligt temperaturinställningar
Rumstermostat	Vattenburet värmesystem och ytvärme (t.ex. golvvärme)	Reglering av varmvattenflödet för ytvärme genom rummets blandningsventil
Fläktkonvektor med termostat	Vattenburet värme-/kylsystem	Reglering av varm-/kallvattenflöde och luftflöde enligt temperaturinställningar
Enskild termostat	Fristående värmeanordningar eller luftkonditioneringsapparater	Reglering av värmeeffekt efter temperaturinställningar

a) Uppvärmning, luftkonditionering eller både och?

I artikel 8.1 i energiprestandadirektivet, andra och tredje styckena, avses byggnaders installationssystem i vid mening, dvs. enligt definitionen i artikel 2 i energiprestandadirektivet. När det gäller de specifika bestämmelserna om självreglerande anordningar (stycke 3) innehåller texten inga angivelser om vilken typ av system som berörs men det hänvisas till temperaturreglering, vilket gäller både uppvärmning och system för kylning av utrymmen.

Därför bör inte bara uppvärmningssystem utan även luftkonditioneringssystem och system för kylning av utrymmen uppfylla kraven för självreglerande anordningar.

Hänvisningen till *uppvärmd zon* i texten bör framför allt inte tolkas som att kraven implicit begränsas endast till uppvärmningssystem.

Bestämmelserna inriktar sig dock på uppvärmning, eftersom de allra flesta luftkonditionerings-/kylsystem redan är utrustade med övervakning och kontroll på rums- eller zonnivå.

När värmegeneratorer byts ut i befintliga byggnader bör kravet på att installera självreglerande anordningar därutöver endast gälla uppvärmningssystem ⁽¹⁹⁾.

Enligt artikel 8.1 tredje stycket i energiprestandadirektivet behöver inte självreglerande anordningar heller installeras i de fall där kylgeneratorer byts ut i befintliga byggnader. Medlemsstaterna får dock överväga att införa ett sådant ytterligare krav ⁽²⁰⁾, eftersom det skulle överensstämma med det allmänna målet för dessa bestämmelser, nämligen att säkerställa en tillräcklig reglerfunktion och undvika att slösa energi.

I följande tabell sammanfattas de olika fall som kan uppstå.

⁽¹⁸⁾ Självreglerande anordningar kan vara elektroniska eller inte (t.ex. en termostatventil till radiator); det viktiga är den självreglerande funktionen, inte själva tekniken.

⁽¹⁹⁾ Detta innebär framför allt att när värmegeneratorer byts ut i en befintlig byggnad som är utrustad med ett system för kylning av utrymmen som inte har någon självreglering på rums- eller zonnivå, skulle kravet på att installera självreglerande anordningar på rums- eller zonnivå inte omfatta systemet för kylning av utrymmen.

⁽²⁰⁾ De flesta system för kylning av utrymmen har dock en självreglerande funktion, men detta är inget krav enligt ekodesignförordningarna.

Tabell 3

Fall som bör utlösa kravet på installation av självreglerande anordningar

Ny eller befintlig byggnad	Interventionstyp	Bör kravet på att installera självreglerande anordningar gälla?
Nytt	Installation av uppvärmningssystem	Nej
Nytt	Installation av system för kylning av utrymmen	Nej
Befintligt	Byte av värmegeneratorer	Ja, endast för uppvärmningssystem
Befintligt	Byte av kylaggregat	Medlemsstatens beslut

b) Rums- eller zonnivå?

Huvudkravet är att temperaturen ska kunna regleras på rumsnivå. Det måste dock finnas goda skäl för att installera självreglerande anordningar på zonnivå.

Med *rum* avses en del eller en uppdelning av en byggnad som är innesluten av väggar, golv och tak.

Med *uppvärmd zon* avses en zon i en byggnad eller byggnadsenhet på en enda våning, med homogena värmeparametrar och motsvarande temperaturregleringsbehov (dvs. motsvarande en *uppvärmd zon*, vilket är ett vanligt koncept inom ramen för beräkning av energiprestanda).

Här är två exempel på fall ⁽²¹⁾ där det kan vara motiverat att beakta zonnivå i stället för rumsnivå när det gäller tillämpningen av krav:

- a) Angränsande kontor med identiska krav avseende inomhusmiljö i en kontorsbyggnad.
- b) Angränsande rum/utrymmen som inte är fysiskt åtskilda från varandra (t.ex. öppen planlösning mellan kök och vardagsrum i en lägenhet).

Bedömningen av vilken omfattning av regleringen som är lämpligast (rums- eller zonnivå) beror i allmänhet på utformningen och den avsedda användningen av byggnaden eller byggnadsenheten i fråga samt utrymmena inuti. Vid bedömningen kommer den parameter som i första hand övervägs att vara huruvida flera rum kan dela samma krav avseende inomhusmiljön och därmed slås samman till en enda zon (utifrån ett temperaturregleringsperspektiv). Sådana fall bör vara väl motiverade.

Medlemsstaterna får dock med hänsyn till vissa nationella, regionala eller lokala särdrag som finns tillåta temperaturreglering på zonnivå för vissa kategorier av byggnader eller byggnadsenheter, om det finns goda skäl till detta. I sådana fall bör medlemsstaterna klargöra vilken kategori av byggnader eller byggnadsenheter som inriktas på och de nationella, regionala eller lokala särdrag som beaktas. Medlemsstaterna bör även ge en motivering ⁽²²⁾ till varför en initial avvikelser från huvudkravet tillåts för dessa kategorier av byggnader eller byggnadsenheter.

2.3.3.3 När gäller skyldigheterna? (Artiklarna 8.1, 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)

- a) Självreglerande anordningar (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)

Enligt texten krävs att nya byggnader är utrustade med självreglerande anordningar. Samma sak gäller för befintliga byggnader vid byte av värmegenerator.

⁽²¹⁾ De exempel som ges är vägledande exempel. Det kan finnas andra fall där det finns goda skäl för reglering på zonnivå.

⁽²²⁾ En sådana motivering kan till exempel baseras på vetenskapliga studier där resultaten skulle stödja bedömningen att reglering på zonnivå är att föredra i fallen i fråga.

Skyldigheterna gäller för alla typer av byggnader och alla typer av system, utom i fall där det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att uppfylla dem (se avsnitt (b)).

I artikel 2.15 b i energiprestandadirektivet definieras *värmegenerator* på följande sätt:

”*värmegenerator*: den del av ett uppvärmningssystem som genererar nyttig värme genom en eller flera av följande processer:

- a) Förbränning av bränslen i t.ex. en värmepanna.
- b) Jouleeffekt i värmeelement med elektriska motstånd.
- c) Värmeupptagning från en värmekälla i form av omgivningsluft, ventilationsfrånluft, vatten eller mark med hjälp av en värmepump.”

Det är viktigt att notera att denna definition inte gör någon åtskillnad mellan värmegeneratorer som skiljer sig från värmeavgivare (t.ex. värmepannor och radiatorer) och de som är integrerade med värmeavgivare i ett fristående uppvärmningssystem (t.ex. värmeelement med elektriska motstånd). Detta innebär att skyldigheterna (vad gäller självreglering) även bör gälla i det senare fallet (dvs. när ett fristående uppvärmningssystem byts ut i en befintlig byggnad).

När byggnader är utrustade med flera värmegeneratorer kan situationer uppstå där endast en del av värmegeneratorerna byts ut. I sådana situationer bör kravet på att installera självreglerande anordningar också gälla, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Kravet gäller i synnerhet om flera värmegeneratorer är sammankopplade och betjänar samma utrymme samt minst en av värmegeneratorerna byts ut. Om en byggnad är utrustad med flera värmegeneratorer som är oberoende och betjänar olika utrymmen, får medlemsstaterna tillåta att kravet endast gäller för det utrymme eller de utrymmen som de utbytta värmegeneratorerna betjänar.

Om befintliga byggnader är kopplade till fjärrvärme och inte är utrustade med värmegeneratorer på byggnadsnivå, gäller kravet på att installera självreglerande anordningar vanligtvis när fjärrvärmegeneratorerna byts ut. I vissa fall kan detta leda till svårigheter, t.ex. i fråga om äganderätt⁽²³⁾ eller ekonomisk genomförbarhet⁽²⁴⁾. I sådana fall kan medlemsstaterna undersöka alternativa vägar för att säkerställa att självreglerande anordningar installeras, till exempel genom att

- a) kräva att självreglerande anordningar ska installeras när värmeväxlare i byggnader byts ut,
- b) utarbeta och genomföra en färdplan för en gradvis utbyggnad av självreglerande anordningar med sikte på att hela byggnaderna omfattas men att kostnaderna sprids ut under en lämplig tidsperiod.

En installation av ett nytt uppvärmningssystem i en befintlig byggnad eller byggnadsenhet som redan är utrustad med ett uppvärmningssystem (t.ex. installation av ett centralvärmesystem som ersätter enskilda uppvärmningssystem i en byggnad) bör utlösa kravet på installation av självreglerande anordningar, eftersom det innebär ett byte av värmegeneratorer.

En installation av ett uppvärmningssystem i en byggnadskonstruktion som inte tidigare var en byggnad i den mening som avses i energiprestandadirektivet men som, till exempel i ett senare stadium, räknas som en byggnad enligt energiprestandadirektivet till följd av restaureringsarbeten, bör också utlösa kravet på installation av självreglerande anordningar.

- b) System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)

Bestämmelserna om installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning gäller alla byggnader som inte avsedda för bostäder (dvs. nya och befintliga) med uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem samt kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem med en nominell effekt på över 290 kW.

Tröskeln på 290 kW gäller för varje enskilt system, dvs. skyldigheterna gäller i samtliga följande fall, enligt artikel 14.4 och 15.4:

- a) När den nominella effekten för uppvärmningssystemet är över 290 kW.

⁽²³⁾ När fjärrvärmesystemet och de byggnader som är kopplade till det tillhör olika ägare.

⁽²⁴⁾ När ett stort antal byggnader påverkas av kravet samtidigt, vilket kan leda till orimliga kostnader. Sådana fall bör dock omfattas av de villkor om ekonomisk genomförbarhet som medlemsstaterna fastställt.

- b) När den nominella effekten för de kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystemen är över 290 kW.
- c) När den nominella effekten för luftkonditioneringsystemet är över 290 kW.
- d) När den nominella effekten för de kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystemen är över 290 kW.

Ytterligare förtydliganden om hur nominell effekt fastställs ges i avsnitt 2.3.2.2.

2.3.4 Teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet (artiklarna 8.1, 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)

Begreppet *genomförbarhet* är relevant för

- a) tillämpningen av systemkraven i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet, där det anges att systemkraven måste tillämpas *i den mån det är tekniskt, ekonomiskt och funktionellt genomförbart* ⁽²⁵⁾, och
- b) installation av självreglerande anordningar (artikel 8.1) i energiprestandadirektivet och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artikel 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet), eftersom tillhörande krav endast gäller *om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart*.

Observera att det är medlemsstaterna som ska ange i vilka specifika fall det är inte möjligt ur ett tekniskt, ekonomiskt och/eller funktionellt perspektiv att uppfylla kraven. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa fall på ett tydligt sätt fastställs, struktureras och motiveras ⁽²⁶⁾.

Tolkningen av teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet bör inte överlätas till enbart berörda parter (t.ex. ägare eller systeminstallatörer ⁽²⁷⁾). Villkoren för bedömning av genomförbarhet bör fastställas på medlemsstatsnivå eller regional nivå om de regionala villkoren endast berör en del av en medlemsstats territorium. I det senare fallet **bör** dock de regionala villkoren fastställas i nationella införlivandeåtgärder. I samtliga fall **bör** dessa villkor dokumenteras (t.ex. som en del av tekniska riktlinjer) och enhetligt gälla på det nationella, eller i förekommande fall regionala, territoriet. Slutligen bör underlåtenhet att tillämpa systemkrav bedömas med hjälp av tydliga förfaranden som fastställs och övervakas av offentliga myndigheter.

Dessa förfaranden kan skilja sig mellan olika typer av byggnader, särskilt när det gäller att hantera specifika typer där teknisk, ekonomisk eller funktionell genomförbarhet är ett problem.

Ett exempel är historiska byggnader eller byggnadsminnen som kan ha särskilda begränsningar som gör det svårare att tillämpa vissa krav. Observera att överensstämmelse med kraven i detta sammanhang i princip inte skulle medföra förändringar av historiska byggnaders eller byggnadsminnens särdrag eller utseende.

För att undvika eventuella tvivel, observera också att kraven även gäller alla kategorier av byggnader för vilka energiprestandadirektivet tillåter medlemsstaterna att införa undantag vid tillämpningen av minimikrav avseende energiprestanda (artikel 4.2 i energiprestandadirektivet).

I vilket fall som helst kan vissa byggnaders särdrag beaktas vid utvärdering av den tekniska, ekonomiska och/eller funktionella genomförbarheten för att uppfylla kraven. I undantagsfall, där det finns belägg för slutsatsen att det inte är tekniskt, ekonomiskt eller funktionellt möjligt att uppfylla kraven för en viss byggnad, får kraven åsidosättas. En sådan slutsats kan man endast nå genom att undersöka enskilda fall, och medlemsstaterna bör inte införa systematiska undantag för någon kategori av byggnader.

⁽²⁵⁾ Detta omnämnande fanns redan med före ändringen.

⁽²⁶⁾ Medlemsstaterna rekommenderas att säkerställa adekvat medverkan från berörda parter i att fastställa villkoren för teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet.

⁽²⁷⁾ Vilket innebär att om dessa parter är ansvariga för att bedöma genomförbarheten, måste deras tolkning stödjas av riktlinjer och förfaranden från offentliga myndigheter. Detta bör även säkerställa en viss grad av samstämmighet, tillsyn och kontroll vid tillämpningen av riktlinjer och förfaranden.

I följande tabell beskrivs hur varje typ av genomförbarhet kan tolkas, vilket följs av exempel.

Tabell 4

Tolkning av teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet

Typ av genomförbarhet ⁽¹⁾	Betydelse	Exempel
Teknisk genomförbarhet	Teknisk genomförbarhet uppstår när systemets och byggnadens (eller byggnadsenhetens) tekniska egenskaper gör det möjligt att tillämpa kraven. Detta gäller inte om det inte är möjligt att tillämpa kraven ur ett tekniskt perspektiv, dvs. när systemets tekniska egenskaper förhindrar att kraven tillämpas.	Teknisk genomförbarhet blir ett problem om ett system inte möjliggör installation av de anordningar som krävs för att uppfylla kraven, till exempel om <ul style="list-style-type: none"> — när det gäller krav på värmeåtervinning för ventilationssystem, tillufts- och frånluftsventilerna inte är belägna på samma plats, — när det gäller krav på isolering av rör, delar av rören inte är tillgängliga.
Ekonomisk genomförbarhet	Ekonomisk genomförbarhet avser kostnaderna för att tillämpa kraven och huruvida i) dessa kostnader är rimliga i förhållande till kostnaderna för det planerade ingreppet (t.ex. systemuppgradering), ii) de förväntade fördelarna väger tyngre än kostnaderna ⁽²⁾ , med hänsyn tagen till systemets förväntade livslängd.	Ekonomisk genomförbarhet kan t.ex. beräknas utifrån <ul style="list-style-type: none"> — ett maximalt förhållande mellan kostnaderna för att tillämpa kraven och kostnaderna för det planerade ingreppet (t.ex. byte av värmegenerator), — en maximal tidsperiod för kostnads-täckning, med hänsyn tagen till monetära fördelar med att tillämpa kraven.
Funktionell genomförbarhet ⁽³⁾	Det är inte funktionellt genomförbart att tillämpa krav om dessa krav skulle leda till förändringar som skulle försämra systemets funktion eller byggnadens (eller byggnadsenhetens) användning, med hänsyn till de specifika begränsningar (t.ex. bestämmelser) som kan gälla för systemet och/eller byggnaden.	Tillämpningen av systemkrav är eventuellt inte funktionellt genomförbart till exempel när <ul style="list-style-type: none"> — tillämpliga bestämmelser (t.ex. om säkerhet) strider mot kraven, — en tillämpning av kraven skulle leda till en betydande försämring av byggnadens eller byggnadsenhetens användbarhet (t.ex. en avsevärd minskning av byggnadens utrymme).

⁽¹⁾ De första två raderna (teknisk och ekonomisk genomförbarhet) gäller systemkraven i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet samt kraven om installation av självreglerande anordningar (artikel 8.1) och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet), medan den tredje raden (teknisk genomförbarhet) endast gäller systemkraven i artikel 8.1.

⁽²⁾ Detta skulle innebära att en kostnads-nyttanalys genomförs. Kostnads-nyttanalysen är troligtvis den mest relevanta, eftersom en tillämpning av kraven i allmänhet leder till att kostnaderna återvinns (framför allt till följd av besparingar i fråga om energikostnader).

⁽³⁾ Gäller endast systemkrav i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet.

a) Ytterligare överväganden avseende den tekniska och ekonomiska genomförbarheten vad gäller installation av självreglerande anordningar

I de allra flesta fall kommer frågan om teknisk och ekonomisk genomförbarhet vad gäller installation av självreglerande anordningar inte att gälla nya byggnader, eftersom behovet av självreglering av temperatur på rumsnivå (eller zonnivå) kan åtgärdas i konstruktionsfasen, vilket förhindrar att tekniska hinder uppstår i senare steg och säkerställer att tillkommande kostnader är optimala. Ett enkelt exempel på ett fall då det inte skulle vara tekniskt genomförbart att installera självreglerande anordningar i ett rum eller en zon är om rummet eller zonen inte kommer att värmas upp (kylas ned).

För befintliga byggnader kan teknisk genomförbarhet vara ett problem där det inte går att installera självreglerande anordningar utan att göra väsentliga förändringar av systemen och/eller byggnaden, vilket oundvikligen skulle leda till orimliga kostnader (detta kan t.ex. vara fallet för vissa typer av golvvärmsystem i befintliga byggnader).

Ekonomisk genomförbarhet kan också vara ett problem för befintliga byggnader om kostnaden för installationen av självreglerande anordningar är alltför hög jämfört med kostnaden för att byta värmegeneratoren. När medlemsstaterna väljer att bedöma genomförbarheten utifrån kostnaderna, bör de klargöra hur kostnaderna beräknas och hur de jämförs. Följande två metoder kan övervägas:

- a) Jämförelse av de initiala kostnaderna för att installera självreglerande anordningar med kostnaderna för att byta värmegeneratorerna och fastställande av ett tröskelvärde för det maximala förhållandet mellan dessa två. Denna metod är i linje med skäl 21 i direktiv (EU) 2018/844, som har följande lydelse:

”Installation av självreglerande anordningar i befintliga byggnader för att separat reglera temperaturen i varje rum eller, om det är motiverat, i en angiven uppvärmd zon av byggnadsenheten, bör övervägas när det är ekonomiskt genomförbart, till exempel när kostnaden utgör mindre än 10 % av den totala kostnaden för utbytet av värmegeneratorer.”

- b) Jämförelse av de initiala kostnaderna för att installera självreglerande anordningar med de förväntade energibesparingarna till följd av installationen och fastställande av ett tröskelvärde för den maximala tidsperioden för kostnadstäckning (t.ex. fem år).

Båda metoder är möjliga, men det senare alternativet bör vara att föredra, eftersom de initiala kostnaderna i de allra flesta fall kommer att återvinnas inom en kort tidsperiod (vanligtvis två till tre år).

Tabell 5

Möjlig tolkning av teknisk och ekonomisk genomförbarhet vad gäller installation av självreglerande anordningar

Typ av genomförbarhet	Vad det kan leda till	Kan gälla	
		Nya byggnader	Befintliga byggnader
Teknisk genomförbarhet	Rummet (zonen) har ingen uppvärmning/kylning.	Ja (men sällan)	Ja (men sällan)
	Uppvärmningssystemet gör det inte möjligt att installera självreglerande anordningar.	Nej	Ja (men sällan)
Ekonomisk genomförbarhet	De initiala kostnaderna är alltför höga jämfört med andra kostnader.	Nej	Ja (men sällan)
	Kostnaderna för investeringen kan inte täckas i tillräckligt hög grad.	Nej	Ja (men sällan)

- b) Ytterligare överväganden avseende den tekniska och ekonomiska genomförbarheten vad gäller installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

I de allra flesta fall kommer frågan om huruvida installationen av självreglerande system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning är tekniskt och ekonomiskt genomförbar inte att gälla för nya byggnader, eftersom

- a) utformningen av byggnaden och systemen kan säkerställa att det inte finns några tekniska hinder för att installera system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning,
- b) utformningen av byggnaden och systemen kan säkerställa att kostnaderna för att installera system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning minimeras,
- c) installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning redan är en del av allmän praxis för stora nya byggnader som inte är avsedda för bostäder.

De enda fall där teknisk genomförbarhet kan vara ett problem för befintliga byggnader är då byggnaders installationssystem inte kan kontrolleras eller om det skulle kräva väsentliga förändringar av systemet och/eller byggnaderna för att göra det möjligt att kontrollera dem, vilket oundvikligen skulle leda till orimliga kostnader. Sådana situationer är begränsade till byggnader som är utrustade med gamla system och bör sällan uppstå.

Den ekonomiska genomförbarheten vad gäller installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning kan också kopplas till de initiala och löpande kostnaderna och/eller den period för kostnadstäckning som krävs. En möjlig metod är att bedöma den ekonomiska genomförbarheten utifrån de förväntade besparingarna i fråga om energikostnader som systemet för fastighetsautomation och fastighetsstyrning leder till och jämföra dem med de initiala och löpande kostnaderna för att installera systemet, under systemets livslängd. Detta kan kompletteras med en utvärdering av proportionaliteten av de initiala kostnaderna för att installera system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning i byggnaden i fråga, baserat på parametrar som t.ex. byggnadens storlek eller energianvändning ⁽²⁸⁾.

Tabell 6

Möjlig tolkning av teknisk och ekonomisk genomförbarhet vad gäller installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

Typ av genomförbarhet	Vad det kan leda till	Kan gälla	
		Nya byggnader	Befintliga byggnader
Teknisk genomförbarhet	Byggnadens installationssystem kan inte kontrolleras utan väsentliga förändringar.	Nej	Ja (men sällan)
Ekonomisk genomförbarhet	De initiala kostnaderna är alltför höga jämfört med byggnadens egenskaper.	Nej	Ja (men sällan)
	Kostnaderna för investeringen kan inte täckas i tillräckligt hög grad.	Nej	Ja (men sällan)

2.4 Riktlinjer för införlivande av bestämmelser om byggnaders installationssystem och inspektioner av dessa, självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

2.4.1 *Krav vad gäller byggnaders installationssystem och bedömning och dokumentation av total energiprestanda för byggnaders installationssystem (artikel 2, 8.1, 14 och 15 i energiprestandadirektivet)*

2.4.1.1 Införlivande av definitioner (artikel 2 i energiprestandadirektivet)

I förekommande fall bör medlemsstaterna överväga att ge ytterligare förtydliganden för att komplettera definitionerna av byggnaders installationssystem, t.ex. genom att beskriva mer i detalj de funktioner som system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning förväntas uppnå.

2.4.1.2 Upprättande av systemkrav (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)

a) Nya installationssystem för byggnader

När det gäller system som inte beaktades före ändringen (system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning och platsbaserad elproduktion) kommer medlemsstaterna att behöva fastställa och införa systemkrav på nationell nivå och se till att dessa krav omfattar alla aspekter som avses i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet: *total energiprestanda, korrekt installation, lämplig dimensionering, justering och kontroll*. I följande tabell beskrivs betydelsen av vart och ett av dessa kravområden med exempel (endast för illustration) på de två typerna av system som har lagts till i listan över byggnaders installationssystem i energiprestandadirektivet.

⁽²⁸⁾ I den franska rättsakten *décret tertiaire* (2017) fastställdes exempelvis ett tröskelvärde på högst 200 €/m² för investeringen och en högsta återvinningstid på tio år för offentliga byggnader och fem år för andra byggnader (hotell, kontor osv.).

Tabell 7

Olika områden för systemkrav

Typ av krav	Avser	Exempel:	
		System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning	Platsbaserad elproduktion
total energiprestanda	Systemets prestanda som helhet (inte att förväxlas med prestanda på produkt- eller komponentnivå och hela byggnadens prestanda).	Styrningsfunktioner som har en inverkan på byggnadens energiprestanda (t.ex. enligt standard EN 15232 ⁽¹⁾).	Faktor för systemprestanda avseende solcellssystem (t.ex. enligt standard EN 15316-4-6 ⁽²⁾).
lämplig dimensionering	Lämplighet vad gäller systemets storlek eller kapacitet med tanke på byggnadens behov och egenskaper under förväntade användningsförhållanden.	Bestämmer de optimala styrningsfunktionerna baserat på typen av byggnad, förväntad användning, potentiella energibesparingar.	Bestämmer den optimala storleken på solcellssystemet baserat på andelen minskade kostnader för el, tillgängligt monteringsområde och andra begränsningar som kan gälla.
korrekt installation	Hur systemet ska installeras i byggnaden för att fungera korrekt.	Installation av utbildad och/eller certifierad installatör.	Installation av utbildad och/eller certifierad installatör.
lämplig justering	Testning och finjustering av systemet under verkliga användningsförhållanden, när systemet är installerat.	En rad tester ska utföras efter installationen för att kontrollera att systemet fungerar i enlighet med specifikationerna.	En rad tester ska utföras efter installationen för att kontrollera att systemet fungerar i enlighet med specifikationerna.
lämplig styrning	Systemens önskade eller nödvändiga styrningsfunktioner	Omfattning av styrningsfunktioner	(I förekommande fall) styrning av inmatning av el (t.ex. till elnätet, egenförbrukning eller lagring).

⁽¹⁾ EN 15232 Byggnaders energiprestanda – Inverkan av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

⁽²⁾ EN 15316-4-6 Värmesystem i byggnader – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4–6: Värme-genererande system, solcellssystem.

b) System som redan omfattades före ändringen

När det gäller system som redan omfattades före ändringen kan medlemsstaterna överväga att utnyttja införlivandet av direktiv (EU) 2018/844 till att granska och eventuellt uppdatera tillämpliga systemkrav. Granskningen kan framför allt vara ett tillfälle att kontrollera att de tillämpliga kraven tillräckligt täcker de olika områdena som anges i energiprestandadirektivet och att bedöma huruvida kraven kan utvecklas vidare. Återkopplingen från det europeiska nätverket inom ramen för de samordnade åtgärderna avseende energiprestandadirektivet ⁽²⁹⁾ pekar på att i) tillämpliga krav i allmänhet inriktar sig på prestandakrav på komponentnivå, och ii) sättet andra områden (dvs. korrekt installation, lämplig dimensionering, justering och kontroll) hanteras på kan variera i EU. Medlemsstaterna uppmanas därför att delta i denna granskning och, i förekommande fall, dra nytta av tillgänglig god praxis.

⁽²⁹⁾ Book: 2016 – Implementing the Energy Performance of Buildings Directive (EPBD) – Featuring Country Reports, samordnade åtgärder avseende energiprestandadirektivet, 2016, <https://www.epbd-ca.eu/ca-outcomes/2011-2015>

c) Beaktande av produktspecifika förordningar inom ekodesigndirektivet

Byggnaders installationssystem omfattar många produkter som regleras enligt produktspecifika förordningar som införlivar direktiv 2009/125/EG (nedan kallat *ekodesigndirektivet*). När det gäller produktspecifika förordningar som införlivar ekodesigndirektivet som avser produkter som kan ingå i byggnaders installationssystem enligt definitionen i artikel 2.3 i energiprestandadirektivet, är det värt att betona att kraven enligt artikel 8.1 i energiprestandadirektivet gäller hela system installerade i byggnader och inte fristående komponenters prestanda, som omfattas av produktspecifika förordningar som införlivar ekodesigndirektivet. Exempelvis skulle kraven i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet för en byggnads vattenburna värmesystem omfatta hela systemet (värmepannor, distributions- och utsläppskomponenter), medan omfattningen av ekodesignkraven för produkter som ingår i samma system skulle begränsas till de krav som gäller för värmepannor.

Det är i allmänhet fördelaktigt att uppmuntra installation av högpresterande produkter, men i de fall där kraven enligt artikel 8.1 i energiprestandadirektivet skulle gälla för produkter som redan omfattas av produktspecifika förordningar som införlivar ekodesigndirektivet, får kraven inte sträcka sig längre än de krav som fastställts i ekodesigndirektivet, eftersom produktspecifika förordningar som införlivar ekodesigndirektivet är direkt tillämpliga harmoniseringsåtgärder.

Att förbjuda särskilda typer av produkter som uppfyller tillämpliga ekodesignkrav skulle gå utöver det som krävs och tillåts enligt energiprestandadirektivet, eftersom produkter från andra medlemsstater som uppfyller alla ekodesignkrav inte skulle kunna säljas på andra nationella marknader, i strid mot grundprincipen om fri rörlighet för varor.

Medlemsstaterna får dock i vissa fall begränsa den fria rörligheten för varor av miljöskäl, men endast efter att ha meddelat kommissionen ⁽³⁰⁾. Detta är i linje med skäl 35a ⁽³¹⁾ och artikel 6 ⁽³²⁾ inom ramen för ekodesign.

2.4.1.3 Införlivande av bestämmelserna om bedömning och dokumentation av systemprestanda (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)

a) System eller ändrad del?

I artikel 8.9 i energiprestandadirektivet föreskrivs att installation, utbyte eller uppgradering av ett installationssystem innebär att den totala prestandan "för den ändrade delen, och i förekommande fall, för hela det ändrade systemet", måste bedömas och dokumenteras.

Detta innebär att

- a) den ändrade delens prestanda i samtliga fall måste bedömas och dokumenteras. Om till exempel värmegeneratoren i ett uppvärmningssystem byts ut – vilket motsvarar en systemuppgradering – bör den nya värmegeneratorns prestanda bedömas och dokumenteras,
- b) i vissa fall (dvs. "i förekommande fall") måste hela systemet bedömas och dokumenteras. Detta bör vara ett krav i följande tre situationer:
 - i) Ett nytt system installeras.
 - ii) Ett helt system byts ut.
 - iii) En del, eller delar, av ett system genomgår en *större* uppgradering som betydligt kan påverka systemets totala prestanda.

⁽³⁰⁾ För ytterligare information, se artikel 114.4 och 114.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

⁽³¹⁾ Där anges följande: "Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda ska medlemsstaterna fastställa energiprestandakrav för byggnadselement som ingår i klimatskalet liksom systemkrav avseende total energiprestanda, korrekt installation samt lämplig dimensionering, justering och kontroll för installationssystem som installeras i befintliga byggnader. Det direktivet överensstämmer med detta direktiv såtillvida att det under vissa omständigheter kan begränsa installation av energirelaterade produkter som överensstämmer med detta direktiv och dess genomförandeåtgärder, förutsatt att sådana krav inte utgör ett obefogat marknadshinder."

⁽³²⁾ I energieffektivitetsdirektivet läggs följande mening till i artikel 6 inom ramen för ekodesign ("fri rörlighet"): "Detta ska inte påverka de energiprestandakrav och systemkrav som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 4.1 och 8 i direktiv 2010/31/EU."

Fall som avses i stycke b leden i och ii är enkla: när ett helt nytt system installeras eller byts ut (vare sig det är i en ny eller befintlig byggnad) finns det ett tydligt behov av att bedöma och dokumentera hela det (nya) systemets prestanda.

I det fall som avses i stycke b led iii ersätts eller förbättras en del eller delar av systemet och därigenom uppgraderas deras energiprestanda. Eftersom delen är så viktig leder det till en uppgradering av hela systemets prestanda. I detta scenario bör hela systemets prestanda bedömas. Till exempel:

- a) Att byta ut en större komponent (t.ex. värmegeneratoren i ett system) eller ett stort antal mindre komponenter (t.ex. alla värmeavgivare i en byggnad) bör i princip betraktas som en stor uppgradering, eftersom det potentiellt kan få en stor inverkan på den totala prestandan.
- b) Att ändra aspekter av hela systemet (t.ex. förbättra isoleringen i rör, byta rör, byta alla ljuskällor, byta alla radiatorer) bör i princip betraktas som en stor uppgradering.
- c) Detsamma gäller för alla uppgraderingar eller ändringar som påverkar systemets balans.

I följande exempel bör bedömningskyldigheten inte gälla:

- a) Underhåll och reparationer som endast syftar till att säkerställa att systemet fungerar på ett säkert och optimalt sätt.
- b) Byte av en mindre komponent (t.ex. byte av en värmeavgivare).

I vilket fall som helst är det medlemsstaterna (och inte fastighets- eller bostadsägarna) som i sin nationella lagstiftning ska fastställa de fall där det är relevant att bedöma hela systemets prestanda, vilket står i motsats till de fall där endast bedömning av den ändrade delens prestanda krävs.

Medlemsstaterna kan i detta sammanhang skilja mellan olika byggnader och byggnadsenheter som kan påverkas av dessa bestämmelser. Det kan exempelvis vara fråga om typen av byggnader (till exempel bostadshus eller byggnader som inte är avsedda för bostäder, enskilda bostäder eller flerfamiljshus). Det kan eventuellt också vara fråga om systemstorlek, eftersom det kan vara lämpligare att utföra en mer detaljerad bedömning när ett system är större och mer komplext.

b) Övergripande resultat

Bedömning av total prestanda (hos den ändrade delen eller hela systemet) innebär inom ramen för bestämmelserna om bedömning och dokumentation av systemprestanda att man vidtar de nödvändiga åtgärderna för att bedöma och uttrycka energiprestanda (hos den ändrade delen eller hela systemet).

Ordet *total* betonar behovet –där det är tillämpligt –av att bedöma systemets prestanda som helhet, i motsats till prestanda på produkt- eller komponentnivå. Detta är inte lika relevant när det är den ändrade delens prestanda som bedöms.

Medlemsstaterna bör se till att omfattningen av total energiprestanda för en byggnads installationssystem inom ramen för artikel 8.9 i energiprestandadirektivet i bedömnings- och dokumentationssyften åtminstone inbegriper omfattningen av total energiprestanda i artikel 8.1 för systemkrav, och även de aspekter som kan påverka total energiprestanda inom övriga kravområden (i synnerhet kontroll). Detta kommer att säkerställa att uppfyllandet av systemkraven bedöms och dokumenteras, att ägaren är medveten om uppfyllandet och att uppfyllandet kan bevisas (t.ex. när byggnaden eller byggnadsenheten säljs till en ny ägare).

Prestanda kan bedömas på olika sätt; medlemsstaterna bör klargöra vilken metod som bör följas. Dessa metoder kan variera beroende på olika faktorer (t.ex. typ av system som beaktas, typ av ingrepp: installation, byte, uppgradering osv.). Uppgraderingar som är begränsade i skala och påverkan kan leda till lättare bedömningsmetoder, t.ex. registrering av ingreppet och säkerställande att alla relevanta tekniska dokument om den komponent eller de komponenter som påverkas samlas in. Mer omfattande ingrepp (vanligtvis installation eller byte) kan kräva en mer noggrann bedömning av effekterna på systemet som helhet, t.ex. utifrån en simulering av systemprestanda när systemet utformas och en verifiering av centrala systemfunktioner efter installationen.

Medlemsstaterna bör vid fastställandet av metod för bedömning av prestanda säkerställa samstämmighet med kraven i artikel 14 och 15 i energiprestandadirektivet på inspektioner av system för uppvärmning, luftkonditionering och ventilation, i synnerhet i förhållande till kravet på att (i förekommande fall) bedöma systemets funktioner vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden. Om riktlinjer eller mallar för inspektion av byggnaders installationssystem inom ramen för artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet finns tillgängliga, kan till exempel dessa riktlinjer eller mallar hänvisas till i bedömningen av prestanda enligt artikel 8 i energiprestandadirektivet.

c) Dokumentation av systemets prestanda

Enligt artikel 8.9 i energiprestandadirektivet ska resultaten av bedömningen av systemets prestanda (eller en ändrad del av systemet) dokumenteras och överlämnas till fastighetsägaren. Medlemsstaterna har frihet att bestämma formen av och innehållet i dokumentationen, som kan variera beroende på typen av ingreppet i fråga. I detta sammanhang bör medlemsstaterna dock se till att dokumentationen täcker omfattningen av den bedömning som utförts och kan användas i samband med verifiering av efterlevnad av de minimikrav avseende energiprestanda som föreskrivs i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet, samt för certifiering av energiprestanda (se nästa underavsnitt). Medlemsstaterna har också frihet att bestämma hur dokumentationen ska överlämnas till fastighetsägaren.

d) Förhållande till krav avseende byggnaders energiprestanda och energicertifikat

Skyldigheterna i artikel 8.9 i energiprestandadirektivet om dokumentation av systemets prestanda (eller en ändrad del av systemet) syftar till att säkerställa att aktuell information om prestanda hos byggnaders installationssystem görs tillgänglig för fastighetsägaren. Sådan information kan användas till exempel för certifiering av energiprestanda eller verifiering av efterlevnaden av minimikraven avseende energiprestanda (t.ex. när en byggnad genomgår en större renovering). Det är medlemsstaterna som ska besluta huruvida ett nytt energicertifikat måste utfärdas till följd av bedömningen av energiprestanda för byggnadens installationssystem (eller en ändrad del av systemet).

2.4.2 *Inspektion av uppvärmningssystem, luftkonditioneringsystem, kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem samt kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem (artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet)*

2.4.2.1 *Inspektioner av uppvärmningssystem och kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem (artikel 14 i energiprestandadirektivet)*

a) System som ska inspekteras

Ändringen av energiprestandadirektivet utvidgar omfattningen av system som ska inspekteras enligt artikel 14.1 till att inkludera kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem.

Medlemsstaterna bör inkludera en definition av *kombinerade uppvärmnings- och ventilationssystem* i sin nationella lagstiftning.

Medlemsstaterna bör se till att definitionen av sådana system inbegriper värmepumpar och bör fastställa huruvida de omfattas av artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet (se avsnitt 2.3.2.4).

b) Nominell effekt

I artikel 14.1 i energiprestandadirektivet krävs inspektioner av system med en nominell effekt på rumsuppvärmning på över 70 kW. Före ändringen av energiprestandadirektivet var tröskelvärdet i artikel 14.1 för inspektioner av en värmepannas nominella effekt bara 20 kW.

Denna förändring påverkar både tröskelvärdet för effekt (ökad från 20 kW till 70 kW) och tillämpningsområdet vid bedömning av effekten. Före ändringen avsåg den nominella effekten endast värmepannor, medan den nu i energiprestandadirektivet avser systemet i sin helhet. System med flera värmegeneratorer (t.ex. typ 1- och typ 2-system som beskrivs i avsnitt 2.2) bör också omfattas av den skyldighet som anges i artikel 14.1 i energiprestandadirektivet om den totala nominella effekten hos flera värmegeneratorer som betjänar samma utrymme eller byggnadsenhet överstiger 70 kW.

Som anges i skäl 39 i direktivet (EU) 2018/844 får medlemsstaterna välja att fortsätta att tillämpa de inspektionssystem som redan finns, även inspektioner för mindre uppvärmningssystem (dvs. med ett tröskelvärde mellan 20 kW och 70 kW nominell effekt). Om medlemsstaterna väljer att fortsätta att använda dessa system, har de ingen skyldighet att anmäla dessa strängare krav till kommissionen.

c) Prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden

Enligt artikel 14.1 i energiprestandadirektivet måste medlemsstaterna, i förekommande fall, utvidga inspektionens omfattning så att den inbegriper bedömning av systemet vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden.

Medlemsstaterna bör fastställa vilka förändringar av inspektionsmetoden som krävs. Fokus bör ligga på krav och riktlinjer vid inspektion.

d) Undantag baserade på energiavtal

Medlemsstaterna får uppdatera sin nationella lagstiftning för att inkludera undantag för byggnader som omfattas av ett överenskommet kriterium för energiprestanda eller ett avtal som anger en överenskommen nivå av förbättrad energiprestanda. Medlemsstaterna får även inkludera undantag för byggnader som drivs av ett allmännyttigt företag eller nätoperatör.

Om medlemsstaterna beslutar att tillåta sådana undantag bör de se till att ny lagstiftning tar upp definitionen av "kriterium för energiprestanda" eller "avtal som anger en överenskommen nivå" för förbättrad energiprestanda.

Om medlemsstaterna beslutar att inkludera undantagen som anges i artikel 14.2 i energiprestandadirektivet måste de säkerställa att de totala effekterna av tillvägagångssättet motsvarar effekterna från inspektionerna i artikel 14.1 i energiprestandadirektivet.

För att säkerställa detta rekommenderas medlemsstaterna att utnyttja möjligheten att genomföra artikel 18 i energieffektivitetsdirektivet genom att skapa en offentligt tillgänglig lista över certifierade/auktoriserade företag. Dessutom skulle medlemsstaterna behöva skapa offentligt tillgängliga modeller för avtal om energiprestanda i enlighet med bilaga XIII till energieffektivitetsdirektivet.

För de medlemsstater som inte har en lista över certifierade/auktoriserade företag eller offentligt tillgängliga modeller för avtal om energiprestanda, bör dessa motsvarande effekter fastställas från fall till fall. I detta scenario kan avtalsparterna underlätta processen genom att införa en bilaga i sina avtal där följande punkter från bilaga XIII till energieffektivitetsdirektivet tydligt fastställs:

- a) Garanterade besparingar som ska uppnås genom att åtgärderna i avtalet genomförs.
 - b) Avtalstiden samt milstolpar, villkor och uppsägningstid.
 - c) Referensdatum för att fastställa uppnådda besparingar.
 - d) Åtagande att genomföra samtliga åtgärder i avtalet och dokumentera alla ändringar under projektet.
 - e) Klara och transparenta bestämmelser om mätning och verifiering av de garanterade besparingar som uppnåtts, kvalitetskontroller och garantier (helst med hänvisning nationella standarder eller EU-standarder).
- e) Frivilliga krav för bostadshus

I artikel 14.5 i energiprestandadirektivet hänvisas till möjligheten att införa båda funktionerna (dvs. elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner) för bostadshus.

De medlemsstater som beslutar att införa kraven för bostadshus bör inkludera en tydlig definition av betydelsen av kontinuerlig elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner.

Artikel 14.5 är av frivillig karaktär (dvs. ordet "får" används i dess ordalydelse) och innehåller inga detaljer om tröskelvärden vad gäller nominell effekt. I artikeln avses i stället alla bostadshus oavsett storlek. Medlemsstaterna rekommenderas att ta hänsyn till skillnaderna i typerna av system eller byggnader när de fastställer kraven.

- f) Undantag baserade på system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning eller kontinuerlig elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner

I energiprestandadirektivet är byggnaders installationssystem som uppfyller kraven i artikel 14.4 (system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning) och 14.5 (frivilliga krav för bostadshus) undantagna från inspektion.

Medlemsstaterna måste uppdatera sina nationella lagstiftningar för att införa definitionen av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

Medlemsstaterna får besluta att sänka tröskeln för de krav på installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning som anges i artikel 14.4 i energiprestandadirektivet. Dessa byggnader som har system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning installerade bör inom ramen för det nya kravet också vara undantagna från inspektion.

I enlighet med artikel 14.4 i energiprestandadirektivet får medlemsstaterna besluta att utvidga undantaget vad gäller inspektioner för enskilda fastighetsägare med system under 290 kW som har system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning installerade. De medlemsstater som utvidgar undantaget bör informera kommissionen om detta när de underrättar kommissionen om sina införlivandeåtgärder.

Medlemsstater som väljer att införa krav för bostadshus bör också överväga undantag som rör inspektioner.

g) Alternativa åtgärder

Införlivandet av artikel 14 i energiprestandadirektivet för medlemsstater som beslutar att tillämpa alternativa åtgärder påverkas i stort sett endast av ändringarna av omfattningen, tröskelvärden och undantag (se avsnitt 2.3.2.8). Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa samma uppsättning åtgärder.

De medlemsstater som redan tillämpar alternativa åtgärder måste, enligt artikel 14.3 i energiprestandadirektivet, se till att de befintliga åtgärderna motsvarar de som anges i artikel 14.1 i energiprestandadirektivet. Detta kan kräva anpassning av de alternativa åtgärderna. Enligt artikel 14.3 i energiprestandadirektivet måste medlemsstaterna i en rapport som överlämnas till kommissionen visa att åtgärderna har motsvarande verkan och rapporten måste skickas innan några nya eller anpassade åtgärder införs.

Om en medlemsstat någon gång efter införlivandet av energiprestandadirektivet beslutar att ändra omfattningen eller tillämpningsområdet för befintliga åtgärder eller att införa nya åtgärder, måste medlemsstaten anmäla sådana ändringar till kommissionen. För att göra detta måste medlemsstaterna överlämna en rapport som visar att åtgärderna har motsvarande verkan innan nya eller anpassade åtgärder införs.

Enligt förordning (EU) 2018/1999 måste varje medlemsstat överlämna sådana rapporter, vilket enligt energiprestandadirektivet krävs som en del av medlemsstatens nationella energi- och klimatplan. Tidsplanen för inlämnande av nationella energi- och klimatplaner anges i avsnitt 2.3.2.9.

Om tidsplanen för de nationella energi- och klimatplanerna inte passar en medlemsstat, kan rapporten överlämnas direkt till kommissionen. Medlemsstaten **måste** dock se till att rapporten också ingår i nästa steg av den nationella energi- och klimatplanen.

2.4.2.2 Inspektioner av luftkonditioneringsystem och kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem (artikel 15 i energiprestandadirektivet)

Precis som när det gäller artikel 14 måste även kraven i artikel 15 i energiprestandadirektivet införlivas i nationell lagstiftning. Skyldigheterna är desamma i artikel 14 som i artikel 15. Bestämmelserna i denna bilaga om artikel 14 bör också tillämpas analogt i samband med artikel 15.

Information om hur artikel 15 i energiprestandadirektivet ska införlivas finns i avsnitt 2.4.2.1(a) och 2.4.2.1(g) i denna bilaga:

- a) System som ska inspekteras (avsnitt 2.4.2.1 a).
- b) Nominell effekt (2.4.2.1 b).
- c) Prestanda under normala driftförhållanden (2.4.2.1 c).
- d) Undantag baserade på energiavtal (2.4.2.1 d).
- e) Frivilliga krav för bostadshus (2.4.2.1 e).
- f) Undantag baserade på system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning eller kontinuerlig elektronisk övervakning och effektiva regleringsfunktioner (2.4.2.1 f).
- g) Säkerställande av införlivandet av artikel 14.3 i energiprestandadirektivet – alternativa åtgärder (2.4.2.1 g).

2.4.3 *Krav på installation av självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artikel 8.1, 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)*

2.4.3.1 *Införlivande av krav på installation av självreglerande anordningar (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)*

Enligt skyldigheterna om installation av självreglerande anordningar (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet) gäller följande:

- a) Varje ny byggnad måste vara utrustad med självreglerande anordningar senast vid utgången av tidsfristen för införlivande. Detta **bör** säkerställas när det gäller byggnader där bygglovsansökningar lämnas in efter tidsfristen för införlivande.
- b) Alla befintliga byggnader vars värmegeneratorer byts ut från och med dagen för det nationella införlivandet av dessa skyldigheter måste vara utrustade med självreglerande anordningar.

Dessa skyldigheter gäller utom i fåtaliga/sällsynta fall där det inte är tekniskt eller ekonomiskt genomförbart att installera sådana anordningar.

Medlemsstaterna bör gå ut med dessa krav i god tid så att yrkesverksamma kan ta hänsyn till dem i ett tillräckligt tidigt skede när de utformar nya byggnader och när de planerar bytet av värmegeneratorer i befintliga byggnader.

Vid införlivandet av kraven på att installera självreglerande anordningar, **bör** medlemsstaterna se till att sådana anordningars förväntade självreglerande funktion tydligt framgår och är i linje med den funktion som anges i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet, så som den beskrivs i avsnitt 2.3.3 i denna bilaga.

I energiprestandadirektivet uttrycks denna självreglerande funktion på ett teknikneutralt sätt. Detta lämnar utrymme för vilka specifika lösningar som kan användas för att uppnå denna funktion. Denna flexibilitet kan anses vara fördelaktig (eftersom den möjliggör för utformare och installatörer att välja den bästa metoden för en viss byggnad eller byggnadsenhet), men medlemsstaterna uppmanas även att ge teknisk vägledning om hur självreglerande anordningar för de olika systemen som kan förekomma kan införas, särskilt för de vanligaste. I tabellen i avsnitt 2.3.3.2 ges några exempel.

När det gäller regleringens omfattning (dvs. rum eller zon) uppmanas medlemsstaterna även att ge teknisk vägledning om fall där reglering på zonnivå kan hjälpa yrkesverksamma i sin bedömning och stödja ett konsekvent genomförande av kraven på nationellt (eller i förekommande fall regionalt) territorium.

I de fall där medlemsstaterna tillåter reglering på zonnivå för väl definierade kategorier av byggnader eller byggnadsenheter (se avsnitt 2.3.3.2(b)), bör detta tydligt framgå vid införlivandet av kraven eller i de tekniska riktlinjerna som stöder genomförandet av kraven.

2.4.3.2 *Införlivande av krav på installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning (artikel 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)*

I artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet ges 2025 som den tidsfrist då byggnader som inte är avsedda för bostäder måste vara utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning för att uppfylla villkoren i dessa artiklar. De krav som säkerställer installation ska dock införlivas senast vid utgången av tidsfristen för införlivande den 10 mars 2020.

Vid införlivandet av de krav som rör installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, måste medlemsstaterna se till att de nödvändiga systemens funktioner är i linje med både i) definitionen av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning i artikel 2.3a i energiprestandadirektivet, och ii) de funktioner som anges i punkterna a, b och c i artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet (se avsnitt 2.3.3.1).

Överensstämmelse med definitionen av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning bör visserligen inte medföra några större utmaningar, men det kan vara svårt att identifiera de tillgängliga funktionerna för en viss byggnad och hur de motsvarar de som föreskrivs i energiprestandadirektivet. Ett sätt att underlätta detta är att knyta an dessa funktioner till funktioner och klasser för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning enligt definitionen i tillgängliga standarder, särskilt enligt EN 15232 ⁽³³⁾.

⁽³³⁾ Som en förstahandsuppskattning skulle de funktioner för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning som krävs enligt artikel 14 och 15 kunna motsvara system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning tillhörande klass B enligt EN 15232.

I vilket fall som helst uppmuntras medlemsstaterna att ge yrkesverksamma särskilda tekniska riktlinjer. Sådana riktlinjer skulle hjälpa yrkesverksamma att bedöma funktioner hos system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning och identifiera eventuella brister, och de skulle bidra med rekommendationer om hur dessa brister kan rättas till.

2.5 Ytterligare överväganden om systemkrav, bedömning och dokumentation av systemprestanda, inspektioner och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

I detta avsnitt kommer god praxis att lyftas fram. Den information och de hänvisningar som anges här är varken uttömmande eller föreskrivande, utan ges endast i informationssyfte.

2.5.1 Möjliga tolkningar av krav på byggnaders installationssystem (artikel 8.1 i energiprestandadirektivet)

2.5.1.1 Nya installationssystem för byggnader

Två nya installationssystem för byggnader införs i energiprestandadirektivet: i) System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, och ii) platsbaserade elproduktionssystem. I följande tabeller sammanfattas hur sådana krav kan tolkas vid genomförandet av energiprestandadirektivet.

När det gäller platsbaserad elproduktion är vårt antagande att huvudmålet är solcellspaneler. Vindturbiner (vars storlek möjliggör användning på plats) och mikrokraftvärmeverk omfattas också av energiprestandadirektivet.

Tabell 8

Möjlig tolkning av systemkrav för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

Typ av krav	Möjliga tolkningar för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning	Användbara hänvisningar ⁽¹⁾
total energiprestanda	Minimikrav på styrningsfunktioner som har en inverkan på byggnadens energiprestanda. Dessa krav kan röra styrningens omfattning (dvs. vilka system som styrs), styrningens djup (eller granularitet) eller både och. Vid fastställandet av dessa krav kan hänvisning göras till tillgängliga standarder som t.ex. energiklasserna för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning enligt definitionen i standard EN 15232. Kraven kan variera beroende på byggnadstyp (t.ex. bostadshus kontra byggnader som inte är avsedda för bostäder) och vissa egenskaper hos byggnader (t.ex. ytarean).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ och TR 16947-2 ⁽⁴⁾
lämplig dimensionering	Dimensionering avser här inte systemstorlek (som det gör för vissa andra system), utan snarare hur utformningen av ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning kan anpassas till en specifik byggnad. Syftet med dimensionering är att hitta den bästa kompromissen mellan kostnader och funktionalitet med hänsyn tagen till den ifrågakommande byggnadens specifika behov. De relevanta aspekter som bör beaktas när ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning utformas för en specifik byggnad (t.ex. förväntad eller uppmätt energianvändning, byggnadsanvändning, installationssystem som installerats i byggnaden, drift- och underhålls krav) för att uppnå denna optimala kompromiss, kommer att anges i kraven om dimensionering. Inom ramen för dessa krav kan det vara bra att hänvisa till relevanta standarder eller riktlinjer.	ISO 16484-1:2010 ⁽⁵⁾
korrekt installation	Krav på <i>korrekt installation</i> är en generell hänvisning till behovet av att se till att systemet (här systemet för fastighetsautomation och fastighetsstyrning) har installerats på ett sätt som säkerställer att systemet fungerar säkert och så effektivt som möjligt. Detta är vanligtvis kopplat till krav på installatörens kvalifikationer (t.ex. certifierad installatör) och specifika tekniska riktlinjer.	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ och TR 16946-2 ⁽⁷⁾

Typ av krav	Möjliga tolkningar för system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning	Användbara hänvisningar ⁽¹⁾
lämplig justering	<i>Justering</i> avser i) ett test av systemet efter installationen för att kontrollera att det fungerar ordentligt, och ii) finjustering när systemet arbetar under verkliga driftförhållanden. Sådana åtgärder kräver generellt sett mänskligt ingripande, men system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning ger möjlighet att även överväga pågående idrifttagningsåtgärder där denna process är delvis automatiserad ⁽⁸⁾ .	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ och TR 16946-2 ⁽⁷⁾ . ISO 50003 ⁽⁹⁾
lämplig styrning	Denna kategori gäller mestadels byggnaders installationssystem som styrs (t.ex. uppvärmningssystem) snarare än system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning vars huvudsyfte är att styra andra system. <i>Lämplig styrning</i> kan dock här referera till de funktioner som ett system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning kan erbjuda för att stödja eller underlätta mänsklig styrning (t.ex. genom att visa data om förbrukning eller all annan interaktion med byggnadsoperatörer och byggnadens invånare).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ och TR 16947-2 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ De hänvisningar som anges avser alla standarder. Utöver dessa hänvisningar kan medlemsstaterna överväga att använda sig av branschledda system, vare sig det är på EU-nivå – t.ex. certifieringssystemet eu.bac (<https://www.eubac.org/system-audits/index.htm>) – eller nationell nivå, t.ex. VDMA-programmet 24186-4 i Tyskland (Program med tjänster för underhåll av tekniska system och utrustning i byggnader – Del 4: Mätning och reglerutrustning samt system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning).

⁽²⁾ EN 15232 Byggnaders energiprestanda – Inverkan av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

⁽³⁾ EN 16947-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Building Management System – Del 1.

⁽⁴⁾ TR 16947-2 Building Management System – Part 2: Accompanying prEN 16947-1:2015.

⁽⁵⁾ ISO 16484-1:2010 Förhandsgranskning Styr-, regler- och övervakningssystem i byggnader (BACS) – Del 1: Projektspecificering och projektutförande.

⁽⁶⁾ EN 16946-1:2017 Byggnaders energiprestanda. Inspektion av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

⁽⁷⁾ TR 16946-2 Inspection of Building Automation, Controls and Technical Building Management – Part 2: Accompanying TR to EN 16946-1.

⁽⁸⁾ Denna kommentar gäller även i viss utsträckning alla installationssystem som övervakas och styrs av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

⁽⁹⁾ ISO 50003:2014 Energiledningssystem – Krav på organisationer som reviderar och certifierar ledningssystem för energiledningssystem.

Tabell 9

Möjlig tolkning av systemkrav för platsbaserad elproduktion

Typ av krav	Möjliga tolkningar av system för platsbaserad elproduktion	Användbara hänvisningar ⁽¹⁾
total energiprestanda	Minimikrav på (det installerade) systemets prestanda vad gäller elproduktion under normala driftförhållanden. Vid fastställandet av dessa krav uppmanas medlemsstaterna att beakta tillämpliga standarder, särskilt från listan över standarder om byggnaders energiprestanda (se tredje kolumnen), och tillämpliga förordningar om ekodesign och energimärkning ⁽²⁾ .	EN 15316-4-6 ⁽³⁾ , EN 61724 ⁽⁴⁾ och IEC 61853-2:2016 ⁽⁵⁾ för solcellssystem, standard EN 15316-4-4 ⁽⁶⁾ för byggnadsintegrerade kraftvärmesystem, EN 15316-4-10 ⁽⁷⁾ och IEC 61400-12-1 ⁽⁸⁾ för vindkraftsystem

Typ av krav	Möjliga tolkningar av system för platsbaserad elproduktion	Användbara hänvisningar ⁽¹⁾
lämplig dimensionering	Dimensionering kan i första hand avse ett visst systems produktionskapacitet. Ett mål kan då vara att säkerställa att kapaciteten är tillräcklig med hänsyn till övervägda behov (t.ex. planering av värmebelastning för kraftvärmeaggregat för rumsuppvärmning). Dimensionering kan också hänvisa till de fysiska dimensionerna av systems komponenter, med hänsyn till de begränsningar som gäller för en specifik byggnad ⁽²⁾ (t. ex. position, riktning, lutning på solcellspaneler, konfiguration av optimal energikonvertering ("maximum power point tracking"), kabelstorlek osv.).	Beräkning av dimensionerande värmebehov: EN 12831-1 ⁽¹⁰⁾ , ISO 15927-5:2004 ⁽¹¹⁾
korrekt installation	Krav på <i>korrekt installation</i> är en generell hänvisning till behovet av att se till att systemet har installerats på ett sätt som säkerställer att systemet fungerar säkert och så effektivt som möjligt. Detta är vanligtvis kopplat till krav på installatörens kvalifikationer (t.ex. certifierad installatör) och specifika tekniska riktlinjer. För solcellssystem kan standarder som gäller byggnadsintegrerade solcellssystem vara relevanta i detta sammanhang.	För byggnadsintegrerade solcellssystem, EN 50583-2 ⁽¹²⁾
lämplig justering	<i>Justering</i> avser i) ett test av systemet efter installationen för att kontrollera att det fungerar ordentligt, och ii) finjustering när systemet arbetar under verkliga driftförhållanden.	För solcellssystem, IEC/EN 62446 ⁽¹³⁾
lämplig styrning	I detta sammanhang avser <i>styrning</i> systemets förmåga att styra sin egen drift, med hänsyn till parametrar i omgivningen och byggnaden. Detta är mest relevant för system för mikrokombinerad värme och kraft, med tanke på systemens samtidiga produktion av värmeenergi och elektrisk energi.	Ej tillämpligt

⁽¹⁾ Hänvisningarna inriktar sig på EU-standarder. Utöver dessa hänvisningar uppmanas medlemsstaterna att konsultera tillgängliga resurser på nationell nivå, t.ex. *Spécifications techniques* (STS) om solcellssystem i Belgien: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Publications/files/STS/STS-72-1-systemes-photovoltaiques.pdf>

⁽²⁾ Den hittills mest relevanta förordningen som rör system för platsbaserad elproduktion är förordningen om värmeanordningar och varmvattenberedare, som omfattar kraftvärmeaggregat för rumsuppvärmning; kommissionens förordning (EU) nr 813/2013 av den 2 augusti 2013 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG med avseende på krav på ekodesign för pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning samt pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning. I arbetsplanen för ekodesign 2016–2019 (COM(2016) 773 final) nämns därutöver att solpaneler och växelriktare kommer att bli föremål för förstudier, vilket innebär att sådana system kommer att omfattas av förordningar om ekodesign och/eller energimärkning i framtiden. Se http://susproc.jrc.ec.europa.eu/solar_photovoltaics/projectplan.html för mer information.

⁽³⁾ EN 15316-4-6 Värmesystem i byggnader – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4–6: Värme-genererande system, solcellssystem.

⁽⁴⁾ IEC/EN 61724: Photovoltaic system performance monitoring – Guidelines for measurement, data exchange and analysis.

⁽⁵⁾ IEC 61853-2:2016 Photovoltaic (PV) module performance testing and energy rating – Part 2: Spectral responsivity, incidence angle and module operating temperature measurements.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-4 Värmesystem i byggnader – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4–4: Värme-genererande system, byggnadsintegrerade kraftvärmesystem.

⁽⁷⁾ EN 15316-4-10 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4–10: Vindkraftsystem.

⁽⁸⁾ IEC 61400-12-1 Ed. 2.0 b:2017 Wind energy generation systems – Part 12–1: Power performance measurements of electricity producing wind turbines.

⁽⁹⁾ Syftet är att säkerställa att systemet har optimal prestanda under hela livslängden. Dimensionering som inte är optimal kan leda till dålig prestanda, vilket är till nackdel för fastighetsägaren.

⁽¹⁰⁾ EN 12831-1 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av dimensionerande värmebehov.

⁽¹¹⁾ ISO 15927-5:2004 Fukt- och värmetekniska egenskaper hos byggnader – Klimatdata – Del 5: Data för att bestämma byggnaders effektbehov för uppvärmning.

⁽¹²⁾ EN 50583-2:2016 Byggnadsintegrerade solceller. System.

⁽¹³⁾ IEC/EN 62446 Grid connected photovoltaic systems – Minimum requirements for system documentation, commissioning tests and inspection.

a) Fast belysning

Belysningssystem var redan en del av byggnaders installationssystem före ändringen, men de omfattades inte av bestämmelserna om systemkrav. Efter ändringen måste dock systemkrav fastställas för system för *fast* belysning. Som förklaras i avsnitt 2.3.1.1 är uppdateringen av formuleringen endast ett förtydligande av omfattningen. I den nya formuleringen av tillämpningsområdet betonas att endast belysningsutrustning omfattas som installerats för att genomföra de belysningskrav som fastställdes när belysningsutrustningen utformades, och för att uppfylla tillhörande krav.

Tabell 10

Möjlig tolkning av systemkrav för fast belysning

Typ av krav	Möjliga tolkningar för belysningssystem	Användbara hänvisningar
total energiprestanda	Minimikrav på prestanda för system för fast belysning som helhet, med hänsyn till relevanta parametrar. Den numeriska indikatorn för energibehov till belysning ("lighting energy numeric indicator") enligt definitionen i standard EN 15193-1:2017 kan exempelvis vara ett sätt att uttrycka kraven för belysningssystemets prestanda.	EN 15193-1:2017 ⁽¹⁾ , CEN/TR 15193-2:2017 ⁽²⁾
lämplig dimensionering	När det gäller belysningssystem avser <i>lämplig dimensionering</i> i) fastställande av krav på belysningsnivå med beaktande av relevanta parametrar (i synnerhet den avsedda användningen av byggnaden och dess utrymmen), och ii) omvandling av dessa krav till utformningsspecifikationer för belysningssystem.	EN 12464-1 ⁽³⁾ , CEN/TS 17165 ⁽⁴⁾
korrekt installation	Installation av elektrisk utrustning, inbegripet belysning, i enlighet med tillämpliga förordningar på nationell nivå.	Ej tillämpligt
lämplig justering	<i>Justering</i> kan i detta fall avse i) kontroll av att belysningssystemets funktioner uppfyller utformningsspecifikationerna, särskilt vad gäller styrning, och ii) utförande av all relevant finjustering.	Samma som nedan
lämplig styrning	I detta sammanhang avser <i>styrning</i> belysningssystemets förmåga att styra belysningsnivån, med hänsyn tagen till parametrar i omgivningen (t.ex. dagsljus) och byggnaden (t.ex. boende i byggnaden).	CEN/TR 15193-2 ⁽⁵⁾ , CIE 222:2017 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EN 15193-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Energikrav för belysning – Del 1: Specifikationer.

⁽²⁾ CEN/TR 15193-2 Byggnaders energiprestanda – Energikrav för belysning – Del 2: Vägledning för tillämpning av EN 15193-1, Modul 9.

⁽³⁾ EN 12464-1:2011 EN 12464-1:2011 Ljus och belysning – Belysning av arbetsplatser Del 1: Arbetsplatser inomhus.

⁽⁴⁾ CEN/TS 17165 Ljus och belysning – Projekteringsprocess för belysningssystem.

⁽⁵⁾ CEN/TR 15193-2:2017 Byggnaders energiprestanda – Energikrav för belysning – Del 2: Vägledning för tillämpning av EN 15193-1, Modul 9.

⁽⁶⁾ CIE 222:2017 Decision Scheme for Lighting Controls in Non-Residential Buildings.

2.5.1.2 System som redan omfattades före ändringen

System för rumsuppvärmning, rums kylning, varmvatten för hushållsbruk och ventilation omfattades redan av bestämmelserna om systemkrav i energiprestandadirektivet. Införlivandet av energiprestandadirektivet erbjuder dock möjligheten att uppdatera dessa krav.

Tabell 11

Möjlig tolkning av systemkrav för rumsuppvärmning

Typ av krav	Möjliga tolkningar för system för rumsuppvärmning ⁽¹⁾	Användbara hänvisningar ⁽²⁾
total energiprestanda	I detta sammanhang hänvisar total prestanda till prestandan för hela processen av energiomvandling i värmegeneratorer, fördelning av värme i byggnaden, värmeutstrålning i enskilda rum eller utrymmen i byggnaden och, i förekommande fall, lagring av värme. Den totala prestandan är inte begränsad till värmegeneratorers prestanda och kan inbegripa krav som påverkar andra delar av systemet (t.ex. distributionsrörsystemets isolering).	Standardserien EN 15316, t.ex. EN 15316-1 ⁽³⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15316-3 ⁽⁵⁾ , EN 15316-4-1 ⁽⁶⁾ , EN 15316-4-2 ⁽⁷⁾ , EN 15316-4-5 ⁽⁸⁾ , EN 15316-4-8 ⁽⁹⁾ , EN 15316-5 ⁽¹⁰⁾
lämplig dimensionering	När det gäller uppvärmningssystem avser <i>lämplig dimensionering</i> i) fastställande av värmebehov med beaktande av relevanta parametrar (i synnerhet den avsedda användningen av byggnaden och dess utrymmen), och ii) omvandling av dessa krav till utformningsspecifikationer för uppvärmningssystem.	EN 12831-1 ⁽¹¹⁾ , EN 12831-3 ⁽¹²⁾ , Modul M8-2, M8-3 EN 12828 ⁽¹³⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾ , EN 1264-3:2009 ⁽¹⁵⁾
korrekt installation	Korrekt installation hänvisar till behovet av att säkerställa att system kommer att fungera i enlighet med utformningsspecifikationerna. Säkerställandet av korrekt installation kan vara avhängigt av t.ex. nationella tekniska riktlinjer, dokumentation av produkttillverkare och installatörers certifiering.	EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 1264-4 ⁽¹⁷⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾
lämplig justering	<i>Justering</i> hänvisar här till testning och finjustering av systemet under verkliga förhållanden ⁽¹⁸⁾ , i synnerhet för att kontrollera och eventuellt justera systemfunktioner som kan påverka prestandan (t.ex. styrningsfunktioner – se nedan).	EN 15378-1 ⁽¹⁹⁾ , EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 15378-3 ⁽²⁰⁾
lämplig styrning	Avser styrningsfunktioner som uppvärmningssystem kan tillhandahålla för att optimera prestandan, t.ex. automatisk anpassning av spridares värmeeffekt i enskilda rum eller utrymmen, anpassning av systemets temperatur baserat på utetemperaturen ("väderkompensation") eller tidsramar, dynamisk eller statisk balansering av vattenburna värmesystem, övervakning av systemets drift, justering av vatten-/luftflöde beroende på behov.	EN 15500-1 ⁽²¹⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15232 ⁽²²⁾ , förordningar om energimärkning av pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning ⁽²³⁾

⁽¹⁾ Huvuddelen av informationen i denna tabell gäller även system för varmvatten för hushållsbruk.

⁽²⁾ Hänvisningarna inriktar sig på EU-standarder. Utöver dessa hänvisningar uppmanas medlemsstaterna att konsultera tillgängliga resurser på nationell nivå, t.ex. *Spécifications techniques* (STS) om system som distribuerar termisk solenergi i Belgien: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Publications/files/STS/STS-72-3-systemes-solaires-thermiques.pdf>

⁽³⁾ EN 15316-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 1: Termer och definitioner gällande energiprestanda, Modul M3-1, M3-4, M3-9, M8-1, M8-4.

⁽⁴⁾ EN 15316-2:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 2: System för avgivning av värme och kyla till rum, Modul M3-5, M4-5.

⁽⁵⁾ EN 15316-3:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 3: Distributionssystem för tappvarmvatten, värme och kyla, Modul M3-6, M4-6, M8-6.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4-1: Värme och tappvarmevättengenererande system, förbränningsbaserade system (pannor, biomassa), Modul M3-8-1, M8-8-1.

- (7) EN 15316-4-2:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4-2: Värme- och tappvarmvattengenererande system, värmepumpsbaserade system, Modul M3-8-2, M8-8-2.
- (8) EN 15316-4-5:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4-5: Fjärrvärme och fjärrkyla, Modul M3-8-5, M4-8-5, M8-8-5, M11-8-5.
- (9) EN 15316-4-8:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 4-8: System för avgivning av värme till rum, luftvärme och takstrålningsvärme, samt lokalt placerade kaminer, Modul M3-8-8.
- (10) EN 15316-5:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 5: Lagringssystem för uppvärmning och tappvarmvatten (inte kyla), Modul M3-7, M8-7.
- (11) EN 12831-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av dimensionerande värmebehov – Del 1: Värmebelastning för rum, Modul M3-3.
- (12) EN 12831-3 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av dimensionerande värmebehov Del 3: Tappvattensystem värmebelastning och karakterisering av behoven, Modul M8-2, M8-3.
- (13) EN 12828:2012+A1:2014 Värmesystem i byggnader – Utförande och installation av vattenburna värmesystem.
- (14) EN 14337:2005 Värmesystem i byggnader – Utformning och installation av direktverkande rumsvärmesystem.
- (15) EN 1264-3:2009 Vattenburet system för uppvärmning och kylning – Del 3: Dimensionering.
- (16) EN 14336:2004 Värmesystem i byggnader – Installation och idrifttagning av vattenburna värmesystem.
- (17) EN 1264-4:2009 Vattenburet system för uppvärmning och kylning – Del 4: Installation.
- (18) Medlemsstaterna får överväga att säkerställa en viss anpassning mellan de metoder som används för att justera uppvärmningssystem i syfte att överensstämja med artikel 8.1 om krav för uppvärmningssystem och, i förekommande fall, de metoder som används för att bedöma uppvärmningssystemens prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden enligt artikel 14 och 15.
- (19) EN 15378-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Tappvarmvatten och varmvatten i byggnader – Del 1: Inspektion av värmepannor, värme- och tappvarmvattensystem, Modul M3-11, M8-11.
- (20) EN 15378-3 Byggnaders energiprestanda – Tappvarmvatten och varmvatten i byggnader – Del 3: Uppmätt energiprestanda, Modul M3-10 och M8-10.
- (21) EN 15500-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Styr- och reglerutrustning för värme, ventilation och luftbehandling – Del 1: Elektronisk individuell zonreglerutrustning – Modul M3-5, M4-5, M5-5.
- (22) EN 15232 Byggnaders energiprestanda – Inverkan av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.
- (23) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 811/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU avseende energimärkning av pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, pannor och värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, paket med pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, temperaturregulator och solvärmeutrustning samt paket med pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, temperaturregulator och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 1).

Tabell 12

Möjlig tolkning av systemkrav för rumskyllning

Typ av krav	Möjliga tolkningar för system för kylning av utrymmen (1)	Användbara hänvisningar
total energiprestanda	I detta sammanhang hänvisar total prestanda till prestandan för hela processen av energiomvandling i kylgeneratorer, fördelning av kyla i byggnaden, utstrålning av kyla i enskilda rum eller utrymmen i byggnaden och, i förekommande fall, lagring av kyla. Den totala prestandan är inte begränsad till kylgeneratorers prestanda men kan inbegripa krav som påverkar andra delar av systemet (t.ex. distributionsrörssystemets isolering).	Standardserien EN 16798 om kylsystem, t.ex. EN 16798-9 (2), EN 16798-13 (3), EN 16798-15 (4)

Typ av krav	Möjliga tolkningar för system för kylning av utrymmen ⁽¹⁾	Användbara hänvisningar
lämplig dimensionering	<i>Dimensionering</i> avser utformning av kylsystemets optimala storlek med hänsyn till kylbehoven i byggnaden och dess utrymmen.	EN 1264-3:2009 ⁽⁵⁾
korrekt installation	Korrekt installation hänvisar till behovet av att säkerställa att system kommer att fungera i enlighet med utformningsspecifikationerna. Säkerställandet av korrekt installation kan vara avhängigt av t.ex. nationella tekniska riktlinjer, dokumentation av produkttillverkare och installatörers certifiering.	EN 1264-4 ⁽⁶⁾
lämplig justering	<i>Justering</i> avser här testning och finjustering av systemet under verkliga förhållanden ⁽⁷⁾ , i synnerhet för att kontrollera och eventuellt justera systemfunktioner som betydligt kan påverka prestandan (t.ex. styrningsfunktioner – se nedan).	EN 16798-17 ⁽⁸⁾
lämplig styrning	Avser styrningsfunktioner som system för kylning av utrymmen kan tillhandahålla för att optimera prestandan, t.ex. automatisk anpassning av spridares kyleffekt i enskilda rum eller utrymmen.	EN 15500-1 ⁽⁹⁾ , EN 15316-2 ⁽¹⁰⁾ , EN 15232 ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ I linje med artiklarna 2.3 och 8.1 i energiprestandadirektivet är denna tabell inriktad på aktiv kylning i byggnader. Även om det inte tas upp här, är det värt att tänka på att passiv kylning – t.ex. skuggning – också är effektivt.

⁽²⁾ EN 16798-9 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 9: Beräkningsmetoder för energikrav för kylsystem (Modul M4-1, M4-4, M4-9) – Allmänt.

⁽³⁾ EN 16798-13 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 13: Beräkning av kylsystem (Modul M4-8) – Framställning.

⁽⁴⁾ EN 16798-15 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 15: Beräkning av kylsystem (Modul M4-7) – Lagring.

⁽⁵⁾ EN 1264-3:2009 Vattenburet system för uppvärmning och kylning – Del 3: Dimensionering.

⁽⁶⁾ EN 1264-4:2009 Vattenburet system för uppvärmning och kylning – Del 4: Installation.

⁽⁷⁾ Medlemsstaterna får överväga att säkerställa en viss anpassning mellan a) de metoder som används för att justera uppvärmningssystem i syfte att följa bestämmelserna i artikel 8.1 om krav för system för kylning av utrymmen, och b) de metoder som används för att bedöma luftkonditioneringssystemets prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden, i förekommande fall, enligt artiklarna 14 och 15.

⁽⁸⁾ EN 16798-17 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 17: Riktlinjer för kontroll av ventilations- och luftkonditioneringssystem (Modul M4-11, M5-11, M6-11, M7-11).

⁽⁹⁾ EN 15500-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Styr- och reglerutrustning för värme, ventilation och luftbehandling – Del 1: Elektronisk individuell zonreglerutrustning – Modul M3-5, M4-5, M5-5.

⁽¹⁰⁾ EN 15316-2:2017 Byggnaders energiprestanda – Metod för beräkning av energibehov och systemeffektivitet – Del 2: System för avgivning av värme och kyla till rum, Modul M3-5, M4-5.

⁽¹¹⁾ EN 15232 Byggnaders energiprestanda – Inverkan av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

Tabell 13

Möjlig tolkning av krav för ventilationssystem

Typ av krav	Möjliga tolkningar för ventilationssystem	Användbara hänvisningar ⁽¹⁾
total energiprestanda	Avser hela ventilationssystemets energiprestanda, med hänsyn tagen till t.ex. energieffektivitet hos fläktar, egenskaperna hos nätet av ventilationskanaler och värmeåtervinning.	EN 16798-3 ⁽²⁾ , EN 16798-5-1 ⁽³⁾ , EN 16798-5-2 ⁽⁴⁾

Typ av krav	Möjliga tolkningar för ventilationssystem	Användbara hänvisningar (¹)
lämplig dimensionering	<i>Dimensionering</i> avser utformningen av ventilationssystemets optimala storlek med hänsyn till ventilationsbehoven i byggnaden och dess utrymmen.	EN 16798-7 (⁵), CEN/TR 14788 (⁶), CR 1752 (⁷)
korrekt installation	Korrekt installation hänvisar till behovet av att säkerställa att system kommer att fungera i enlighet med utformningsspecifikationerna. Säkerställandet av korrekt installation kan vara avhängigt av t.ex. nationella tekniska riktlinjer, dokumentation av produkttillverkare och installatörers certifiering.	Ej tillämpligt
lämplig justering	<i>Justering</i> avser här testning och finjustering av systemet under verkliga förhållanden (⁸), i synnerhet för att kontrollera systemkomponenter och systemfunktioner som kan påverka prestandan (t.ex. lufttäthet i kanalsystem).	EN 12599 (⁹), EN 16798-17 (¹⁰), EN 14134 (¹¹)
lämplig styrning	Avser styrningsfunktioner som ventilationssystem kan tillhandahålla för att optimera prestandan, t.ex. luftflödesreglering.	EN 15232 (¹²), EN 15500-1 (¹³)

(¹) Hänvisningarna inriktar sig på EU-standarder. Utöver dessa hänvisningar uppmanas medlemsstaterna att konsultera tillgängliga resurser på nationell nivå, t.ex. standarden NF DTU 68.3 Installations de ventilation mécanique i Frankrike.

(²) EN 16798-3 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för lokalbyggnader (ej bostäder) – Del 3: Funktionskrav på ventilations- och luftkonditioneringsystem (Modul M5-1, M5-4).

(³) EN 16798-5-1 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 5–1: Beräkningsmetoder för energibehov för ventilations- och luftkonditioneringsystem (Modul M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8) – Metod 1: Fördelning och framställning.

(⁴) EN 16798-5-2 | Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 5–2: Beräkningsmetoder för energikrav för kylsystem (Modul M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8) – Metod 2: Fördelning och framställning.

(⁵) EN 16798-7 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 7: Beräkningsmetoder för bestämning av luftflöden i byggnader inklusive infiltration (Modul M5-5).

(⁶) CEN/TR 14788:2006 Ventilation for buildings – Design and dimensioning of residential ventilation systems.

(⁷) CR 1752:1998 Ventilation for buildings – Design criteria for the indoor environment.

(⁸) Medlemsstaterna får överväga att säkerställa en viss anpassning mellan de metoder som används för att justera uppvärmningssystem i syfte att efterleva bestämmelserna i artikel 8.1 om krav för ventilationssystem och, i förekommande fall, de metoder som används för att bedöma kombinerade uppvärmnings-/luftkonditionerings- och ventilationssystemens prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden enligt artiklarna 14 och 15.

(⁹) EN 12599:2012 Ventilation för byggnader – Luftbehandling – Avlämnande av luftbehandlingsentreprenader – Provningsförfaranden och mätmetoder.

(¹⁰) EN 16798-17 Byggnaders energiprestanda – Ventilation för byggnader – Del 17: Riktlinjer för kontroll av ventilations- och luftkonditioneringsystem (Modul M4-11, M5-11, M6-11, M7-11).

(¹¹) EN 14134:2004 Ventilation för byggnader – Luftbehandling – Funktionsprovning och installationskontroll av ventilationssystem för bostäder.

(¹²) EN 15232 Byggnaders energiprestanda – Inverkan av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

(¹³) EN 15500-1:2017 Byggnaders energiprestanda – Styr- och reglerutrustning för värme, ventilation och luftbehandling – Del 1: Elektronisk individuell zonreglerutrustning – Modul M3-5, M4-5, M5-5.

2.5.2 Bedömning och dokumentation av systemprestanda (artikel 8.9 i energiprestandadirektivet)

2.5.2.1 Omfattning av bedömning av prestanda

Avsnitt 2.4.1.3(a) ger vägledning om hur omfattningen av en prestandabedömning (ändrad del kontra hela systemet) ska tolkas enligt artikel 8.9 i energiprestandadirektivet. En ytterligare övervägning är att det är fördelaktigt att säkerställa en viss överensstämmelse mellan artikel 8.1 och artikel 8.9 i energiprestandadirektivet. Detta innebär framför allt att såvida det inte finns goda skäl för att göra på annat sätt, bör en systemuppgradering enligt artikel 8.1 i energiprestandadirektivet i allmänhet även betraktas som en systemuppgradering inom ramen för artikel 8.9 i energiprestandadirektivet. Medlemsstaterna kan dock vilja avvika från detta upplägg för mindre uppgraderingar, vilket kan leda till situationer där prestandan hos systemets ändrade del dokumenteras, utan att tillämpningen av systemkrav gäller.

2.5.2.2 Övergripande resultat

Avsnitt 2.4.1.3(b) ger vägledning om hur total prestanda ska tolkas och hur en bedömning av total prestanda ska struktureras. I synnerhet betonas behovet av att säkerställa överensstämmelse med de inspektionsmetoder som anges i artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet för byggnaders installationssystem i fråga. En ytterligare övervägning är att medlemsstaterna, när det gäller installation, byte och uppgradering av system som leder till att systemkrav ska tillämpas, kan finna det fördelaktigt att säkerställa en viss överensstämmelse mellan de tester som utförs för att uppfylla kraven för systemjustering och de tester som kan krävas för att bedöma total energiprestanda i dokumentationssyfte.

2.5.2.3 Dokumentation av systemets prestanda

Som nämns i avsnitt 2.4.1.3(c) har medlemsstaterna frihet att bestämma formen av och innehållet i dokumentationen (av systemprestanda) som överlämnas till fastighetsägarna, förutsatt att dokumentationen täcker omfattningen av bedömningen av total systemprestanda. Det är även bra om denna information tillhandahålls på ett sätt som understryker att installationssystemet följer tillämpliga krav. Detta kan göras med hjälp av en checklista som anger tillämpliga systemkrav och hur kraven bedömdes, och som sammanfattar resultaten av bedömningen (inbegripet tester som genomfördes vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden).

Som nämns i avsnitt 2.4.1.3(d) är det medlemsstaterna som ska besluta huruvida ett nytt energicertifikat måste utfärdas till följd av bedömningen av energiprestanda för byggnadens installationssystem (eller en ändrad del av systemet). Medlemsstaterna uppmanas dock att kräva ett nytt energicertifikat där hela systemets prestanda kan påverkas (dvs. i fall som rör installation, byte eller stora uppgraderingar), eftersom det i sådana fall är troligt att även hela byggnadens prestanda kommer att påverkas.

Medlemsstaterna kan även finna det fördelaktigt att beakta befintliga riktlinjer på nationell nivå ⁽³⁴⁾ och resultat från relevanta EU-projekt ⁽³⁵⁾.

2.5.3 Inspektioner (artikel 14 och 15 i energiprestandadirektivet)

2.5.3.1 Fastställande av utbildningsbehov

Medlemsstaterna bör till följd av energiprestandadirektivets utvidgade tillämpningsområde utvärdera huruvida ny eller kompletterande utbildning behövs. Detta är särskilt fallet för de befogenhetsområden som är förknippade med normala eller genomsnittliga driftförhållanden.

Medlemsstaterna bör även besluta om utbildningen kräver ny auktorisering. En tidsplan för utbildningen bör även utarbetas.

2.5.3.2 Förändringar i rapporteringsmetoden

Medlemsstaterna bör utvärdera huruvida rapporteringsmetoden, mallar för rapportering, databaser osv. behöver uppdateras.

⁽³⁴⁾ T.ex. riktlinjerna från AMEV i Tyskland (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Infobereich/Aktuelles/technisches-monitoring-2017.docx>).

⁽³⁵⁾ Projektet QUANTUM (<https://www.quantum-project.eu>) har utvecklat en metod för en lämplig och kostnadseffektiv kvalitetsstyrningsprocess för att kunna bedöma och dokumentera byggnads- och systemprestanda. QUANTUM strävar framför allt efter att ge rekommendationer om data som hämtas från byggnaders installationssystem i syfte att testa systems prestanda.

2.5.3.3 Förändringar av databasen

Medlemsstaterna bör utvärdera om databasen med rapporter (om sådan finns) och rapporteringsmekanismer behöver uppdateras eller uppgraderas.

För de system där undantag gäller enligt artiklarna 14.2 eller 14.6 i energiprestandadirektivet, bör databaserna kunna registrera giltighetsperioden för dessa undantag.

2.5.3.4 Ändringar i kvalitetssäkringsmekanismen

Medlemsstaterna bör utvärdera behovet av uppdatering eller uppgradering av kvalitetssäkringsprocessen. Rapporterna kommer sannolikt att bli längre, vilket därmed kan kräva ytterligare resurser.

2.5.4 System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning: krav för byggnader med flera användningsområden och underhåll (artiklarna 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet)

2.5.4.1 Byggnader med flera användningsområden

Kraven för installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning gäller endast andra byggnader än bostadshus. Dessa byggnader används för andra ändamål än till bostäder (dvs. kontorsbyggnader, sjukvårdsinrättningar, byggnader för grossist- och detaljhandel, utbildningsanstalter, hotell och restauranger osv.).

När det gäller byggnader med flera användningsområden, dvs. byggnader som både inbegriper bostäder och andra byggnader än bostäder (t.ex. ett bostadshus med affärer på bottenvåningen) får medlemsstaterna fastställa den lämpligaste metoden. De bör dock överväga följande riktlinjer för att undvika kryphål i lagstiftningen.

När systemen har integrerats (dvs. enheterna för bostäder och byggnader som inte är avsedda för bostäder använder samma system) och den nominella effekten ligger över tröskelvärdet, finns följande alternativ tillgängliga för medlemsstaterna:

- a) Tillämpa kraven för hela byggnaden.
- b) Tillämpa kraven endast för enheter för byggnader som inte är avsedda för bostäder.
- c) Tillämpa kraven endast för enheter för byggnader som inte är avsedda för bostäder om den tillhörande nominella effekten ligger över tröskelvärdet ⁽³⁶⁾.

När systemen är separata (dvs. enheterna för bostäder och andra byggnader än bostäder är kopplade till olika system) och den nominella effekten för enheters system i andra byggnader än bostäder ligger över tröskelvärdet, bör kravet åtminstone gälla enheter för andra byggnader än bostäder.

2.5.4.2 Underhåll av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning

System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning bör liksom vilket installationssystem som helst underhållas ordentligt för att säkerställa att de fungerar på ett lämpligt sätt, särskilt när det gäller systemens förmåga att förutse, upptäcka och hantera andra installationssystem som inte fungerar optimalt eller som upphört att fungera.

Därför är det viktigt att system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, liksom andra byggnaders installationssystem, övervakas under hela deras livslängd för att deras prestanda ska kunna kontrolleras och nödvändiga ändringar ska kunna göras. Problemet är välkänt och det finns olika system, inom branschen ⁽³⁷⁾ och hos nationella myndigheter ⁽³⁸⁾, samt relevanta standarder ⁽³⁹⁾, som är till för att stödja ett ordentligt underhåll av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

⁽³⁶⁾ I det senare fallet kan den nominella effekten som anknyts till enheter för byggnader som inte är avsedda för bostäder baseras på andelen enheter för byggnader som inte är avsedda för bostäder i byggnaden. Detta kan beräknas utifrån energiförbrukningen eller ytarean (vilket dock troligtvis är mindre relevant). Till exempel: En byggnad med flera användningsområden med en nominell effekt för uppvärmning på 500 kW, där byggnader som inte är avsedda för bostäder står för 70 % av energiförbrukningen, skulle leda till en nominell effekt för byggnaderna som inte är avsedda för bostäder på $0,7 * 500 = 350$ kW, vilket ligger över tröskelvärdet.

⁽³⁷⁾ T.ex. systemcertifiering från eu.bac (<https://www.eubac.org/system-audits/index.html>) eller VDMA 24186-4 Serviceprogram för underhåll av tekniska system och utrustning i byggnader – Del 4: Mätning och reglerutrustning samt system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning i Tyskland (<https://www.vdma.org/en/v2viewer/-/v2article/render/15979771>).

⁽³⁸⁾ T.ex. AMEV-Wartung i Tyskland (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Betriebsfuehrung/Vertragsmuster/Wartung%202014/>).

⁽³⁹⁾ T.ex. EN 16946-1:2017 Byggnaders energiprestanda. Inspektion av byggnadsautomation, styrning och teknisk byggnadsdrift.

3. BESTÄMMELSER OM ELEKTROMOBILITET

3.1 Syfte: att stödja utbyggnaden av en infrastruktur för laddning för elfordon

Bristen på infrastruktur för laddning utgör ett hinder för spridningen av elfordon i EU. De nya bestämmelserna ska påskynda utvecklingen av ett tätare nätverk för denna infrastruktur. Byggnader kan effektivt främja elektromobilitet, särskilt genom fokusering på den privata sektorn (bilparkeringar som är belägna inuti eller som angränsar till privata byggnader) där upp till 90 % av laddning sker. Energiprestandadirektivet kompletterar Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU⁽⁴⁰⁾ där bl.a. tekniska specifikationer fastställs för infrastrukturen för alternativa bränslen, inbegripet laddningspunkter, och medlemsstaterna åläggs att anta nationella handlingsprogram för att se till att de byggs ut.

3.2 Omfattning av bestämmelserna om elektromobilitet

Genom artikel 1 i direktiv (EU) 2018/844 införs nya bestämmelser om elektromobilitet i artikel 8 i energiprestandadirektivet. Dessa bestämmelser avser krav för installation av laddningspunkter och ledningsinfrastruktur, vilket sammanfattas i följande tabell.

Tabell 14

Sammanfattning av krav avseende elektromobilitet

Tillämpningsområde		Medlemsstaternas skyldighet
Nya byggnader och byggnader som genomgår större renovering	Andra byggnader än bostadshus med mer än tio parkeringsplatser	Se till att minst en laddningspunkt installeras Se till att ledningsinfrastruktur installeras för minst en av fem parkeringsplatser
	Bostadshus med mer än tio parkeringsplatser	Se till att ledningsinfrastruktur installeras för varje parkeringsplats
Befintliga byggnader	Andra byggnader än bostadshus med mer än 20 parkeringsplatser	Ange krav för installation av ett lägsta antal laddningspunkter, vilket ska gälla från och med 2025

Medlemsstaterna är också skyldiga att föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av laddningspunkter i nya och befintliga byggnader och att ta itu med eventuella hinder som grundar sig på regelverk.

Samtliga skyldigheter avseende elektromobilitet i energiprestandadirektivet är nya skyldigheter. Syftet med detta avsnitt är att skapa klarhet för medlemsstaterna om hur dessa bestämmelser ska införlivas på ett korrekt sätt i nationell lagstiftning.

3.3 Förstå bestämmelserna om elektromobilitet

3.3.1 Parkeringsplatser (artikel 8.2–8.8 i energiprestandadirektivet)

Omfattningen av skyldigheterna i energiprestandadirektivet utvidgas till vissa parkeringsplatser, nämligen de som finns på bilparkeringar

- med ett lägsta antal parkeringsplatser, och
- som är belägna inuti eller angränsar till vissa typer av byggnader.

3.3.2 När gäller skyldigheterna? (Artikel 8.2 och 8.5 i energiprestandadirektivet)

3.3.2.1 Grundläggande kriterier

Skyldigheterna att installera laddningspunkter eller ledningsinfrastruktur gäller beroende på om en byggnad är ny, genomgår en större renovering eller redan finns. I direktivet anges inte vem som är ansvarig för att installera laddningspunkterna och ledningsinfrastrukturen (dvs. ägaren eller hyresgästen). Detta är något som medlemsstaterna bör bestämma i samband med införlivandet av lagstiftningen. Vid en större renovering kan skyldigheterna också gälla om byggnadens eller bilparkeringens *elektriska infrastruktur* ingår i renoveringsåtgärderna.

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

Kraven för nya byggnader och byggnader som genomgår större renovering gäller endast byggnader

- a) med bilparkeringar med mer än tio parkeringsplatser, och
- b) där bilparkeringen är belägen inuti byggnaden eller fysiskt angränsar till den.

Kravet gäller endast om renoveringsåtgärderna, vid större renoveringar, innefattar bilparkeringen eller byggnadens elektriska infrastruktur (om bilparkeringen är belägen inuti byggnaden⁽⁴¹⁾). Medlemsstaterna får överväga att fastställa minimikrav för information rörande tillståndsförfaranden som gör det möjligt att verifiera huruvida detta villkor gäller eller inte.

3.3.2.2 Byggnader som fungerar både som bostadshus och som byggnader som inte är avsedda för bostäder

Energiprestandadirektivet innehåller inte någon uttrycklig bestämmelse som reglerar tillämpningen av krav vad gäller elektromobilitet med avseende på byggnader som fungerar både som bostadshus och som byggnader som inte är avsedda för bostäder (t.ex. ett bostadshus med affärslokaler på bottenvåningen). Medlemsstaterna får därmed fastställa den lämpligaste metoden för sådana fall⁽⁴²⁾.

3.3.3 Termernas betydelse (artikel 8.2–8.8 i energiprestandadirektivet)

Det finns ett antal termer som är särskilt relevanta men som inte alltid tydligt definieras.

Bilparkering – ingen uttrycklig definition ges i energiprestandadirektivet. Inom ramen för energiprestandadirektivet bör dock *bilparkering* till exempel utesluta parkering på gata på allmänna vägar.

Bostäder/andra byggnader – denna skillnad finns i energiprestandadirektivet, även om den inte definieras. *Bostäder* bör tolkas som att de omfattar enfamiljs- och flerfamiljshus. *Andra byggnader* inbegriper byggnader som används för andra ändamål än till bostäder (dvs. kontorsbyggnader, sjukvårdsinrättningar, byggnader för grossist- och detaljhandel, utbildningsanstalter, hotell och restauranger osv.).

Elektrisk infrastruktur (vad gäller en byggnad eller bilparkering) – ingen uttrycklig definition ges i energiprestandadirektivet. *Elektrisk infrastruktur* ska dock anses avse byggnadens eller bilparkeringens elektriska installation (antingen hela installationen eller en del av den) – inbegripet elektriska ledningar, apparater och tillhörande utrustning.

Större renovering definieras i artikel 2.10 i energiprestandadirektivet⁽⁴³⁾. Den definitionen gäller för bestämmelserna om elektromobilitet i energiprestandadirektivet.

Fysisk angränsning – ingen uttrycklig definition ges i energiprestandadirektivet

Begreppet *fysisk angränsning* är relevant då en bilparkering inte är belägen inuti en byggnad, men icke desto mindre har en tydlig anknytning till byggnaden.

I princip innebär fysisk angränsning att bilparkeringens område är i kontakt med byggnadens område på minst en plats.

När medlemsstaterna i sina nationella lagstiftningar fastställer omfattningen av skyldigheten att bygga ut laddningspunkter och ledningsinfrastruktur för byggnader med fysiskt angränsande bilparkeringar, kan de även ta hänsyn till ett antal ytterligare kriterier i den nationella lagstiftningen, till exempel följande:

- a) Finns någon fysisk/teknisk koppling mellan bilparkeringen och byggnaden?
- b) Används bilparkeringen endast eller mestadels av byggnadens boende?
- c) Finns det någon grad av gemensamt ägande mellan bilparkeringen och byggnaden?

⁽⁴¹⁾ I stycke a) hänvisas till *elektrisk infrastruktur* i förhållande till *byggnaden* när en skillnad mellan bilparkering och byggnadens elektriska infrastruktur är nödvändig. I stycke b) hänvisas till *elektrisk infrastruktur* i förhållande till *bilparkering*. Här är det inte nödvändigt att skilja mellan *bilparkering* och *bilparkeringens elektriska infrastruktur*, eftersom bilparkeringens elektriska infrastruktur är en del av bilparkeringen.

⁽⁴²⁾ I skäl 24 i direktiv (EU) 2018/844 anges att medlemsstaterna vid genomförandet av krav vad gäller elektromobilitet bör ta hänsyn till eventuella skiftande förutsättningar såsom byggnader som fungerar både som bostadshus och som byggnader som inte är avsedda för bostäder.

⁽⁴³⁾ större renovering: renovering av en byggnad där a) totalkostnaden för renoveringen av klimatskalet eller byggnadens installationssystem överstiger 25 % av byggnadens värde, exklusive värdet av den mark där byggnaden är belägen, eller b) mer än 25 % av klimatskalets yta renoveras. Medlemsstaterna får välja om de vill tillämpa alternativ a eller b,

Medlemsstaterna har viss flexibilitet när det gäller hur begreppet *angränsning* ska tolkas och hur specifika fall ska hanteras, och de uppmanas att beakta dessa tre kriterier när skyldigheterna införlivas och genomförs.

Det kan framför allt förekomma situationer där en bilparkering inte i strikt mening fysiskt angränsar till byggnaden (t.ex. den är på andra sidan gatan eller separeras från byggnaden av ett grönområde), men där den har en tydlig koppling till byggnaden genom ägande och/eller användning. I sådana fall skulle det vara lämpligt och relevant att tillämpa skyldigheterna (t.ex. om parkeringsplatserna ägs och används av boenden i ett flerfamiljshus).

Följande tabell visar exempel på situationer där de föreslagna kriterierna kan tillämpas.

Tabell 15

Möjliga kopplingar mellan byggnader och bilparkeringar

Kriterium	Situation	Anmärkning	Exempel
Fysisk/teknisk koppling			
	Bilparkeringen omfattas av samma elektriska infrastruktur som byggnaden.	Generellt sett relevant att tillämpa skyldigheterna, eftersom sannolikheten är stor för att fastighetsägarna äger bilparkeringen.	Bilparkering till ett köpcenter eller ett delat bostadshus.
	Bilparkeringen är belägen vid sidan av byggnaden och har en separat elektrisk infrastruktur.	Bedömningen beror på ägande och/eller användning.	Offentlig eller privat bilparkering som delas med flera byggnader i närheten.
Användning			
	Byggnadens användare använder bilparkeringen.	Generellt sett lämpligt att tillämpa skyldigheterna för bilparkeringen.	Företagsparkering som används av företagets anställda.
Ägande			
	Fastighetsägaren/fastighetsägarna är också bilparkeringens ägare.	I sådana situationer gäller generellt sett skyldigheterna för bilparkeringen.	Annan byggnad än bostad och bilparkering ägs av ett företag; parkeringsplatserna tillhör lägenheter i ett flerfamiljshus.
	Fastighetsägaren/fastighetsägarna är inte ägare av bilparkeringen.	Beror på användningen av bilparkeringen; i de flesta fall är det lämpligt att tillämpa skyldigheterna för bilparkeringen.	Annan byggnad än bostad som ägs av ett företag och bilparkeringen används endast eller mestadels av företagets anställda; bilparkeringen hyrs.

3.3.4 Krav för installation av ett lägsta antal laddningspunkter (artikel 8.3 i energiprestandadirektivet)

Förutom installationskraven i artikel 8.2 och 8.5 i energiprestandadirektivet, ska medlemsstaterna enligt artikel 8.3 fastställa krav för installation av ett lägsta antal laddningspunkter för alla byggnader som inte är avsedda för bostäder med mer än 20 parkeringsplatser. Dessa krav måste gälla den 1 januari 2025.

Kraven, som ska ha fastställts senast den 10 mars 2020, måste minst fastställa ett lägsta antal laddningspunkter per byggnad som inte är avsedd för bostad med mer än 20 parkeringsplatser. Medlemsstaterna har även utrymme att skönsmässigt bedöma om krav med bredare omfattning ska antas (t.ex. krav på installation av ledningsinfrastruktur eller fastställande av ett lägsta antal laddningspunkter för byggnader som inte är bostäder med 20 eller färre parkeringsplatser eller för bostäder).

Antagning av dessa krav senast den 10 mars 2020 kommer att säkerställa att fastighetsägare ⁽⁴⁴⁾ har nästan fem år (från den 10 mars 2020 till den 31 december 2024) på sig att vidta de åtgärder som krävs för att se till att deras byggnader uppfyller kraven.

För att säkerställa en proportionell och lämplig utbyggnad av laddningspunkter bör medlemsstaterna ta hänsyn till olika faktorer när de fastställer ett lägsta antal ⁽⁴⁵⁾:

- a) Relevanta nationella, regionala och lokala förhållanden.
- b) Eventuella varierande behov och omständigheter på grundval av område, byggnadstyp, kollektivtrafiktäckning och andra relevanta kriterier.

Medlemsstaterna kan besluta att upprätta en förteckning över bilparkeringar med mer än 20 parkeringsplatser för att identifiera de parkeringar som skulle omfattas av kraven.

Kraven som medlemsstaterna fastställer inom ramen för artikel 8.3 i energiprestandadirektivet kommer att tillämpas individuellt för varje byggnad som inte är avsedd för bostäder med en bilparkering som finns den 1 januari 2025 och som har mer än 20 parkeringsplatser.

Medlemsstaterna skulle kunna fastställa ett lägsta antal laddningspunkter genom att *bland annat* ta hänsyn till det uppskattade antalet registrerade elfordon i medlemsstaten i slutet av 2024 (året efter börjar kraven inom ramen för artikel 8.3 i energiprestandadirektivet att gälla ⁽⁴⁶⁾).

När det gäller nya byggnader eller byggnader som genomgår större renovering med mer än 20 parkeringsplatser och där kraven i artikel 8.2, inbegripet för ledningsinfrastruktur, skiljer sig från de krav som en medlemsstat fastställt enligt artikel 8.3, gäller båda kraven och måste beaktas.

3.3.5 Direktiv 2014/94/EU

Energiprestandadirektivet och direktiv 2014/94/EU är kompletterande rättsliga instrument. Båda innehåller bestämmelser om utbyggnaden av laddningspunkter för elfordon, men deras omfattning och de skyldigheter som åläggs medlemsstaterna skiljer sig.

I direktiv 2014/94/EU fastställs den övergripande lagstiftningsramen ⁽⁴⁷⁾ för standardisering och utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (vilket inbegriper infrastruktur för laddning för elfordon), bl.a. användarinformation, medan energiprestandadirektivet innehåller specifika krav för installation av infrastruktur för laddning för elfordon i vissa byggnader.

Direktiv 2014/94/EU avser alla laddningspunkter ⁽⁴⁸⁾ (både offentliga och privata och inklusive sådana som inte nödvändigtvis är belägna inuti eller fysiskt angränsar till en byggnad). Artikel 8 i energiprestandadirektivet gäller endast elektromobilitet i förhållande till parkeringsplatser på bilparkeringar som är belägna inuti eller fysiskt angränsar till byggnader (både offentliga och privata).

⁽⁴⁴⁾ När det gäller byggnader som inte är avsedda för bostäder anges det inte i energiprestandadirektivet om det är ägaren, operatören eller hyrestagaren som är skyldig att installera laddningspunkten eller ledningsinfrastrukturen inom ramen för artikel 8.3. Alternativt kan standardhyresavtal och/eller avtalsrätt gälla. Medlemsstaterna har viss flexibilitet när det gäller att fastställa det ansvarsområde som medföljer skyldigheterna vid införlivandet av de rättsliga skyldigheterna i energiprestandadirektivet.

⁽⁴⁵⁾ Skäl 26 i direktiv (EU) 2018/844.

⁽⁴⁶⁾ Detta liknar den metod som användes i direktiv 2014/94/EU, artikel 4.1.

⁽⁴⁷⁾ I direktiv 2014/94/EU definieras alternativa bränslen och fastställs minimikrav för utbyggnaden av infrastrukturen för alternativa bränslen, som kräver en särskild infrastruktur (el, naturgas och väte), som ska genomföras med hjälp av medlemsstaternas nationella handlingsprogram. Det viktiga är att medlemsstaterna måste anta nationella handlingsprogram för utvecklingen av marknaden för alternativa bränslen inom transportsektorn och utbyggnaden av infrastruktur.

⁽⁴⁸⁾ En normal laddningsstation definieras i artikel 2.4 i direktiv 2014/94/EU som "en laddningsstation där el kan överföras till ett elfordon med en effekt på högst 22 kW, med undantag för anordningar med en effekt på högst 3,7 kW, som har installerats i privata hushåll eller som inte i första hand är avsedda för laddning av elfordon, och som inte är tillgängliga för allmänheten". En kombinerad läsning av denna artikel och artikel 4.4 i direktiv 2014/94/EU utesluter laddningspunkter som överensstämmer med alla följande villkor från att behöva uppfylla standarderna i bilaga II i energiprestandadirektivet: Anordningar med en effekt på högst 3,7 kW, som har installerats i privata hushåll eller som inte i första hand är avsedda för laddning av elfordon, och som inte är tillgängliga för allmänheten. Definitionen av *snabb laddningsstation*, i artikel 2.5 i direktiv 2014/94/EU, innehåller inte någon liknande uteslutning av laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten. Det faktum att en laddare inte är tillgänglig för allmänheten är inte i sig tillräckligt för att utesluta laddaren från kravet på att uppfylla de tekniska specifikationerna i bilaga II till direktiv 2014/94/EU. Endast vanliga eluttag som är installerade i privata hushåll och som inte är tillgängliga för allmänheten utesluts från dessa definitioner. Följaktligen omfattas all infrastruktur för laddning som installerats inom ramen för energiprestandadirektivet de facto av standarderna och kraven i direktiv 2014/94/EU, förutom om de ovanstående kriterierna uppfylls kumulativt.

I direktiv 2014/94/EU definieras laddningsstationer (inbegripet normala och snabba laddningsstationer) och fastställs gemensamma tekniska specifikationer för laddningsstationer. Direktivet gör det dessutom möjligt för kommissionen att anta ytterligare standarder och krav i detta avseende genom delegerade akter ⁽⁴⁹⁾. I energiprestandadirektivet hänvisas till dessa definitioner och specifikationer.

Enligt direktiv 2014/94/EU ska medlemsstaterna upprätta nationella handlingsprogram och däri inkludera nationella mål för utbyggnaden av offentliga och privata laddningsstationer ⁽⁵⁰⁾. I artikel 4 i direktiv 2014/94/EU fastställs ett antal minimikrav vad gäller installation, drift och användning av laddningsstationer.

I energiprestandadirektivet fastställs specifika installationskrav (för andra byggnader än bostäder och bostäder som är nya eller som genomgår större renoveringar) och åläggs medlemsstaterna att fastställa krav för ett lägsta antal laddningspunkter för vissa befintliga byggnader.

Enligt direktiv 2014/94/EU skulle medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina nationella handlingsprogram senast den 18 november 2016. De däri fastställda nationella målen ska säkerställa att ett lämpligt antal laddningsstationer som är tillgängliga för allmänheten installeras senast den 31 december 2020, för att säkerställa att elfordon kan köras åtminstone i stadsbebyggelse/förortsbebyggelse och andra tätbefolkade områden och, där så är lämpligt, inom nät som fastställts av medlemsstaterna. Installationskraven i energiprestandadirektivet avseende nya byggnader och större renoveringar kommer att gälla från och med den 10 mars 2020, och de krav som medlemsstaterna fastställt och som rör befintliga byggnader kommer att gälla från och med den 1 januari 2025.

Enligt direktiv 2014/94/EU är kommissionen skyldig att övervaka att ytterligare ett antal laddningsstationer som är tillgängliga för allmänheten installeras i varje medlemsstat senast den 31 december 2025, åtminstone i TEN-T-stomnätet samt i stadsbebyggelse/förortsbebyggelse och andra tätbefolkade områden. Medlemsstaterna måste även vidta åtgärder inom ramen för sina nationella handlingsprogram för att uppmuntra och underlätta utbyggnaden av laddningsstationer som inte är tillgängliga för allmänheten.

Direktiv 2014/94/EU omfattar alla typer av laddningsinfrastruktur: För elfordon, samt för bussar ⁽⁵¹⁾, lastbilar och fartyg. Energiprestandadirektivet avser per definition infrastruktur för laddning endast för personbilar och skåpbilar.

Även om direktiv 2014/94/EU i första hand avser offentligt tillgängliga laddningspunkter innehåller direktivet även ett antal bestämmelser som gäller alla laddningspunkter, både offentliga och privata (inbegripet de som är tillgängliga för allmänheten och de som inte är det). Dessa krav gäller om laddningspunkter installeras inom ramen för energiprestandadirektivet:

- a) Enligt artikel 4.3 i direktiv 2014/94/EU ska medlemsstaterna uppmuntra och underlätta utbyggnaden av laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten.
- b) Enligt artikel 4.4 i direktiv 2014/94/EU ska medlemsstaterna se till att alla normala och snabba laddningsstationer uppfyller de tekniska specifikationerna i bilaga II till direktiv 2014/94/EU.
- c) Enligt artikel 4.12 i direktiv 2014/94/EU ska medlemsstaterna se till att den rättsliga ramen tillåter val av elförsörjning för alla laddningspunkter kopplade till ett hushåll eller en fastighet.

3.4 Riktlinjer för införlivande av bestämmelser om elektromobilitet

3.4.1 Säkerställa ett korrekt införlivande (artikel 8.2–8.8 i energiprestandadirektivet)

Medlemsstaterna måste införliva alla dessa skyldigheter senast dagen för införlivandet den 10 mars 2020. Detta inbegriper fastställande av nationella krav för ett lägsta antal laddningspunkter för elfordon för parkeringsplatser på bilparkeringar i befintliga byggnader som inte är avsedda för bostäder, även om dessa krav inte behöver träda i kraft förrän 2025 ⁽⁵²⁾.

⁽⁴⁹⁾ Kommissionen har till exempel gjort så för motorfordon i kategori L: kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/674 (EUT L 114, 4.5.2018, s. 1), finns tillgänglig här: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R0674&from=SV>

⁽⁵⁰⁾ Se artikel 3.1, andra strecksatsen, tillsammans med artikel 4.1–4.3 i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁵¹⁾ De relevanta standarderna för laddningspunkter för e-bussar är under utveckling inom mandat M/533. Antagandet planeras ske senast i slutet av 2019 eller början av 2020.

⁽⁵²⁾ Ordalydelsen i skäl 26 i direktiv (EU) 2018/844 utesluter en hypotetisk alternativ tolkning, enligt vilken datumet år 2025 i artikel 8.3 skulle gälla införlivandet och inte genomförandet av kravet.

Vissa definitioner härrör från direktiv 2014/94/EU och bör därför redan ha införlivats i nationell lagstiftning, till exempel:

Elfordon (eller fordon som kan laddas från elnätet ⁽⁵³⁾) definieras i artikel 2.2 i direktiv 2014/94/EU. Ett elfordon är "ett motorfordon försett med ett drivsystem som innehåller minst en icke-perifer elektrisk maskin som energiomvandlare med ett elektriskt uppladdningsbart energilagringssystem som kan laddas externt". Denna definition omfattar olika typer av elfordon, inbegripet eldrivna personbilar och lätta elfordon, t.ex. motorcyklar.

Laddningsstation definieras i artikel 2.3 i direktiv 2014/94/EU på följande sätt: "ett gränssnitt där ett elfordon i taget kan laddas eller där ett batteri på ett elfordon i taget kan bytas ut"

I direktiv 2014/94/EU definieras även *normala* (artikel 2.4) och *snabba* (artikel 2.5) laddningsstationer.

Vid införlivandet av bestämmelserna i artikel 8 i energiprestandadirektivet har medlemsstaterna utrymme att skönmässigt besluta att fastställa (eller inte fastställa) om laddningspunkterna som ska byggas ut ska vara normala eller snabba laddningsstationer enligt definitionerna i direktiv 2014/94/EU.

Energiprestandadirektivet innehåller dock följande nya definition som måste införlivas:

Ledningsinfrastruktur ⁽⁵⁴⁾: "kanaler för elektriska kablar" (artikel 8.2 i energiprestandadirektivet). Här bör ordalydelsen tolkas i vid bemärkelse, även inbegripet kabelrör fästa på väggarna.

3.4.2 Undantag (icke-tillämpning) (artikel 8.4 och 8.6 i energiprestandadirektivet)

Kraven på att installera laddningspunkter och ledningsinfrastruktur är föremål för ett antal möjliga undantag (icke-tillämpning). Dessa anges i artikel 8.4 och 8.6 i energiprestandadirektivet.

3.4.2.1 Medlemsstaternas utrymme för skönmässiga beslut att inte fastställa eller tillämpa krav i förhållande till små och medelstora företag

Enligt artikel 8.4 i energiprestandadirektivet får medlemsstaterna besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i artikel 8.2 och 8.3 i energiprestandadirektivet på byggnader som ägs och används av små och medelstora företag. *Små och medelstora företag* definieras i avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽⁵⁵⁾ som avses i artikel 8.4 i energiprestandadirektivet.

3.4.2.2 Medlemsstaternas utrymme för skönmässiga beslut att inte tillämpa vissa krav på särskilda kategorier av byggnader

Vid införlivandet får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa de skyldigheter som avses i punkterna 8.2, 8.3 och 8.5 i särskilda situationer. Dessa fall anges noggrant i artikel 8.6 i energiprestandadirektivet.

3.4.3 Definiera och fastställa krav för installation av laddningspunkter (artikel 8.2, 8.3 och 8.5 i energiprestandadirektivet)

3.4.3.1 Tekniska krav för laddningspunkter

Laddningspunkter som byggs ut inom ramen för energiprestandadirektivet måste uppfylla såväl de tekniska specifikationerna i bilaga II i direktiv 2014/94/EU som eventuella ytterligare tekniska standarder som antagits genom delegerade akter inom ramen för direktiv 2014/94/EU – detta inkluderar normala och snabba laddningsstationer för motorfordon i kategori L (två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar) ⁽⁵⁶⁾.

I artikel 4.4. i direktiv 2014/94/EU föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att normala och snabba laddningsstationer uppfyller minst de tekniska specifikationerna i punkt 1.1 i bilaga II, såväl som särskilda säkerhetskrav som gäller på nationell nivå.

⁽⁵³⁾ Fordon som kan laddas från elnätet omfattar två kategorier: ackumulatorfordon och laddhybridfordon.

⁽⁵⁴⁾ Energiprestandadirektivet omfattar laddningspunkter och ledningsinfrastruktur, medan direktiv 2014/94/EU inte specifikt avser ledningsinfrastruktur.

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁶⁾ Delegerad förordning (EU) 2018/674.

Vid införlivandet av energiprestandadirektivet (särskilt artikel 8.2, 8.3 och 8.5) kan medlemsstaterna själva bestämma om de ska fastställa att de laddningspunkter som ska byggas ut ska vara normala eller snabba laddningsstationer, enligt definitionerna i direktiv 2014/94/EU.

3.4.3.2 Övriga krav

Ytterligare krav kan också gälla beroende på byggnaden och i många fall huruvida laddningspunkten kommer att vara offentligt tillgänglig eller inte ⁽⁵⁷⁾.

Krav som gäller elektromobilitet bör även ses mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽⁵⁸⁾ som fastställer marknadsramarna för en effektiv integration av batterier (inbegripet bilbatterier) i elsystemet. För att fordon ska kunna tillhandahålla denna nödvändiga flexibilitet för systemet genom smart laddning och nätanslutna fordon ⁽⁵⁹⁾, bör dock infrastruktur för laddning och den underliggande elinfrastrukturen anpassas till ändamålet.

Under förutsättning att kraven i energiprestandadirektivet införlivas kan följande ytterligare (typer av) komponenter införas i nationell lagstiftning:

- a) Specifikationer för ledningsinfrastruktur ⁽⁶⁰⁾.
- b) Specifikationer som rör brandsäkerhet ⁽⁶¹⁾.
- c) Specifikationer för laddningspunkter ⁽⁶²⁾, inbegripet om tillgänglighet för personer med funktionshinder ⁽⁶³⁾.
- d) Krav avseende särskild parkeringsinfrastruktur för elcyklar, inbegripet (elektriska) lastcyklar, och för fordon tillhörande personer med nedsatt rörlighet ⁽⁶⁴⁾.
- e) Krav rörande smart mätning ⁽⁶⁵⁾.
- f) Krav rörande smart laddning ⁽⁶⁶⁾.
- g) Krav som skulle underlätta användningen av bilbatterier som en energikälla (nätanslutna fordon) ⁽⁶⁷⁾.
- h) När det gäller allmänt tillgängliga laddningspunkter, krav avseende laddning vid enskilda tillfällen och tydliga laddningspriser ⁽⁶⁸⁾.

⁽⁵⁷⁾ Några av dessa krav är obligatoriska i vissa situationer enligt direktiv 2014/94/EU.

⁽⁵⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽⁵⁹⁾ Smart laddning: möjligheten att ställa in laddningen till tider då el är allmänt tillgänglig och näten inte är överbelastade. Smart laddning kan underlätta optimering av belastningen på elsystemet, i synnerhet där belastningarna kan öka på grund av antalet elfordon som laddar samtidigt. Nätanslutna fordon: möjligheten att mata tillbaka el från bilbatteriet till nätet.

⁽⁶⁰⁾ Se till exempel Österrikes lagstiftning.

⁽⁶¹⁾ För att hantera eventuella brandrisker förknippade med elfordon och infrastruktur för laddning.

⁽⁶²⁾ Tekniska specifikationer i bilaga II till direktiv 2014/94/EU, som innehåller en hänvisning till standard EN 62196-2.

⁽⁶³⁾ Tillgängligheten till laddningspunkter för personer med funktionshinder bör omfatta följande komponenter: Laddarens användargränssnitt (inbegripet betalningsgränssnitt), laddare och anslutningar till bilen samt all information till användaren som behövs för att använda själva laddaren (i enlighet med det provisoriska avtal som slöts i samband med interinstitutionella förhandlingar den 19 december 2018 om ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster ((COM (2015) 0615 – C8-0387/2015 – 2015/0278(COD)) och laddningsplatsen (till exempel åtkomlighet för personer som sitter i rullstol). Parkeringsplatser för fordon som behöver en tillgänglig laddningspunkt bör också vara tillgängliga genom att ett tillräckligt stort manövreringsutrymme säkerställs, och ett lägsta antal laddningspunkter bör vara "tillgängliga laddningspunkter". Relevanta standardiseringsmandat till CEN, Cenelec och Etsi omfattar mandat M/420 till stöd för europeiska krav på tillgänglighet vid offentlig upphandling i den bebyggda miljön och mandat M/473 om att inkludera "design för alla" i relevanta standardiseringsarbeten.

⁽⁶⁴⁾ Skäl 28 i direktiv (EU) 2018/844.

⁽⁶⁵⁾ Se direktiv 2014/94/EU, artikel 4.7.

⁽⁶⁶⁾ I skäl 22 i direktivet (EU) 2018/844 anges att byggnader kan utnyttjas för att stimulera smart laddning av elfordon. Smart laddning kan komma att kräva dataöverföringsfunktioner. Ett antal medlemsstater har tagit med hänvisningar till smart laddning i sin lagstiftning. Se till exempel Förenade kungarikets lagstiftning (*Automated and Electric Vehicles Act 2018*, kapitel 15 del II, <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/18/section/15/enacted>), Frankrikes lagstiftning (*Arrêté du 19 juillet 2018 relatif aux dispositifs permettant de piloter la recharge des véhicules électriques*) och Finlands lagstiftning (<https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2017/20170478>).

⁽⁶⁷⁾ Skäl 22 i direktiv (EU) 2018/844 – grund för medlemsstaterna att använda bilbatterier som en energikälla.

⁽⁶⁸⁾ Se direktiv 2014/94/EU, artikel 4.9 respektive 4.10.

- i) Krav på att driftansvariga för laddningspunkter får köpa elektricitet från varje elleverantör inom EU ⁽⁶⁹⁾ och möjligheten för användare att ingå avtal med en annan leverantör än den enhet som tillhandahåller elektricitet till hushållet eller fastigheten ⁽⁷⁰⁾.

Medlemsstaterna bör fastställa i vilken utsträckning sådana specifika tekniska krav för installationen måste anges i nationell lagstiftning.

Förenkling av utbyggnaden av laddningspunkter

Enligt artikel 8.7 i energiprestandadirektivet ska medlemsstaterna föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av laddningspunkter i nya och befintliga bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder och ta itu med eventuella hinder som grundar sig på regelverk, bland annat tillstånds- och godkännandeförfaranden ⁽⁷¹⁾. Denna skyldighet måste ha uppfyllts genom införlivandet av energiprestandadirektivet i nationell lagstiftning senast dagen för införlivande.

3.4.3.3 Delade incitament och administrativa svårigheter ⁽⁷²⁾

Alltför långa och komplexa förfaranden för godkännande kan utgöra ett stort hinder för ägare och hyrestagare vad gäller installation av laddningspunkter för befintliga bostäder och andra byggnader än bostadshus med flera hyrestagare. Att få nödvändiga godkännanden kan skapa förseningar eller förhindra installation.

Krav på **”rätten till anslutning” eller ”rätten till laddning”** säkerställer att alla hyrestagare eller delägare kan installera en laddningspunkt för ett elfordon utan att behöva inhämta samtycke från hyrestagarens hyresvärd eller från de andra delägarna (vilket kan vara svårt).

I Spanien till exempel får en delägare enligt lagstiftningen installera en laddningspunkt för privat bruk om den finns på en enskild parkeringsplats och om sammanslutningen av delägare informeras i förväg. Delägarna kan inte förhindra installationen. Kostnaden för installationen och den efterföljande energiförbrukningen beräknas av den person som installerade laddningspunkten.

3.4.4 Hållbarhet (artikel 8.8 i energiprestandadirektivet)

Enligt artikel 8.8 i energiprestandadirektivet ska medlemsstaterna beakta behovet av konsekventa strategier för byggnader, mjuk (eller aktiv) och grön mobilitet samt stadsplanering.

Initiativet planering av hållbar rörlighet i städerna är en hörnsten i EU:s politik för rörlighet i städer. Att tidigt införliva elektromobilitet i utvecklingen av planer för rörlighet som antagits inom ramen för planering av hållbar rörlighet i städerna, kan bidra till att uppnå målen i artikel 8.8 i energiprestandadirektivet.

Inom initiativet planering av hållbar rörlighet i städerna tillhandahålls en långsiktig, övergripande och sektorsöverskridande strategi som täcker alla transportmedel och vars syfte är att bidra till att hantera frågor som trafikstockningar, luftföroreningar och buller, klimatförändringar, vägolyckor, effekter på hälsan, tillgänglighet för personer med funktionshinder och äldre personer, ineffektiv användning av offentliga platser och förbättrad livskvalitet. Strategin kompletteras av riktlinjerna för initiativet planering av hållbar rörlighet i städerna och uttömmande information om initiativet, som finns tillgänglig under avsnittet ”Rörlighetsplaner” på hemsidan Eltis – observatoriet för rörlighet i städerna ⁽⁷³⁾. Över 1 000 städer har redan genomfört planer för hållbar rörlighet i städer och konceptet har visat sig ha betydelse när det gäller att föra samman olika offentliga och privata aktörer inom planering av rörlighet i städer.

EU-agendan för städer inleddes i detta sammanhang inom ramen för ett mellanstatligt samarbete under 2016 med det övergripande målet att inkludera en urban dimension i de politiska åtgärder som påverkar städer i syfte att uppnå en bättre lagstiftning, bättre finansiering och bättre kunskap om städer i Europa. Agendan genomförs genom partnerskap i ett format som omfattar styrning på flera nivåer, och ett av partnerskapen inriktar sig på rörlighet i städer. Syftet är att komma med förslag på lösningar för att förbättra de ramvillkor kring rörlighet i städer i EU som inbegriper frågor som rör tekniska framsteg, med syftet att både främja användningen av aktiva transportmedel och förbättra kollektivtrafiken.

⁽⁶⁹⁾ Se direktiv 2014/94/EU, artikel 4.8.

⁽⁷⁰⁾ Se direktiv 2014/94/EU, artikel 4.12.

⁽⁷¹⁾ Dessa åtgärder bör inte påverka medlemsstaternas förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning.

⁽⁷²⁾ Skäl 23 i direktiv (EU) 2018/844 – Byggregler kan utnyttjas effektivt för att införa riktade krav för att stödja utbyggnaden av infrastruktur för laddning på bilparkeringsplatser i bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder. Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av infrastruktur för laddning i syfte att ta itu med hinder såsom delade incitament och administrativa svårigheter som enskilda ägare stöter på när de försöker installera laddningspunkter på sina parkeringsplatser.

⁽⁷³⁾ <http://www.eltis.org/mobility-plans>

De medlemsstater som inte har krav eller riktlinjer för cykelparkeringar bör åtminstone utarbeta riktlinjer för lokala myndigheter om införande av krav avseende cykelparkeringar i byggreglerna och stadsplaneringspolitiken. Dessa riktlinjer bör inbegripa såväl kvantitativa (dvs. antal parkeringsplatser) som kvalitativa komponenter.

3.4.5 Långsiktiga politiska och finansiella åtgärder (artikel 2a i energiprestandadirektivet)

Dessutom uppmanas medlemsstaterna att även överväga politiska och finansiella åtgärder som en del av sina långsiktiga renoveringsstrategier (artikel 2a i energiprestandadirektivet). Dessa åtgärder kan stödja och påskynda utbyggnaden av infrastruktur för elektromobilitet i befintliga byggnader, dels vid större renoveringar (artikel 8.2 och 8.5 i energiprestandadirektivet), dels för att uppfylla de minimikrav för byggnader som inte är avsedda för bostäder som anges i artikel 8.3, med beaktande av att läget på de relevanta marknaderna sannolikt kommer att utvecklas över tiden, för att gradvis övervinna vissa nuvarande marknadsmisslyckanden.

4. BESTÄMMELSER OM BERÄKNING AV PRIMÄRENERGIFAKTORER

4.1 Syfte: insyn i beräkningen av primärenergifaktorer

En byggnads energiprestanda måste uttryckas med en numerisk faktor för primärenergianvändning, vilket är den energi som behövs för att tillgodose en byggnads energibehov. *Primärenergi* beräknas ur mängden tillförda energiflöden genom användning av omvandlingsfaktorer för primärenergi eller viktningfaktorer⁽⁷⁴⁾. Energiflöden innefattar elektrisk energi från nätet, gas från nätet, olja eller pellets (alla med sina respektive omvandlingsfaktorer för primärenergi) som transporteras till byggnaden för inmatning i byggnaders tekniska system samt platsproducerad värme eller elektricitet.

Enligt energiprestandadirektivet är medlemsstaterna ansvariga för beräkningen av omvandlingsfaktorer för primärenergi för olika energibärare som används i byggnaderna. Beräkningen av omvandlingsfaktorer för primärenergi kan påverkas av olika nationella elmixar, effektiviteten vad gäller kraftverkets andel, andelen förnybar energi och olika beräkningsmetoder. Erfarenheten har visat att de värden som medlemsstaterna rapporterar skiljer sig avsevärt, och de metoder som används för att fastställa omvandlingsfaktorer för primärenergi är inte alltid transparenta.

För att uppfylla målen för energieffektivitet för byggnader bör insynen i fråga om energicertifikat förbättras genom säkerställande av att alla nödvändiga parametrar för beräkningar fastställs och tillämpas på ett konsekvent sätt, både för minimikrav avseende energiprestanda och certifiering.

Målen i bilaga I, punkt 2, till energiprestandadirektivet är att införa en viss insyn i beräkningen av omvandlingsfaktorer för primärenergi, för att ta hänsyn till den centrala roll som klimatskalet spelar och för att beakta förnybara energikällor som produceras på plats och externt⁽⁷⁵⁾.

4.2 Omfattning av bestämmelserna om beräkning av primärenergifaktorer

Bilaga I till energiprestandadirektivet har ändrats för att öka insynen i och samstämmigheten mellan de 33 olika regionala och nationella beräkningsmetoder som för närvarande används.

Bilaga I, punkt 2 i energiprestandadirektivet har framför allt ändrats för att i) bättre återspegla de energibehov som förknippas med normal användning av en byggnad mot bakgrund av utvecklingen inom byggsektorn, och ii) framföra ytterligare saker att beakta när omvandlingsfaktorerna för primärenergi fastställs.

⁽⁷⁴⁾ Viktningsfaktor är en den term som används i CEN:s övergripande standard vid hänvisning till omvandlingsfaktorer för primärenergi, *primärenergifaktorer* och *viktningfaktorer* anses därmed ha motsvarande betydelse. Båda termerna används av medlemsstaterna.

⁽⁷⁵⁾ När det gäller standardvärdet för omvandlingsfaktorer för primärenergi (2.1) avseende elproduktion i energieffektivitetsdirektivet, måste det noteras att medlemsstaterna inom ramen för energiprestandadirektivet har frihet att tillämpa sina egna omvandlingsfaktorer för primärenergi, inbegripet för el från nätet, vilket även gäller på subnationell nivå.

Enligt artikel 3 ska nationella metoder för beräkning av byggnaders energiprestanda antas. Bestämmelserna i artikel 3 och de som hänför sig till beräkningen av kostnadsoptimala nivåer (artiklarna 4 och 5 ⁽⁷⁶⁾) förblir oförändrade.

4.3 Förstå bestämmelserna om beräkning av primärenergifaktorer

4.3.1 Energibehov att beakta (bilaga I, punkt 2, första stycket i energiprestandadirektivet)

För att kunna beräkna en byggnads energiprestanda måste energibehoven först fastställas. Energibehov innebär den mängd energi (oavsett varifrån energin härrör) som måste tillföras för att upprätthålla avsedda inomhusförhållanden. Att fastställa en byggnads energibehov är ett viktigt steg för att beräkna byggnads energiprestanda i linje med den kostnadsoptimala metoden. Detta utvidgar gradvis gränsen för systemets omfattning från först energibehov, sedan energianvändning, därefter energitillförsel och slutligen till primärenergi.

I energiprestandadirektivet anges att energibehovet måste täcka rumsuppvärmning, rumskylning, varmvatten för hushållsbruk, ventilation, belysning och eventuellt andra områden, vilket återspeglar den utvidgade definitionen av *byggnads installationssystem* (artikel 2.3 i energiprestandadirektivet). Precis som när det gäller att fastställa en byggnads energianvändning är det medlemsstaterna som ska besluta om ytterligare energibehov enligt den bredare definitionen av byggnaders installationssystem ska beaktas vid beräkningen av energiprestanda. Medlemsstaterna uppmanas även att notera att fast belysning är en viktig del av energianvändningen i alla byggnader, framför allt i den sektor som inte är avsedd för bostadsändamål.

Denna bestämmelse framhäver att beräkningen av energibehov måste leda till att optimera hälsa, inomhusluftkvalitet och komfort, enligt vad som definieras av medlemsstaterna på nationell eller regional nivå ⁽⁷⁷⁾. Dessa komponenter ⁽⁷⁸⁾ är av yttersta vikt, eftersom byggnader i energiprestandadirektivet definieras som konstruktioner för vilka energi används för att påverka inomhusklimatet. Dessutom bor människor bekvämare och mår bättre i byggnader med bättre energiprestanda och det leder till hälsosammare inomhusklimatförhållanden. Dessa krav är inte nya då allmänna inomhusklimatförhållanden enligt energiprestandadirektivet redan (före ändringen) skulle beaktas vid fastställandet av minimikrav avseende energiprestanda (artikel 4).

Beräkningen av kostnadsoptimalitet bör planeras så att skillnaderna i luftkvalitet och behaglighet tydliggörs, i linje med delegerad förordning (EU) nr 244/2012. För att undvika försämring av inomhusluftkvalitet, komfort och hälsotillstånd i det europeiska byggnadsbeståndet bör den stegvisa tillstramning av minimikrav på energiprestanda som är resultatet av tillämpningen av byggnadskrav för nära-nollenergibyggnader (NNE-byggnader) runt om i Europa göras parallellt med lämpliga åtgärdsstrategier för inomhusklimat ⁽⁷⁹⁾.

4.3.2 Definition av omvandlingsfaktorer för primärenergi (bilaga I, punkt 2, andra stycket i energiprestandadirektivet)

I energiprestandadirektivet klargörs att omvandlingsfaktorerna för primärenergi eller viktningfaktorer per energibärare, kan baseras på nationella, regionala eller lokala viktade års-, säsongs- eller månadsmedelvärden eller på mer specifik information som görs tillgänglig för enskilda fjärrvärmesnät. Detta framhäver uttryckligen den nuvarande flexibilitet som medlemsstaterna har när de fastställer omvandlingsfaktorer för primärenergi.

⁽⁷⁶⁾ Beräkningen av byggnaders energiprestanda i syfte att fastställa minimikrav avseende energiprestanda måste följa den gemensamma metodramen i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 244/2012 av den 16 januari 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda genom fastställande av en ram för jämförelsemetod för beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda för byggnader och byggnadselement (EUT L 81, 21.3.2012, s. 18).

⁽⁷⁷⁾ Standarden avseende byggnaders energiprestanda EN 16798-1 (revidering av EN 15251), Indata för konstruktion och bestämning av energiprestanda i byggnader, avseende inomhusmiljö gällande luftkvalitet, termiskt klimat, ljus och buller, tillhandahåller en referens för komfortförhållanden. Bilaga B.7 i standarden innehåller WHO:s hälsobaserade kriterier för inomhusluft och föreslagna riktvärden gällande föroreningar utomhus och inomhus.

⁽⁷⁸⁾ Tillsammans med definitionen av utomhusförhållanden (klimat).

⁽⁷⁹⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2016/1318 av den 29 juli 2016 om riktlinjer för främjande av nära-nollenergibyggnader och bästa praxis för att se till att alla nya byggnader är nära-nollenergibyggnader senast 2020 (EUT L 208, 2.8.2016, s. 46).

Ett exempel gäller behandlingen av elnät (och i viss utsträckning fjärrvärmenät), där användningen av säsongs- eller månadsbaserade faktorer för el i stället för enskilda årliga medelvärden kan vara lämpligare när det gäller uppvärmning. På liknande sätt är det bättre att beskriva solcellsbasead elproduktion på säsongsbasis. Lokala förhållanden kan också beaktas när omvandlingsfaktorer för primärenergi fastställs för beräkning av byggnaders energiprestanda.

4.3.3 *Eftersträva optimal energiprestanda för klimatskalet (bilaga I, punkt 2, tredje stycket i energiprestandadirektivet)*

Enligt bilaga I, punkt 2, tredje stycket i energiprestandadirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att optimal energiprestanda för klimatskalet eftersträvas när primärenergifaktorer och viktningfaktorer tillämpas. Att minska det totala energibehovet är en viktig komponent vid optimering av en byggnads energiprestanda. Beaktandet av klimatskalet bör i detta sammanhang inte underskattas⁽⁸⁰⁾. Dessutom har byggnaders installationssystem och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning större påverkan och är lättare att optimera i kombination med klimatskal som har bättre prestanda.

I linje med kommissionens rekommendation om främjande av nära-nollenergibyggnader⁽⁸¹⁾ bör åtgärder för förnybar energi och energieffektivisering komplettera varandra.

4.3.4 *Förnybara energikällor som produceras på plats och externt (bilaga I, punkt 2, fjärde stycket i energiprestandadirektivet)*

I energiprestandadirektivet föreskrivs att medlemsstaterna får beakta energi från förnybara energikällor som levereras genom energibäraren och energi från förnybara energikällor som produceras och används på plats när omvandlingsfaktorer för primärenergi fastställs. I bestämmelsen anges inget om behandlingen av energi från förnybara energikällor som produceras på plats och externt, vilket gör det möjligt för medlemsstaterna beräkna omvandlingsfaktorer för primärenergi utefter lokala eller nationella förhållanden⁽⁸²⁾.

I energiprestandadirektivet fastställs uttryckligen möjligheten att ta itu med förnybara energikällor när omvandlingsfaktorerna för primärenergi fastställs. Det finns flera överväganden värda att påminna om i detta avseende:

- a) Den energi som produceras på plats minskar den primärenergi som är förbunden med energitillförseln.
- b) Beräkningen av primärenergifaktorer inbegriper både icke förnybar energi och förnybar energi som levereras till byggnaden (omvandlingsfaktorer för total primärenergi).
- c) Uppdelningen av primärenergi i icke förnybara och förnybara komponenter gör det möjligt att jämföra resultaten mellan elproduktion från olika förnybara energikällor och också med elproduktion från fossila bränslen.
- d) Åtskillnad mellan förnybara och icke förnybara primärenergifaktorer kan vara till hjälp för att förstå en byggnads energianvändning.

I energiprestandadirektivet förtydligas vidare att det går att beakta energi från förnybara energikällor (som levereras genom energibäraren och produceras på plats), förutsatt att beräkningen av primärenergifaktorer tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

Enligt principen om icke-diskriminering **bör** jämförbara situationer i allmänhet inte behandlas olika, och olika situationer **bör** inte behandlas på samma sätt om inte en sådan behandling kan motiveras objektivt. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att välja de upplägg som bäst lämpar sig för deras särskilda situation med hänsyn tagen till de specifika nationella förhållandena⁽⁸³⁾.

⁽⁸⁰⁾ Beaktandet av klimatskalelement och deras inverkan på byggnaders energiprestanda är också beroende av vilka beräkningsmetoder som används. Till exempel är energibalansmetoden, som tar hänsyn till både energiförluster (relaterade till värmeförluster) och energivinster (från passiv uppsamling av solinstrålning i byggnader och byggnadselement) vid beräkning av energiprestandan för en byggnad eller för ett byggnadselement i klimatskalet, en metod som används i vissa medlemsstater för att ta hänsyn till solförhållandena (i förhållande till punkt 4 i bilaga I till direktivet).

⁽⁸¹⁾ Rekommendation (EU) 2016/1318.

⁽⁸²⁾ Enligt EN ISO 52000 finns det tre typer av omvandlingsfaktorer för primärenergi: omvandlingsfaktor för icke förnybar primärenergi, omvandlingsfaktor för förnybar primärenergi och omvandlingsfaktor för total primärenergi.

⁽⁸³⁾ Mål C-195/12: Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA (IBV) mot Région wallonne (Regionen Vallonien) [2013], punkt 50–52, 62.

Att dra av andelen förnybar energi från den totala primärenergifaktorn (vilket lämnar kvar andelen icke förnybar energi) är ett möjligt sätt att säkerställa att energi från förnybara energikällor som produceras på plats och externt behandlas på ett jämförbart sätt, vilket förhindrar att begränsningarna med att beräkna byggnaders energiprestanda påverkar de nationella eller regionala politiska åtgärder som rör förnybar energi.

Medlemsstaterna får på liknande sätt balansera principen om icke-diskriminering av förnybara energikällor i förhållande till icke förnybara energikällor. Ett möjligt sätt att säkerställa en icke-diskriminerande behandling är att sörja för insyn i värdena, konventioner (dvs. hur medlemsstaterna behandlar särskilda aspekter av beräkningen av omvandlingsfaktorer för primärenergi, t.ex. hur ofta värdena granskas, huruvida tidigare eller förväntade värden väljs, hur ett näts gränser fastställs, hur omvandlingsfaktorer för primärenergi varierar över tiden osv.) och underliggande antaganden vad gäller beräkning av omvandlingsfaktorer för förnybar och icke förnybar primärenergi.

I följande tabell beskrivs möjliga situationer som kan uppstå med exempel på icke-diskriminerande behandling av energi från förnybara energikällor som produceras på plats och externt:

Tabell 16

Behandling av energi från förnybara energikällor som produceras på plats och externt – exempel

Exempel:		Är de jämförbara?	Är behandlingen av energi från förnybara energikällor jämförbar/icke-diskriminerande?
Energi från förnybara energikällor som produceras på plats.	Energi från förnybara energikällor som produceras externt.	Inte helt jämförbara situationer.	Resultaten kan variera avsevärt baserat på behandlingen av energi från förnybara energikällor som produceras externt.
T.ex. solcellspaneler. Omvandlingsfaktor för primärenergi = 0. Energi från förnybara energikällor som produceras på plats som dras av från energitillförseln.	Hög andel energi från förnybara energikällor i nätet (t.ex. solcellsparker). Omvandlingsfaktor för primärenergi = 1.	Energi från förnybara energikällor som produceras externt är kopplad till nätet, som sannolikt levererar el till byggnaden genom en blandning av olika energikällor. Även med samma teknik (t.ex. solcellspaneler) kan resultaten skilja sig.	Följande frågor ska beaktas: — Den energi som ett visst nät tillhandahåller (t.ex. el eller fjärrvärme) är ofta en blandning av olika energikällor. — När situationer jämförs är det inte bara tekniken (eller blandningen av tekniker) som måste beaktas, utan även blandningens kvalitet (dvs. komponenten av energi från förnybara energikällor). Energin från förnybara energikällor bör därför återspeglas i beräkningen av värdena för omvandlingsfaktorn för primärenergi.
	T.ex. fjärrvärmenät med hög andel energi från förnybara energikällor (t.ex. solkraft och vindkraft). Omvandlingsfaktor för primärenergi = 0,5.	Inte helt jämförbara situationer.	— Att dra av andelen förnybar energi från omvandlingsfaktorerna för primärenergi (vilket lämnar kvar andelen icke förnybar energi) kan bidra till att säkerställa att energi från förnybara energikällor som produceras på plats och externt behandlas på ett positivt och jämförbart sätt. — Det är viktigt med insyn i värdena, konventioner och underliggande antaganden vad gäller beräkning av omvandlingsfaktorer för förnybar och icke förnybar primärenergi.

4.4 Införlivande av bestämmelserna om beräkning av primärenergifaktorer

Medlemsstaterna uppmanas att granska sina byggregler och tydliggöra energibehoven i sina respektive införlivandeåtgärder senast dagen för införlivandet om detta inte redan anges i de nuvarande nationella beräkningsmetoderna.

5. VERIFIERING OCH VERKSTÄLLIGHET

Som en del av sitt bredare ansvar och uppdrag att se till att energiprestandadirektivet genomförs och verkställs, kommer medlemsstaterna även att behöva att ta hänsyn till hur man ska verifiera överensstämmelse med och verkställa

- a) systemkrav i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet,

- b) krav på installation av självreglerande anordningar inom ramen för artikel 8.1 i energiprestandadirektivet,
- c) krav på installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning inom ramen för artikel 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet,
- d) krav för elektromobilitet inom ramen för artikel 8 i energiprestandadirektivet.

Det är viktigt att ägare, anläggningschefer eller energiansvariga chefer för byggnader som omfattas av dessa krav informeras om ikraftträdandet av kraven i förväg, så att de kan planera och genomföra det arbete som krävs på bästa sätt.

När det gäller krav för installation av självreglerande anordningar gäller dessutom följande:

- a) I de fall då dessa krav gäller nya byggnader får medlemsstaterna förlita sig på befintliga processer som rör bygglov.
- b) I de fall då dessa krav gäller befintliga byggnader där värmegeneratorer byts ut får medlemsstaterna förlita sig på befintliga processer för att verifiera att uppvärmningssystemen uppfyller kraven i artikel 8.1, eftersom ett byte av värmegeneratorer i allmänhet utgör en systemuppgrädering och innebär att kraven ska tillämpas.

När det gäller krav för installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning gäller dessutom följande:

- a) Eftersom alla medlemsstater har infört inspektioner av uppvärmnings- och luftkonditioneringsystem, eller motsvarande alternativa åtgärder, före ändringen av energiprestandadirektivet, får medlemsstaterna överväga att använda dessa system för att verifiera och verkställa kraven för installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, då alla byggnader som omfattas av dessa krav ligger inom räckvidden för obligatoriska inspektioner (eller alternativa åtgärder) enligt artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet.
- b) Medlemsstaterna får även överväga att koppla tillsynen och genomdrivandet av dessa krav till verkställandet av systemkraven i artikel 8.1 i energiprestandadirektivet, eftersom installation, byte eller uppgrädering av ett uppvärmnings-, luftkonditionerings- och/eller ventilationssystem kan vara ett tillfälle att även installera system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

6. SAMMANFATTNING AV REKOMMENDATIONERNA

6.1 **Rekommendationer avseende byggnaders installationssystem och inspektioner av dessa, självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning**

- (1) I ändringen av energiprestandadirektivet uppdateras och utvidgas definitionen av byggnaders installationssystem genom att ytterligare definitioner införs för specifika system (t.ex. system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning). Vid införlivandet av dessa definitioner uppmanas medlemsstaterna att tillhandahålla ytterligare information om systemen i fråga, samtidigt som de säkerställer fullständig anpassning till energiprestandadirektivet och, i förekommande fall, hänvisar till tillämpliga standarder eller tekniska riktlinjer, för att underlätta yrkesverksammars förståelse.

Avsnitt 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.3.1.3, 2.3.1.5 och 2.4.1.1 i detta dokument.

- (2) Enligt energiprestandadirektivet ska systemkrav upprättas för alla krav som rör byggnaders installationssystem. Detta innebär framför allt fastställande av krav för system som inte behövde ha krav före ändringen. När detta genomförs måste alla områden för systemkrav omfattas: total energiprestanda, korrekt installation, lämplig dimensionering, justering och kontroll. Tillämpliga standarder och tekniska riktlinjer på EU-nivå och nationell nivå bör även beaktas, särskilt de standarder som rör byggnaders energiprestanda som utvecklats inom ramen för CEN:s ⁽⁸⁴⁾ mandat M/480 ⁽⁸⁵⁾.

Avsnitt 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.4.1.2 och 2.5.1 i detta dokument.

⁽⁸⁴⁾ Europeiska standardiseringskommittén (<https://www.cen.eu/Pages/default.aspx>).

⁽⁸⁵⁾ CEN:s, Cenelec och Etsis mandat M/480 i för utarbetande och antagande av standarder för en metod för beräkning av integrerad energiprestanda för byggnader och främjande av byggnaders energiprestanda, i enlighet med villkoren i omarbetningen av energiprestandadirektivet (direktiv 2010/31/EU).

- (3) Medlemsstaterna uppmanas att främja medvetenhet och förståelse hos fastighetsägare, systeminstallatörer och andra berörda parter vad gäller ingrepp som utlöser tillämpningen av systemkrav samt bedömning och dokumentation av systemprestanda i alla typer av byggnader (artikel 8.1 och 8.9 i energiprestandadirektivet). Dessa ingrepp inbegriper installation, byte och uppgradering av ett system. I synnerhet uppmanas medlemsstaterna att tillhandahålla ytterligare information om vad som **borde** betraktas som en systemuppgradering, där skillnad eventuellt kan göras mellan olika typer av system och särskild vikt läggs vid de vanligaste systemen i det nationella byggnadsbeståndet.

Avsnitt 2.3.1.4, 2.4.1.3 och 2.5.2 i detta dokument.

- (4) *Självreglerande anordningar* är ett begrepp som kan tolkas på olika sätt. Vid införlivandet av bestämmelserna om installation av självreglerande anordningar kommer medlemsstaterna att ha nytta av att tillhandahålla ytterligare information om vilka anordningar som kan tillgodose de relevanta behoven, särskilt när det gäller de system som används mest i det nationella byggnadsbeståndet. Medlemsstaterna bör i förhållande till samma bestämmelser klargöra i vilka fall den självreglerande funktionen kan tillämpas på zonnivå (i motsats till rumsnivå). Slutligen kommer medlemsstaterna att ha nytta av att främja medvetenhet och förståelse hos fastighetsägare, systeminstallatörer och andra berörda parter för situationer som leder till att kraven på att installera självreglerande anordningar i befintliga byggnader ska gälla, framför allt genom att tillhandahålla ytterligare information om vad som ska tolkas som byte av värmegeneratorer i tvetydiga fall.

Avsnitt 2.2.3, 2.3.3.2, 2.3.3.3(a) och 2.4.3.1 i detta dokument.

- (5) System för fastighetsautomation och fastighetsstyrning installerade i andra byggnader än bostadshus måste enligt skyldigheterna i artikel 14.4 och 15.4 i energiprestandadirektivet uppfylla definitionen i artikel 2.3a och innefatta de funktioner som anges i 14.4 och 15.4, åtminstone för de installationssystem för byggnader som omfattas av artiklarna 14 och 15. Dessa funktioner sträcker sig längre än vad som förväntas från vanliga system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning. Därför bör medlemsstaterna vid införlivandet av dessa krav säkerställa att de berörda parterna är medvetna om de exakta effekterna av kraven och ge tydliga anvisningar om hur funktionerna hos system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning ska bedömas när det gäller kraven och, i förekommande fall, hur de nödvändiga uppgraderingarna ska genomföras.

Se avsnitt 2.2.4, 2.3.3.1, 2.3.3.3(b), 2.4.3.2 och 2.5.4 i detta dokument.

- (6) Vissa bestämmelser gäller endast när villkoren om genomförbarhet uppfylls: teknisk och ekonomisk genomförbarhet för krav på installation av självreglerande anordningar och system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, samt teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet för systemkrav. Medlemsstaterna är ansvariga för att se till att bedömningen av genomförbarhet är ordentligt strukturerad och står under vederbörlig tillsyn som en del av verkställighets- och verifieringsmekanismer. Därför rekommenderas medlemsstaterna att stödja tolkningen och bedömningen av genomförbarhet, t.ex. genom en särskild vägledning eller särskilda förfaranden.

Se avsnitt 2.3.4 och 5 i detta dokument.

- (7) Inspektioner av byggnaders installationssystem förekommer redan i många medlemsstater, men ändringen av energiprestandadirektivet har lett till betydande ändringar vad gäller omfattningen av dessa inspektioner. Detta är framför allt fallet när det gäller tröskelvärdet för nominell effekt över vilket inspektioner krävs och de typer av system som bör inspekteras. Medlemsstaterna uppmanas att främja förståelse för dessa ändringar och deras effekter hos alla berörda parter. Det kommer framför allt att vara till hjälp för medlemsstaterna att stödja fastställandet av kombinerade system som bör inspekteras och, i förekommande fall, ge vägledning om inspektion av ventilationssystem.

Se avsnitt 2.2.2, 2.3.2.1, 2.3.2.5, 2.4.2.1(a) och 2.4.2.1(b), 2.4.2.2 samt 2.5.3 i detta dokument.

- (8) En betydande förändring när det gäller inspektioner av byggnaders installationssystem, som föreskrivs i artiklarna 14 och 15 i energiprestandadirektivet, är behovet att (i förekommande fall) beakta systemprestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden. Detta bör leda till förändringar av inspektionsmetoder och tillhörande ramar, t.ex. utbildningsprogram. För att stödja denna övergång rekommenderas medlemsstaterna att omvandla detta allmänna krav till en teknisk vägledning för att stödja överväganden om prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden i praktiken för de olika typerna av system i fråga.

Se avsnitt 2.3.2.6 och 2.4.2.1(c) i detta dokument.

- (9) Vid införlivandet av bestämmelserna om inspektion av uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem, rekommenderas medlemsstaterna att ta vederbörlig hänsyn till hur undantag som kan gälla utformas och övervakas. Medlemsstaterna kommer framför allt att med fördel kunna dra nytta av att fastställa de funktioner som förväntas från system för kontinuerlig elektronisk övervakning i bostadshus som alternativ till inspektioner, och att säkerställa att avtal om energiprestanda som omfattar byggnaders installationssystem, när dessa leder till undantag, överensstämmer med tillämpliga krav och god praxis.

Se avsnitt 2.3.2.7, 2.3.2.8, 2.3.2.9 och 2.4.2.1(d) till 2.4.2.1(g) i detta dokument.

6.2 Rekommendationer om elektromobilitet

- (10) Bestämmelserna om elektromobilitet inför nya termer och begrepp i de flesta av medlemsstaternas byggnadsföreskrifter. Medlemsstaterna uppmanas att ge vägledning om hur dessa nya termer och begrepp ska tolkas för att säkerställa ett korrekt genomförande. Detta gäller framför allt omfattningen av kraven, förhållandet mellan byggnader och bilparkeringar (t.ex. i samband med begreppet *fysisk angränsning*) och omfattningen av de renoveringsåtgärder som utlöser kraven (t.ex. bilparkeringen eller den elektriska infrastrukturen).

Se avsnitt 3.2, 3.3.1, 3.3.3 och 3.4.1 i detta dokument.

- (11) Kraven på installation av ett lägsta antal laddningspunkter i byggnader som inte är avsedda för bostäder (artikel 8.3) är en viktig aspekt av bestämmelserna om elektromobilitet. Definitionen och genomförandet av kraven bör grunda sig på noggrann planering för att se till att de inriktade byggnaderna omfattas på bästa sätt och att utbyggnaden därefter går till på ett smidigt sätt. Vid upprättandet av dessa krav uppmanas medlemsstaterna särskilt att dra nytta av erfarenheterna från andra EU-medlemsstater som redan har utarbetat liknande krav.

Se avsnitt 3.3.4 i detta dokument.

- (12) Bestämmelserna i energiprestandadirektivet om elektromobilitet kompletterar direktiv 2014/94/EU. Medlemsstaterna rekommenderas att konsekvent ägna särskild uppmärksamhet åt genomförandet av de två direktiven, särskilt när det gäller utarbetandet av krav för installationen av ett lägsta antal laddningspunkter i byggnader som inte är avsedda för bostäder. Detta kan kräva ett nära samarbete med det departement och de grupper som är ansvariga för att genomföra direktiv 2014/94/EU, samt att en övergripande och sektorsöverskridande strategi antas som omfattar flera politikområden, t.ex. byggsektorn, stadsplanering, transportsektorn och rörlighet.

Se avsnitt 3.3.4 och 3.3.5 i detta dokument.

- (13) Bestämmelserna i energiprestandadirektivet kompletterar i lika höga grad direktiv 2009/72/EG som främjar utvecklingen av ett flexibelt elsystem. För att kunna utsätta elsystemet för nya belastningar, t.ex. elfordon, måste teknik som inbegriper smart laddning och nätanslutna fordon möjliggöras. Dessa koncept är särskilt relevanta vad gäller laddning i hemmet, kontor och bilparkeringar där bilar ofta är parkerade i flera timmar och därmed kan tillhandahålla tjänster till nätoperatören. Investeringar i laddningsinfrastruktur inom ramen för energiprestandadirektivet bör göras med vederbörlig hänsyn till befintliga och framtida standarder som rör smart laddning och nätanslutna fordon (t.ex. ISO 15118) samt med anslutning till fullt funktionella smarta mätningssystem.

Se avsnitt 3.4.3 i detta dokument.

- (14) Medlemsstaterna uppmanas att klarlägga vilka tekniska specifikationer och andra krav för laddningspunkter som kommer att byggas ut inom ramen för bestämmelserna om elektromobilitet i artikel 8, inklusive artikel 8.3, i energiprestandadirektivet. Överväganden såsom specifikationer som rör minsta laddningskapacitet, ledningsinfrastruktur, brandsäkerhet, tillgänglighet för personer med nedsatt rörlighet inbegripet personer med funktionshinder, och smart laddning kan bidra till att säkerställa ett effektivt genomförande och främja spridningen av elfordon.

Se avsnitt 3.4.3 i detta dokument.

- (15) Hinder som grundar sig på regelverk och marknadsmisslyckanden kan hämma utbyggnaden av infrastruktur för elektromobilitet och följaktligen spridningen av elfordon. Förenkling av regelverket, långsiktig planering och ekonomiska incitament kan vara nödvändiga för att ta itu med dessa utmaningar. För att underlätta utbyggnaden av laddningspunkter (artikel 8.7 i energiprestandadirektivet) uppmanas medlemsstaterna att säkerställa "rätten till anslutning" för att ta itu med delade incitament och administrativa svårigheter, särskilt när det gäller flerfamiljshus. Därutöver uppmanas medlemsstaterna att även överväga politiska och ekonomiska åtgärder som en del av sina långsiktiga renoveringsstrategier (artikel 2a i energiprestandadirektivet) som kan stödja och påskynda utbyggnaden av infrastruktur för elektromobilitet i befintliga byggnader, både vid större renoveringar (artikel 8.2 och 8.5 i energiprestandadirektivet) och för att uppfylla de minimikrav för byggnader som inte är avsedda för bostäder som anges i artikel 8.3, med beaktande av att läget på de relevanta marknaderna sannolikt kommer att utvecklas över tiden, för att gradvis övervinna vissa nuvarande marknadsmisslyckanden.

Se avsnitt 3.4.3.3 och 3.4.5 i detta dokument.

6.3 **Rekommendationer om beräkning av primärenergifaktorer**

- (16) Omvandlingsfaktorerna för primärenergi bör regelbundet granskas för att återspegla förändringar i den nationella elmixen och på energimarknaden över tid, samt förändringar i underliggande beräkningsmetoder.

Se avsnitt 4.2 och 4.3.2 i detta dokument.

- (17) När medlemsstaterna fastställer sina nationella beräkningsmetoder, bör de alltid försöka att hitta den bästa kombinationen av åtgärder för energieffektivitet och förnybar energi. Medlemsstaterna bör alltid sörja för en optimal energiprestanda vad gäller klimatskalet och därför bör förnybara energilösningar användas tillsammans med optimala energibesparingar från klimatskalet och dess installationssystem.

Se avsnitt 4.3.1, 4.3.3 och 4.3.4 i detta dokument.

- (18) Tekniska riktlinjer kan tillhandahållas på nationell eller regional nivå om hur byggnaders inomhuskvalitet kan förbättras genom undvikande av köldbryggor, otillräcklig isolering och oplanerade luftspidningsvägar som kan leda till yttemperaturer under luftens daggpunkt samt till fuktighet.

Se avsnitt 4.3.3 i detta dokument.

6.4 **Övergripande rekommendationer**

- (19) När det gäller alla övriga bestämmelser i energiprestandadirektivet kommer verkställighet och tillsyn att vara av yttersta vikt för ett effektivt genomförande av de bestämmelser som diskuterats i denna bilaga. Medlemsstaterna bör vid införlivandet av dessa bestämmelser ägna särskild uppmärksamhet åt verkställighets- och tillsynsåtgärder, däribland verifiering och kontroll av undantag i förekommande fall. Medlemsstaterna kommer att i förekommande fall med fördel kunna dra nytta av att använda system som redan finns (t.ex. inspektionssystem för byggnaders installationssystem).

Se avsnitt 2.3.1.4, 2.3.2.8, 2.3.3.3, 2.3.4, 3.3.2, 3.4.2 och 5 i detta dokument.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV